

ይህንን መጽሐፍ
ያለ ደራሲው ፈቃድ ማባዛት
ወይም ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።

Copyright Daniel Makonnen, July 1997

All rights reserved.

PRINTED IN THE U.S.A

Cover Picture by Abel Gebre

«ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፤
መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም
ካህናት እንደሆንን ላደረገ
ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ
ክብርና ኃይል ይሁን አሜን።»

ራዕይ፡ 1፡6

መግቢያ

በመጽሐፉ ሽፋን «የአገልግሎት ምሥጢር» የሚለውን ርእስ የሚመለከት አንባቢ ብዙ ጥያቄዎችን ሊጠይቅ ይችላል ከእነዚህም መካከል ይህን መጽሐፍ መጻፍ አስፈላጊ የሆነው ለምንድነው? የመጽሐፉስ ዓላማ ምንድን ነው? የሚሉትን ይመስላል። የዚህ መጽሐፍ ዋነኛ ዓላማ የመጽሐፉ ርእስ እንደሚናገረው የክርስትናን እድገት በየደረጃው ለማሳየትና እድገትን ለማግኘት የሚያስፈልጉትን ነገሮች ለማስተማር ነው።

በዘመናችን በሀገራችን በኢትዮጵያ በውጭ ሀገር ባሉ በወንጌላዊያን አብያተ ክርስቲያናት የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እየተቀጣጠለ ነፍሳት ወደ ጌታ እየመጡና የሚድኑት ነፍሳት ቁጥር እየጨመረ ነው። በዚህ የወንጌል የመከር ጊዜ በአስቸኳይ ሊታሰብበትና እርምጃ ሊወሰድበት ከሚገቡ ነገሮች አንደኛው የእድገት ጉዳይ ነው። ስለዚህ «የክርስትና እድገት» በሚል ርእስ የወጡት እነዚህ ሁለት መጻሕፍት ከደገንነት እስከ አገልግሎት ያለውን የእድገት ደረጃዎች ሁኔታ በማብራራት መሠረታዊ ትምህርት ይሰጣሉ።

ከዚህ ቀደም «የክርስትና እድገት» ክፍል አንድ በመጀመሪያው መጽሐፍ አንድ አማኝ በእግዚአብሔር ቃል፣ በቅዱሳን ኅብረት፣ በጸሎትና በጸጋ ስጦታዎች እንዴት ማደግ እንደሚገባው ገልጿል። ይህ መጽሐፍ (የክርስትና እድገት ክፍል ሁለት) ከደቀ መዝሙርነት ጀምሮ እስከ ሙሉ ጊዜ አገልግሎት ያሉትን የእድገት ደረጃዎች በመጥቀስ በአገልግሎት ፍሬያማ የመሆን ሚስጥር ምን እንደው በሚገባ ያብራራል።

የመጽሐፉ ሀሳብ ከመጀመሪያው ክፍል ጋር የተያያዘ ቢሆንም ራሱን የቻለ ልዩ መልእክትና ትምህርት ያለው ነው። ስለሆነም ይህ «የአገልግሎት ምሥጢር» በሚል ርእስ የቀረበው

መጽሐፍ ስለ ሙሉ ጊዜ አገልግሎት የሚናገር ሲሆን አንድ ክርስቲያን ጥሪ ተቀብሎ አገልግሎት ላይ እስከሚውልበት ጊዜ ያለውን የእድገት ደረጃ ያሳያል። በተጨማሪም በቤተ ክርስቲያንና በአገልጋዩ መሃከል ሊኖር ስለሚገባው ኅብረትና ግንኙነት በመዘርዘር ቤተ ክርስቲያን ልጆችን ወልዳ ማሳደግ ከዚያም ለኃላፊነት ማብቃት እንደሚገባት በመጨረሻው ምዕራፍ እንመለከታለን።

አንባቢዎች ይህን መጽሐፍ በጸሎት መንፈስ ሆነው ቢያነቡት እጅግ እንደሚባረኩበት አልጠራጠርም። ኅብረትዎችና አብያተ ክርስቲያናት ነፍሳትን ለማነጽ፣ ለማስተማርና መሪዎችን ለማሰልጠን እንዲጠቀሙበት ምክራን እሰጣለሁ። በተረፈ ይህን መጽሐፍ ለሚያነብ ሁሉ በረከት ይሁንለት።

ዳንኤል መኩንን

ደቀ መዝሙርነት መሠረታዊና አማራጭ የሌለው የቤተ ክርስቲያን ተልኮና የእድገት መንገድ ነው። ቤተ ክርስቲያን ያሏት ምዕመናን በዚህ ካላለፉ ሁል ጊዜ ህፃናት በማንኛውም የሃሰት ትምህርት ነፋስ የሚገፉና ፍሬ የማይገኝባቸው ሥጋውያን ክርስቲያኖች ይሆናሉ።

ፓስተር ዳንኤል ይህንን ወቅት የማይለውጠውን መሠረታዊ የሆነ እውነት ቀላልና ተግባራዊ በሆነ መንገድ አቅርቦውልናል።

እኚህ የእግዚአብሔር ሰው ቤተ ክርስቲያን ዳግም በተወለዱ ሰዎች እንድትጥለቀሉ አዲስ ቤተ ክርስቲያን ተመስርታ ስታድግና በአገልግሎታቸው እግዚአብሔር ባፈራቸው አገልጋይዎች ተተክቶ ሥራው ሲሰራ አይተናል።

ስለዚህ መልእክቱ በአእምሮ ዕውቀትና ብዙ ከማንበብ የመነጨ ብቻ ሳይሆን ከመንፈስ በሆነ መረዳት የመጣ፣ በሃሳብ የተንጠለጠለ ተግባራዊ ሊሆን የማይችል እውነት ሳይሆን፣ በህይወት የተፈተነና ማንኛውም አገልጋይ ቢያነበው ፍሬአማ ሊያደርገው የሚችል ሃቅ ነው። መጽሐፍዋ ወቅታዊ፣ ሚዛናዊ፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊና ተግባራዊ ናት።

መጋቢ መሉኔታ አባተ

ይኸ «የአገልግሎት ምሥጢር» የተሰኘው መጽሐፍ ከአዳዲስ ክርስቲያኖች ጀምሮ እስከ አገልጋይዎች ድረስ ልናውቀው የሚገባንን ጠቃሚና መሠረታዊ ትምህርቶችን ያዘለ መጽሐፍ ነው።

በእግዚአብሔር ቃል ለመመራትና ጌታን ለመከተል እንዲሁም ለማገልገል የሚፈልጉ ሁሉ ይህን መጽሐፍ እንዲያነቡት እመክራለሁ።

መጋቢ ሐንፍሬ አሊጋዝ

ማውጫ

እርእስት	18
ምዕራፍ አንድ	9
«ደቀ መዝሙርነት»	
ደቀ መዝሙር የማድረግ ጥቅም	10
ደቀ መዝሙርትን የማታፈራ	
ቤተ ክርስቲያን ባህርያት	17
የደቀ መዝሙር የሕይወት ግንኙነት	18
ምዕራፍ ሁለት	
«የአገልግሎት ጥሪ»	32
አገልጋይ መሆን	36
ጥሪ በአገልጋዩ ሕይወት	40
የአገልግሎት ጥሪ ያለው ክርስቲያን	
ምልክቶች	44
ምዕራፍ ሦስት	
«የአገልግሎት ቅባት»	56
መንፈስ ቅዱስና አማኝ	58
የመቀባት ምሥጢር	64
የመቀባት ደረጃና ዓይነት	65
የመንፈስ ቅዱስ ቅባትና አገልጋዩ	76

የደቀ መዝሙርነት ጥሪ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአገልግሎት ለጠራቸው ሰዎች የወንጌል ባለ አደራነትን ከመስጠቱ በፊት ለደቀ መዝሙርነት ሲጠራቸው ከሕይወቱና ከትምህርቱ እንዲማሩ ሲጋብዛቸው እናያለን። በሚቀጥለው ምዕራፍ እንደምናየው አገልግሎት ከቡርና ሰማያዊ ነው። ስለሆነም አንድ ክርስቲያን የአገልግሎትን አደራ ከመቀበሉ በፊት በደቀ መዝሙር ሕይወት የማለፍ ግዴታ አለበት። ስለዚህ ከአገልግሎት በፊት ደቀ መዝሙርነት መቅደም ይኖርበታል።

እንግዲህ ከላይ የዘረዘርኩትን ሀሳብ መሠረት በማድረግ በቅድሚያ ደቀ መዝሙርነት ምን ማለት እንደሆነ ትርጉም ለመስጠት እፈልጋለሁ። ደቀ መዝሙር፣ ተማሪ ወይም የአስተማሪው ተከታይ ማለት እንደሆነ ተደጋግሞ ሲነገር እንሰማለን። ይሁንና የተሟላ ትርጉሙ ደቀ መዝሙር ማለት በአስተማሪና በተማሪ መሃከል ያለ ግንኙነት ነው። በዚህም ግንኙነት መሠረት አስተማሪው በቃልና በአኗኗሩ ምሳሌ በመሆን እውነተኛ ክርስትና በደቀ መዝሙሩ ሕይወት እንዲመሠረት ያደርጋል። ደቀ መዝሙሩም በመታመን አደራውን ተቀብሎ ሌሎችን ደቀ መዝሙር ያደርጋል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ ወንጌል በምዕራፍ 28: 19-20, በሰጠው የታላቁ ተልእኮ ትዕዛዝ ሁለት ዐብይ ትእዛዞችን እንመለከታለን አንደኛው ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ መስበክ ሲሆን ሁለተኛው ደቀ መዝሙር ማድረግ ነው። እነዚህ ሁለቱ የሚወራረሱና ተነጣጥለው የሚታዩ ሳይሆን አንዱን ከአንዱ ሳናበላልጥ የምንፈጽማቸው ትዕዛዝት ናቸው። ሰዎችን ደቀ መዝሙርነት ስናደርግ በግለሰቡና በቤተ ክርስቲያን ሕይወት

ምዕራፍ አራት

«የአገልግሎት ራእይ»	84
የራእይ ትርጉም	86
የራእይ መጽናወት ቅድመ ዝግጅት	92
ራእይን መግለጽና ሌሎችን ማስተባበር	97

ምዕራፍ አምስት

«ክርስቶስን መስሎ ማገልገል»	101
በጽድቅ ማገልገል	104
በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ሀሳብ	109
በፍቅር ማገልገል	110
በትህትና ማገልገል	116
በመታዘዝ ማገልገል	117
የመታዘዝ ዋጋ	121

ምዕራፍ ስድስት

«ቤተ ክርስቲያንና አገልጋይዎች»	124
አገልጋይዎችንና አገልግሎታቸውን መቀበል	126
አገልጋይዎችን ማሠልጠንና ለመሪነት ማብቃት	128
አገልጋይዎችን ማገልገል	140
የአገልግሎት ዋጋ	142

አስገራሚ ነገሮችን እንፈጽማለን። አንደኛ አማኙ የተለወጠና ክርስቶስን የሚመስል ሕይወት ይኖረዋል፤ ሁለተኛ ፍሬያማ ሕይወት ያለው፤ ሌሎችንም ወደ ክርስቶስ የሚያመጣ ይሆናል። በተጨማሪም የሚጸናና ዘላቂ ሕይወት ያለው ክርስቲያን ያደርገዋል። ይህ በግለሰቡ በኩል ያለ ሲሆን፤ ለቤተ ክርስቲያን ደግሞ የሚያደርገውን አስተዋጽኦ ስናይ እጅግ ከፍተኛ ነው። ልጅዎችዎን ደቀ መዛሙርት በማድረግ ቤተ ክርስቲያን ጤነኛና ፍሬ የሚሰጡ ታደርጋለች እንዲሁም የወንጌል አደራ ለመቀበል የሚችሉ አገልጋይዎች ከማፍራትዋም ሌላ ለመሪነት የሚበቁ ሰዎችን ታገኛለች። ስለዚህ ደቀ መዛሙርት የቤተ ክርስቲያን የልብ ትርታ፤ የመሠረት ድንጋይ፤ የጀርባ አጥንት ናቸው ማለት እንችላለን። እንግዲህ ወደፊት ሄደን ስለ ደቀ መዛሙር ሕይወት ዝርዝር ነገሮችን ከመመልከታችን በፊት ደቀ መዛሙር ማድረግ ምን ማለት እንደሆነ እንመለከታለን።

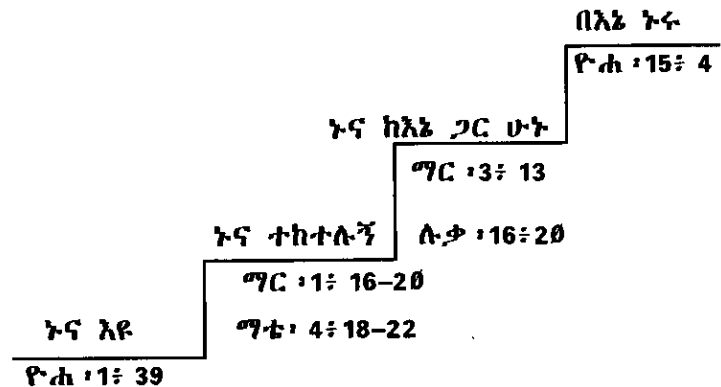
ደቀ መዛሙር የማድረግ ጥቅም

አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ደቀ መዛሙር በማድረግ የሚያምኑ ቢሆንም ደቀ መዛሙር የማድረጉን መንገድ በለማወቃቸው ግራ ይጋባሉ። ስለዚህ ደቀ መዛሙር ማድረግ ምን ማለት ነው? የሚለውን ጥያቄ ስንመልስ ይህንኑ ሀሳብ በማጠቃለል እንመለከተዋል።

ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዛሙር ስታደርግ በአማኞች ሕይወት የምትፈጽማቸውን ስድስት ዐብዮት ሀሳቦች እንደሚከተለው እንመለከታለን።

(1) በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት የሆኑትን ደቀ መዛሙርት በማድረግ ራሳቸውን መመገብ የሚችሉ ክርስቲያኖች እናደርጋቸዋለን። ዛሬ በየሰንበቱ ወደ ቤተክርስቲያን ከሚመጡት ምእመናን መካከል በግል ከእግዚአብሔር ቃል ጋር

ግንኙነት ያላቸውና በግል የጌታን ማንነት የሚያውቁ ምን ያህል እንደሆኑ ለማወቅ የሚቻልበት መንገድ ቢኖር፤ ምን ያሕሉ በደቀ መዛሙርነት ሕይወት ውስጥ አልፈዋል ብለን በመጠየቅና ይህንኑ ለይተን በማወቅ ነው። ከዚህ በታች ባሰፈርኩት የክርስትና እድገት ደረጃ የተዘረዘረውን በመመልከት ከጌታ ጋር ባለን ግንኙነት ዛሬ እያንዳንዳችን ሕይወታችን የት ላይ እንደሚገኝ ለማየት እንችላለን።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የነበረው ግንኙነት አጀማመርና ፍፃሜው ይህንን ይመስል ነበር። ኢየሱስ በዮርዳኖስ ሲያልፍ «እነሆ የእግዚአብሔር በግ» የሚለውን ምስክርነት የሰሙ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ጌታን እየተከተሉ መምህር ሆይ ወዴት ትኖራለህ? ሲሉት የሰጠው መልስ «ኑና እዩ» የሚል ነው። ዮሐ : 1፥ 35-39 ከእነዚህ መካከል አንዱ እንድርዳስ ሲሆን የጌታ ተከታይ ከመሆን አልፎ እርሱ በጌታ፤ ጌታ ደግሞ በእርሱ ውስጥ አድርጎ እንደ ተገለገለበት እናውቃለን።

ዛሬ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጡ ሰዎች በወራትና በዓመታት ለሚቆጠር ጊዜ ስብሰባዎችን እየተካፈሉ በልባቸው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የጠነከረ ግንኙነት ሳይፈጥሩ በየሳምንቱ ብቻ በሚሰሙት ስብከት ይኖራሉ። በዚህ ምክንያት በሌሎች አገልግሎት ላይ ጥገኛ ሆነው ራሳቸውን ችለው መራመድ ሳይችሉ እየቀሩ ዘወትር በሕፃንነት ሕይወት እንዲኖሩ ይገደዳሉ። እናት የልጅዋን እድገት ስለ ምትፈልግ አንድ ደረጃ ላይ በሚደርስበት ጊዜ ጡትዋን በማስጣል ጠንካራ ምግብ እንዲበላ ብሎም ራሱን እንዲችል እንደምታደርግ ሁሉ እንዲሁ ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዛሙርት በማድረግ ራሳቸውን የሚመግቡ ምእመናን ታፈራለች።

(2) ሌላው ደቀ መዛሙር ማድረግ የሚጠቅመው በአማኝ ሕይወት የጠነከረ የጸሎት ሕይወት እንዲኖር ማድረጉ ነው። ጌታችን ኢየሱስ በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ ለደቀ መዛሙርቱ ከአስተማሪው ትምህርት አንደኛው ስለ ጸሎት ኃይል ነው። ደቀ መዛሙርቱም ይህን ከጌታ በሚያገኙት ትምህርት ብቻ ሳይሆን ከሕይወቱም ይማሩ ነበር ሉቃ፡ 6፡ 12፣ ሉቃ፡ 11፡ 1፣ 11፡ 5-13፣ 18፡ 1-8፣ ማቴ፡ 6፡ 7-8 ።

ዛሬም ደቀ መዛሙርት ሁልጊዜ የጸሎት ጥያቄያቸውን ለሌሎች በመንገር ጸልዩልኝ የሚሉ ሳይሆኑ በግል ጌታን ማነጋገር የሚያውቁ፣ የጸሎት ልምድ ያላቸው ድምጹን የሚሰሙ ናቸው። ቅዱሳን ሸክማችንን በጸሎት እንዲካፈሉ ማድረግ ስህተት አይደለም ነገር ግን በሌሎች የጸሎት ጉልበት መኖር ከጌታ ጋር አስፈላጊውን ጎብረት እንዳላዳበርን ያሳያል። ይህ ሁኔታ በደቀ መዛሙር ሕይወት ውስጥ አለመግባታችንን ከማሳየቱም በላይ በግል መጠየቅንና መቀበልን አለመለማመዳችንንም ያመለክታል።

በመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን እንደምንመለከተው ሐዋርያቱ ሆነ ምዕመኑ የጸሎት ሕይወት የነበራቸውና ጸሎታቸውም ኃይል እንደነበረው እንረዳለን ለዚህም በጸሎታቸው

የታየው ውጤት በቂ ምስክር ነው። የተሰበሰቡበት ስፍራ ይናወጥ ነበር፣ የእስረኞች ሰንሰለት ይበጠስ ነበር፣ የብረት በር ይከፈት ነበር ሐዋ፡ 4፡ 31፣ 12፡ 1-17፣ 16፡ 16-34፣ ይህ ጸሎት ኃይል ያገኘው ከፍ ባለ ድምፅ በመጸለያቸው ሳይሆን ጸሎቱ አንድ ልብና አንድ ሀሳብ ከነበራቸው ሰዎች በመውጣቱ ነው። ሐዋ፡ 4፡ 32 ጸሎታችን ውጤት ከማይታይበት ምክንያቶች አንደኛው ምእመን በአንድ ልብና ሀሳብ አለመቅረባችን ነው።

ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ያለው ችግር ከላይ ከተጠቀሰውም በላይ ሆኖአል ይህም ሰዎች የጸለዩትን በእምነት አለመቀበላቸው ነው። በማርቆስ ምዕራፍ አስራ አንድ ከቁጥር 23-25 ያለው በእምነት ስለመጸለይና ስለመቀበል ይናገራል «እውነት እላችኋለሁ ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባህር ተወርወር ቢል ይሆንለታል። ስለዚህ እላችኋለሁ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ ይሆንላችሁማል።» የምንጸልየው በእምነት ሳለመሆኑ አንደኛው ማስረጃ በተለያዩ ስብሰባዎች ለጸሎት የሚቀርቡት ሰዎች አንድ ዓይነት ሰዎች መሆናቸውና ጥያቄያቸውም ተመሳሳይ መሆኑ ነው። ይህ ማለት በጸሎት ልምምዳቸው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ሕብረት በመፍጠር በራሳቸው ጸንተው በእምነት በመቆም ከጌታ እንደሚቀበሉ አይረዱም፤ ይህ የሚያሳየው ቤተ ክርስቲያን አማኞች በደቀ መዛሙርነት ሕይወት ውስጥ እንዲገቡ አለ ማድረጓን ነው። አማኞች ደቀ መዛሙር በመሆን ከጌታ ጋር የጠነከረ ግንኙነት በመፍጠር ከራሳቸው ሕይወት አልፈው ለቤተ ክርስቲያን የጀርባ አጥንት ይሆናሉ።

(3) ቤተ ክርስቲያን አማኝን ደቀ መዛሙር በማድረግ የተሰጠውን የአገልግሎት ስጦታ እንዲያውቅና እንዲገነባ ታደርገዋለች። ይህም አማኝ በተሰጠው ስጦታ ለእግዚአብሔር መንግሥት ፍሬ እንዲያፈራ ያደርገዋል። ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ

ወንጌል 15፡ 17 «አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ» ይላል። እንደገናም በዚሁ ምዕራፍ በቁጥር ስምንት «ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቱ ብትሆኑ በዚህ አባቲ ይከበራል» ከእነዚህ ጥቅሶች የእንደምንመለከተው ብዙ ፍሬ የምናፈራው ደቀ መዛሙር በመሆን ነው ወይም ሰዎች ደቀ መዛሙርት በመሆን ከጌታ ፍሬ ያፈራሉ። ሌላው ሳልጠቅሰው የማላልፈው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች 1ጢሞ፡ 4፡ 13-14 እና 2ጢሞ፡ 1፡ 6 ናቸው በእነዚህ ሁለት ስፍራዎች ጳውሎስ ደቀ መዛሙር ላደረገው ለጢሞቴዎስ የሰጠውን ስጦታ ቸል እንዳይል እንዲጠቀምበትና ፍሬ እንዲያፈራበት ያደፋፍረዋል። ለአገልጋይ አገልጋይ አለው ለአስተማሪም አስተማሪ አለው ጢሞቴዎስ የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ቢሆንም እሱን ያሳደገ፣ ያስተማረ፣ ደቀ መዛሙር ያደረገ ጳውሎስ ነበር። ጢሞቴዎስ ለመጋቢነት ቢበቃም ጳውሎስ «በእምነት እውነተኛ ልጄ ለሆነ ለጢሞቴዎስ» በማለት ስለ እርሱ ይናገራል ስለዚህ ከአገልግሎት ጥሪ በፊት ደቀ መዛሙር መሆን ይቀድማል።

ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ፍሬ የሚያፈሩ ክርስቲያኖች ቁጥር ማነሱ የደቀ መዛሙርት ቁጥር ማነሱን ያሳያል ለዚህም መነሻ የሆኑ ሁለት ምክንያቶች አሉ። አንደኛው ተማሪነትንና በዝግታ ማደግን አሻፈረኝ የሚሉ ምእመናን መኖራቸው ሲሆን፤ ሁለተኛ ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዛሙርትን ስለማታፈራ ወይም አደራረጉን አለማወቁ ነው። ይህም አማኝ ፍሬ አልባ እንዲሆን ከማድረጉም በላይ በሕይወቱ የማይረካ የማይደሰት ክርስቲያን ይሆናል ስለዚህ ችግሩ አንድም ከቤተ ክርስቲያን ወይም ከግለሰቡ ነው። ይህን ሀሳብ ደቀ መዛሙርነትና ቤተ ክርስቲያን በሚለው ርዕስ ስር እንደሚገባ አብራራዋለሁ።

(4) ደቀ መዛሙር በመሆን ወይም በማድረግ ከሚፈጸሙት ድርጊቶች አራተኛው አማኝ ስጦታውን

እንዲያውቅና እንዲገነባ ማድረግ ነው። ስጦታን ስለማውቅና መገንባት «የክርስትና እድገት ክፍል አንድ» በሚለው መጽሐፍ በቂ ማብራሪያ የሰጠሁ ሲሆን በዚህ ስፍራ አንዳንድ ተጨማሪ ሀሳቦችን ማቅረብ እፈልጋለሁ። አንድ አገልጋይ የአገልግሎቱ ፍሬያማነት ከሚታወቅበት መንገድ አንደኛው፤ በወንጌል የወለደውን ክርስቲያን ለአገልግሎት ለማዘጋጀት በሚወስደው እርምጃ ነው። ይህንንም ማድረግ የሚቻለው አንድ አማኝ ከእግዚአብሔር የተሰጠውን የጸጋ ስጦታ እንዲያውቅና እንዲጠቀምበት በማደፋፈር ነው በ1ጢሞ፡ 4፡ 14፣ 2ጢሞ፡ 1፡ 6 በዚህ ክፍል እንደተገለጠው ሐዋርያው ጳውሎስ በጢሞቴዎስ ሕይወት ያደረገው ይህንን ነበር። አንድን ክርስቲያን ለአገልጋይነት ለማብቃት ከሚያስችለን ነገር አንደኛው ይህ ሲሆን ስጦታውን እያዳበረ የበሰለና የተደላደለ ክርስቲያን በመሆን ኃላፊነትን ለመቀበል ብቁ ይሆናል። ጌታችን ኢየሱስ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ መክሊት እንዳስቀመጠ የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ሃያ አምስት ይነገረናል ጌታ ዳግም በሚመለስበት ጊዜ ከእያንዳንዳችን ፍሬ ስለሚጠብቅ በደቀ መዛሙር ሕይወት አልፈን ስጦታችንን ማወቅና እንዴት እንደምንጠቀምበት መማር ይኖርብናል።

(5) አንድ አማኝ የደቀ መዛሙር ሕይወት ውስጥ በማለፍ መንፈስዊ ባህርያትን በመተናጸፍ ክርስቶስን ይመስላል። የአገልግሎት መሠረት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሳይሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ነው። ምንም ዓይነት አገልግሎት ቢኖረን ስጦታችንን የምንጠቀመው ጊዜና /ጥርግራም/ ቦታ ጠብቀን ነው። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን በየደቂቃው የምንኖረው ሕይወትና የአገልግሎታችን መሠረት ነው። የጌታ ኢየሱስ አገልግሎት የቃል ብቻ ሳይሆን በሕይወቱም የሚታይ ነበር ሉቃ፡ 24፡ 19 ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ «ከእኔ ተማሩ» ሲል ወደ ሕይወቱ ማመልከቱ ነው። ስለዚህ የጽድቅ ሕይወት መኖር፤

የአገልግሎትን ቀንበር መሸከምን መቅደም አለበት 1ጴጥ. 2፥
12፤ 1ጢሞ. 4፥ 11-12 ።

ይህ ሕይወት የሚገኘው የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት፣ በጸሎትና መልካም ምሳሌ በሚሆን ሰው እግር ስር በመማር ነው። ለብዙዎች ሦስተኛው መንገድ ይከብዳቸዋል በተለይ በወጣትነት እድሜ ላይ ላሉ ከመንፈስ ቅዱስ እማራለሁ ማለት ይቀላቸዋል። ችግሩ ከማንም አላንስም የሚል ወይም በግትርነት ላይ የተመሠረተ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ የጌታ ደቀ መዝሙር መሆን ዝቅ ማለት የሌሎች አገልጋይ መሆን ነው ማቴ 20፥ 26፤ ሉቃ. 22፥ 25-26 ። የእግዚአብሔርን ቃል ከብሉይ እስከ አዲስ ኪዳን ስናጠና የምንመለከተው ይህንን ነው ሁሉም ከእነርሱ በፊት በነበሩ አገልጋይዎች ደቀ መዝሙር የነበሩ፣ በዝግታ ያደጉ የእግዚአብሔርና የሰውም ምስክርነት የነበራቸው ናቸው። ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በእኔ እንዳየኸው ከእኔ እንደሰማኸው አድርግ ይለዋል።

ዛሬም ክርስቶስን የመምሰል ምሥጢር ያለው የጌታ ደቀ መዝሙር በመሆን ነው።

(6) ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዛሙርት በማድረግ የወንጌል አደራን የሚቀበሉ ሰዎችን ታገኛለች። የአንድ ቤተ ክርስቲያን እድገት ከሚመዘንበት መንገድ አንደኛው የአገልግሎት ኃላፊነት የሚቀበሉ ሰዎችን በማፍራቷ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሦስት ዓመት ተኩል ያሳለፈው የጠራቸውን ደቀ መዛሙርት ሊሰማሩበት ላለው ከፍተኛ አገልግሎት በማዘጋጀት ነው። ዝግጅቱም በእግዚአብሔር ቃል፣ በጸሎት፣ ስጦታን በመጠቀም መንፈሳዊ ባህርያትን በመገንባት ላይ የተመሠረተ ነው። ዛሬም ቤተ ክርስቲያን ይህንኑ ፈለግ በመከተል አማኞችን ለአገልግሎት ማዘጋጀት ይኖርባታል ቤተ ክርስቲያን በወንጌል የወለደቻቸውን በማሳደግና በማስተማር ደቀ መዝሙር ስታደርግ የጌታን ትዕዛዝ ትፈጽማለች።

ደቀ መዛሙርትን የማታፈራ ቤተ ክርስቲያን ባህርያት

ደቀ መዝሙር የማታደርግ ቤተ ክርስቲያን ከምትታወቅበት አንደኛው የአገልግሎትን አደራ የምትሰጥበት ወይም የምትመዝንበት መንገድ ነው። ደቀ መዛሙርትን የማታፈራ ቤተ ክርስቲያን የሚከተሉት ባህርያት ይታዩባታል።

(ሀ) አንድ ግለሰብ የቤተ ክርስቲያኒቱ አባል የሚሆነው ወይም የሚመዘነው ወደ ቤተ ክርስቲያን ደጋግሞ በመምጣቱ እንጂ የእግዚአብሔርን ቃል በመማሩ ካልሆነ ይህ ሁኔታ የደህንነት ምሥጢርና የቤተ ክርስቲያን ምንነት ያልገባቸው ሰዎች ሾልከው እንዲገቡ ስለሚያደርግ ችግር ይፈጠራል። ችግሩም እንዲህ ዓይነት ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገቡ የዓለም ጠባይ፣ አሰራርና ልምድ ይዘው መግባታቸው ነው።

(ለ) ደቀ መዝሙር የማታፈራ ቤተ ክርስቲያን ለአገልግሎት የምትመድበው አስፈላጊውን ሥልጠና ከሰጠች በኋላ ሳይሆን ግለሰቡ ባለው የትምህርት ችሎታ፣ የገንዘብ ገቢ ወይም ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር ባለው ቅርበት ነው። ይህ ስህተት ከዚህ ቀደም ደጋግሞ የተደረገ ሲሆን በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ታላቅ ችግር ፈጥሮአል። ይህም ሁኔታ የጌታ ጥሪ ያላቸውን አገልጋዮች መጋፋት ብቻ ሳይሆን የተቀቡ አገልጋይዎች ቁጭ ብለው የአገልግሎት ጸጋ የሌላቸው እንዲያገለግሉ ያደርጋል ይህም ሁኔታ በቤተ ክርስቲያን ሕይወት መንፈሳዊ ኪዳንን ያስከትላል።

(ሐ) «ደቀ መዛሙርቱ አድርጓቸው» የሚለውን ትዕዛዝ የማትፈጽም ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የምትመድበው ከፍተኛ ስፍራ ለማሟላት እንጂ የግለሰቡን የሕይወት እድገትና መንፈሳዊ ብስለት በመመልከት አይደለም። ይህ ሁኔታ ለአዲስ ክርስቲያኖች ከአቅማቸው የማይመጣጠን አገልግሎት በመስጠት

ለቤተ ክርስቲያን ሆነ ለግለሰቡ ሕይወት አደገኛ ይሆናል። ይህንንም ሐዋርያው ጳውሎስ 1ጢሞ፡ 3፥ 7 «በዲያቢሎስ ነቀፋና ወጥመድም እንዳይወድቅ በውጭም ካሉት ሰዎች ደግሞ መልካም ምስክር ሊኖረው ይገባዋል።» ሲል ያስተማረውን ይቃረናል።

እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙር በማድረግ አደራውን የሚቀበሉ ሰዎችን ታዘጋጃለች ይህንንም በማከናወን በክርስቲያኑና በቤተ ክርስቲያን ሕይወት ትልቅ ነገር ይሆናል። በመጀመሪያ አማኝ የተለወጠና፣ ክርስቶስን የሚመስል ሕይወት ያለው፣ ራሱን በእግዚአብሔር ቃል መመገብ የሚችል፣ ሌሎችን ወደ ክርስቶስ የሚያመጣ ፍሬያማ ክርስቲያን ይሆናል። ሁለተኛ ቤተ ክርስቲያን ጤነኛ ሕይወት ያላት፣ የወንጌል አደራን ሊቀበሉ የሚችሉ ልጆች ያሉአት ትሆናለች።

ቤተ ክርስቲያን ብቻ ሳትሆን ምዕመንም በደቀ መዝሙር ሕይወት የማለፍን አስፈላጊነት መረዳትና መቀበል ይኖርባቸዋል። የዚህ መጽሐፍ ርዕስ የአገልግሎት ምሥጢር የሚል ሲሆን የዚህ ምዕራፍ ዓላማው ከአገልግሎት ጥሪ በፊት የደቀ መዝሙርነት ጥሪ መቅደም እንደሚገባው ለማሳየት ነው። ስለዚህ ምእምናን ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙር ለማድረግ በምትወስደው እርምጃ ሁሉ መተባበርና መታዘዝ ይኖርባቸዋል።

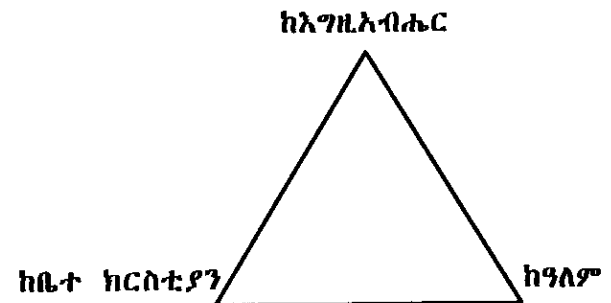
እንግዲህ ባለፉት ገጾች የዘረዘርኳቸው ሀሳቦች ደቀ መዝሙር በማድረግ የሚገኘውን ጥቅም የሚያብራራ ሲሆን ከዚህ ቀጥሎ ደግሞ ደቀ መዝሙር ከእግዚአብሔር፣ ከቤተ ክርስቲያን፣ እንዲሁም ከዓለም ጋር ባለው ግንኙነት እንዴት መራመድ እንደሚገባው እንመለከታለን።

የደቀ መዝሙር የሕይወት ግንኙነት

የደቀ መዝሙር ሕይወት በምንመለከትበት ጊዜ ሕይወቱ ከእግዚአብሔር፣ ከቤተ ክርስቲያንና እንዲሁም ከዓለም ጋር ሆኖ እናገኘዋለን። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ወንጌል

ምዕራፍ እስራ ሰባት ለደቀ መዝሙርቱ በጸለየው ጸሎት እነዚህን ሦስት የግንኙነት አቅጣጫዎች አስመልክቶ እንደ ጸለየ እንመለከታለን።

በዚሁ ምእራፍ በቁጥር 3 ስንመለከት «የላከውን ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ» ሲል ጸልዮዋል። ይህም አንድ አማኝ ጌታን በበለጠ ሁኔታ እያወቀ ወደ ክርስቶስ መላት እንዲደርስ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ያሳያል። ሁለተኛ «እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው።» ቁጥር 11 (በተጨማሪም ከቁጥር 22-23 ተጠቅሷል) ይህ አንድነት በክርስቶስ አካል ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለውን ኅብረት የሚያስመለከት ነው ይህም በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ቦታ የሚሰጠው ነው። ሦስተኛ በቁጥር 15, ላይ ያለው ሲሆን እንዲህ ይላል «ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም።» ይህ የሚያሳየን ደቀ መዝሙርነት ከዓለም ሽሽቶ መውጣት ሳይሆን በዓለም እየኖርን የጌታን ብርሃን የምናጸባርቅበት ሕይወት እንደ ሆነ የሚያሳይ ነው።

እንግዲህ እነዚህን የግንኙነት አቅጣጫዎች አስመልክተን ልንመለከታቸው የሚገቡትን ሀሳቦች እጠቅሳለሁ። እነዚህም ሀሳቦች ደቀ መዝሙር በእነዚህ ሦስት አቅጣጫዎች እንዴት ያለ

ግንኙነት እንዲኖረው ያስፈልጋል? ሃላፊነቱስ ምንድን ነው? የሚሉ ናቸው። እነዚህን ጥያቄዎች ከእያንዳንዱ የግንኙነት አቅጣጫ ጋር በማዛመድ ለመመለስ እሞክራለሁ።

(1) ደቀ መዝሙርና እግዚአብሔር

የደቀ መዝሙር ሕይወት የሚመዘነው በመጀመሪያው ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት ነው የዚህ ግንኙነት መስመር አውታሮች የእግዚአብሔር ቃልና ጸሎት ናቸው።

በአዲስ ኪዳን በቀጥታ ለደቀ መዝሙርቱ የተሰጠ ትምህርት በማቴዎስ ወንጌል ከምዕራፍ አምስት እስከ ሰባት የተሰጠው ነው ይህንንም የአዲስ ኪዳን ክፍል የተራራው ስብከት ብለን እንጠራዋለን። በዚህ ክፍል ደጋግመን እንደምናየው ደቀ መዝሙር ከላይ በጠቀስኳቸው አቅጣጫዎች ምን ዓይነት ግንኙነት ሊኖረው እንደሚገባ ያስተምረናል። በዚህ ክፍል ከምናገኘው ትምህርት አንደኛው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ስለ መመሥረትና በቃሉ ውስጥ ስለመኖር ነው ማቲ፡ 7፡ 24-27 ጌታ ኢየሱስ ይህንኑ ሀሳብ በዮሐ፡ 8፡ 31 በግልጽ ሲያብራራዋው «እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዝሙርቱ ናችሁ» ይላል በተጨማሪም ዮሐ፡ 15፡ 7 «በቃሉ መኖር» የሚለውን ሀሳብ ከደቀ መዝሙር ሕይወት ጋር አያይዞት እናያለን።

እንግዲህ ደቀ መዝሙር በቃሉ በመኖር የጌታን ማንነት ያውቃል፤ ውስጣዊ ሕይወቱን ይገነባል፤ እንደ ጌታ ፈቃድ ይመላለሳል፤ ጌታ ለሰጠው አገልግሎት የተዘጋጀ ይሆናል። በተጨማሪም ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ማጠናከሪያው ዋነኛ መንገድ የእግዚአብሔር ቃል ነው። በደቀ መዝሙርት ሕይወት የእግዚአብሔር ቃል ከፍተኛ ስፍራ አለው ካልን ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙርትን ለማዘጋጀት በምትወስደው እርምጃ መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባ ማስተማር የመጀመሪያው መሆን እንደ ሚገባው እንድናውቅ ያደርገናል። በደቀ መዝሙር ሕይወት

ውስጥ ያለውን አማኝ በእየአሁዱ እየታየ ከሚመለሰው ሰው የሚለየው በቃሉ ባለው እውቀት ነው።

ሌላው ደቀ መዝሙር ከጌታ ጋር ያለው ግንኙነት የመገናኛው መስመር ጸሎት ነው። ጌታ ኢየሱስ በምድር በነበረበት ጊዜ ለደቀ መዝሙርቱ ስለጸሎት ሕይወት ያስተማረውን ቃሉ ይነግረናል ሉቃ፡ 6፡ 12 ፣ 11፡ 1-13 ፣ 18፡ 1-8 በቃል ካስተማራቸውም በላይ ደቀ መዝሙርቱ ከጌታ የጸሎት ሕይወት አብዝተው ይማሩ ነበር። ደቀ መዝሙር ወደ ጸሎት ወደጌታ በመጠጋት የግሉን ልመና ማቅረብ ብቻ ሳይሆን ስለ ሌሎች መማለድንና ወደ ጠለቀ የጸሎት ሕይወት ልምምድ ውስጥ መግባትን ይማራል። እንደሚታወቀው አንድ አማኝ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር በመጠጋት የጌታ ባህርይ ተካፋይ ይሆናል። የእግዚአብሔር ቃል ለሕይወታችን መመሪያ የምናገኝበት፣ የጌታን ፈቃድ የምናውቅበት ሲሆን የእግዚአብሔርንም ኃይል የምንቀበልበትና ክብሩን ይምንለብስበት ነው።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አስራ አምስት እንደ ምናነበው ቅርንጫፍ ፍሬ የሚያፈራውና ፍቅርን የሚያንጸባርቀው ከግንዱ ሲጣበቅና ሲኖር ነው ጌታም ይህን ሲያረጋግጥልን ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም ብሎናል። ከግንዱ የሚያጣብቀን ኃይል ጸሎት ስለሆነ ከእርሱ ጋር ያለንን ኅብረት የምናጠናክረው የጸሎት ሕይወታችንን በመገንባት ነው።

(2) ደቀ መዝሙርና ቤተ ክርስቲያን

የአዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያንን አመሠራረት በምንመለከትበት ጊዜ ደቀ መዝሙርት የቤተ ክርስቲያን የመሠረት ድንጋይዎች ሆነው እናያለን 1ኳጥ፡ 2፡ 5 በአዲስ ኪዳን ታሪክ ሁለት ተቀዳሚ ቤተ ክርስቲያኖችን እንመለከታለን በእነዚህ ሁለት አብያተ ክርስቲያናት መመሥረት ደቀ

መዛሙርት ከፍተኛ ሚና ሲጫወቱ እናያለን። እንደሚታወቀው የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ስትመሠረት እግዚአብሔር መሣሪያ አድርጎ የተጠቀመው በአስራ ሁለቱ ሐዋርያት አስቀድሞ በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ ለሦስት ዓመት ተኩል ያለፉትን ሰዎች ነው። እንዲሁም የአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው በመጀመሪያ ክርስቲያን ተብለው በተጠሩት ደቀ መዛሙርት ነው ሐዋ፡ 11፡ 26 ።

ለዚህ ነው የደቀ መዝሙር ሕይወት ከቤተ ክርስቲያን ተለይቶ የማይታየው። ቤተ ክርስቲያንም ተልእኮዋን ፈጸመች የምንለው የወንጌል ስርጭት አግልግሎትዋ ደቀ መዛሙርትን በማፍራት ሲደገፍ ነው። ዛሬ ወደ ጌታ የመጡትን ነፍሳት ልናስተምራቸው ከሚገቡን ነገሮች ጥቂቶቹ የደገንነት ምሥጢር፣ መጽሐፍ ቅዱስን ስለ መረዳትና የቤተ ክርስቲያንን ማንነት ስለማወቅ ነው። ለብዙ ችግሮችና ስህተቶች ምክንያት አማኞች በእግዚአብሔር ቤት እንዴት መኖር እንደሚገባ አለማወቅ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን አስመልክቶ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት «በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት መኖር እንዴት እንደሚገባህ ታውቅ ዘንድ እጽፍልሃልሁ ቤቱም የእውነት ዓምድና መሠርት የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው» 1ጢሞ፡ 3፡ 15 ይላል። ዛሬም ይህንኑ ፈለግ በመከተል ቤተ ክርስቲያን በወንጌል ለምትወልዳቸው ልጆችዋ በእግዚአብሔር ቤት ስለመኖር ማስተማር ይገባታል።

የደቀ መዝሙር ሕይወት ከሚለካበት ሚዛኖች አንደኛው አማኝ ከቤተ ክርስቲያን ጋር ባለው ግንኙነት ነው። ጌታ ሲመለከተን የሚያየን በአካሉ [በቤተ ክርስቲያን] ውስጥ ነው፤ አንድን ሰው ስናይ መሉ የሆነውን አካሉን (ሰውነቱን) እንጂ በአይኑ ወይም በአፍንጫው ትንሽ የሰውነቱን ክፍል ወስደን በመነጣጠል ለያይተን ማየት እንደማንችል እግዚአብሔርም ሲያየን የሚያየን ከሌሎች አካላት ጋር ነው። በአንድ ሰው ውስጥ ያሉት የአካል ክፍሎች የሌላውን ብልት ሥራ አክብረው

በአንድነት በመኖር ለግለሰቡ ሕልውና እንደ ሚሰጡት እንደዚሁም አማኞች የቤተ ክርስቲያንን ሥራና ሥልጣን በመረዳት የደቀ መዝሙር ሕይወት ይኖራሉ።

እንግዲህ ይህ መሠረታዊ እውነት ሲሆን ሰዎች በዚህ ሕይወት ለመኖር ለምን ፈቃደኞች አይሆኑም? ለዚህ የተለያዩ ምክንያቶች ሊሰጡ ቢችሉም ዋናዎቹ ከዚህ የሚከተሉት ናቸው።

1ኛ. ሰዎች በተለያዩ ምክንያት ሲቀየሙ ከቤተ ክርስቲያን በመቅረት በቤታቸው እግዚአብሔርን ለማምልክ ይወስናሉ ይህም ውሳኔ ለክርስትና እድገታቸው እንቅፋት ከመሆን አልፎ ሕይወታቸው በመራርነት እንዲሞላ ያደርጋል። አዲስ ኪዳን አንድ ክርስቲያን በሌላው ሰው ቅሬታ ሲኖረው ምን ማድረግ እንደ ሚገባው በማቴዎስ 18፡ 15-18 ተብራርቶ እናያለን። ለክርስቲያን ቅሬታውን ማስታወቅ ይቅርታም መስጠትና መቀበል ያስፈልገዋል ያለዚያ በቂምና በመራርነት በመሞላት በጥቂት ሰዎች ላይ ብቻ ሳይሆን ቅሬታው እየሰፋ በጠቅላላ በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ላይ ይሆናል። ይህ እንዳይሆን ከእንቢተኛ መንፈስ ነፃ ወጥተን ቤተ ክርስቲያንን የምንሰማና የምንታዘዝ መሆን ይገባናል። ቤተ ክርስቲያንን የሚመሩ ሰዎች የሚሳሳቱበትም ጊዜ እንዳለ የታወቀ ነው ይህ ሲሆን በጠቅላላ መሪዎችና አብያተ ክርስቲያናት ተሳስተዋል ማለት አይደለም ስለዚህ ሕይወታችን ወደሚገነባበትና ወደ ሚታነጽበት ቤተ ክርስቲያን ሄደን አባል በመሆን በቅዱሳን ኅብረት ውስጥ መኖር ይገባናል።

2ኛ. አንዳንድ ሰዎች በሰይጣን በመታለል የተሻለ ሕይወት አለኝ በማለት ከአማኞች ተነጥለው በቤታቸው ተዘግተው ይቀመጣሉ ይህም ሐዋርያው ጳውሎስ በገላ፡ 6፡ 3 «አንዱ ምንም ሳይሆን ምንም የሆነ ቢመስለው ራሱን ያታልላልና» የሚለውን እንድናስታውስ ያደርገናል። ይልቁንም

አማኞች እግዚአብሔር ወደ ቤተ ክርስቲያን አትሂድ ብሎኛል በማለት ከቅዱሳን ኅብረት ለሳምንታትና ለወራት ሲነጠሉ በእርግጥ በሴይጣን መታለላቸውን ማወቅ ይኖርባቸዋል። እንዲህ ዓይነቱን ድምፅ ተቀብለው በዚህ ሕይወት ውስጥ የገቡ ከእግዚአብሔር ቃል የማይስማማ ልዩ ትምህርት በመፍጠር ራሳቸውንና ሌሎችንም ሲጎዱ ታይተዋል።

3ኛ. አንድ አማኝ በኃጢአት ላይ ሲወድቅ ወይም የሚያፍርበት ድርጊት ሲፈጽም ከቤተ ክርስቲያንና ከቅዱሳን ይሸሻል። ይህም የሚሆንበት ምክንያት ወደ አማኞች ኅብረት በመምጣት የገሊና ክስ ስለሚሰማውና ስለሚታወክ ነው። አዲስ ኪዳን አንድ ክርስቲያን በኃጢአት ላይ በሚወድቅበት ጊዜ ምን ማድረግ እንደሚገባው ይነግረናል «ልጆቼ ሆይ ኃጢአትን አታድርጉ ኃጢአትን ብታደርጉ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።» በኃጢአት ላይ በወደቅን ጊዜ እልከኛ መሆኑ አንድ መራራ ስር በሕይወታችን በቅሎ እንዲያድግ መፍቀዳችን ነው ፅብ፡ 3፡ 7-15 ፡ 12፡ 15-16 ይህንንም በማድረግ ከጌታ ተነጥለን በዓለም እንድንኖር ያደርገናል። ስለዚህ እግዚአብሔር ድካማችንን ያውቃልና በፊቱ በመቅረብ የኃጢአታችንን ይቅርታ በመቀበል በእርሱና በቤቱ ልንኖር ይገባናል።

4ኛ. ሌላው አንድን አማኝ ከቤተ ክርስቲያን የሚገነጥ ለው በሀሰት ትምህርት መወሰድ ነው። ይህም በጌታ ትምህርት አለመጽናትና በቃሉ ባለማደግ የሚመጣ ችግር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ የዚህ ችግር መንስኤ ከሀጻንነት ሙሉ ሰው ወደ መሆን አለመድረስ መሆኑን ሲገልጥ እንዲህ ይላል «እንደ ስህተት ሽንገላ ባለ ተንኩል በሰዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፍገመገምን ወዲያና ወዲህም እየተንሳፈፍን ሕፃናት መሆን ወደፊት አይገባንም» ኤፌ. 4፡ 14 ።

እንግዲህ ሰዎች በየእሁድ ከሚሰሙት ሰብከትና ትምህርት በላይ ሰፊና የጠለቀ የእግዚአብሔር ቃል እውቀት እንዲኖራቸው በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ መግባት ይኖርባቸዋል። ይህ ሲሆን በአማኙና በቤተ ክርስቲያን መካከል የጠበቀ ግንኙነት በመኖር አማኙ ከአስተማሪው በሚያገኘው ትምህርትና የሕይወቱን ምሳሌነት በመከተል ሕይወቱን ይገነባል። በሌላ አቅጣጫ አማኙ ደቀ መዝሙር በመሆን ለቤተ ክርስቲያን የጀርባ አጥንት ሆኖ ለክርስቶስ አካል እድገት አስተዋጽኦ ያደርጋል። በዚህ ሁኔታ አማኙ ለሌሎች በረከት ሲሆን እርሱ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን በመታቀፍ ከተለያዩ ነገሮች ተጠብቆ ይኖራል። በዚህ ጊዜ ከላይ እንደጠቀስኩት የሀሰት ትምህርት ምርኮኛ አይሆንም።

እንግዲህ ደቀ መዝሙር ከቤተ ክርስቲያን ጋር ባለው ጤነኛ ግንኙነት የሚታወቅና የቤተ ክርስቲያንን እና የእረኛን አስፈላጊነት እንዲሁም ጥቅም የተረዳ ነው። አንድ አማኝ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመኖር የሚያገኘው ጥቅም ምንድን ነው ስንል የሚከተሉት መልሶች እናገኛለን።

(1) በአንድ ቤተ ክርስቲያን በመታቀፍ አማኙ የሚያገኘው የመጀመሪያ ጥቅም የሕይወት እድገት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በቁላ. 2፡ 19 አንድ አማኝ በክርስቶስ አካል ውስጥ [በቤተ ክርስቲያን] በመኖር ስለሚያገኘው ጥቅም ሲናገር እንዲህ ይላል «ከእርሱም አካል ሁሉ በጅማትና በማሰሪያ እየተጋጠመ፤ እግዚአብሔር በሚሰጠው ማደግ ያድጋል» ስለዚህ ለእድገታችን ምክንያት ከሚሆነን አንደኛው የቅዱሳን ኅብረትና በአካሉ ውስጥ መኖር ነው።

(2) ከውድቀት ይጠብቁንና በሚመጣብን ፈተናና ውጊያ ስለእኛ ይጋደሉልን ዘንድ የአማኞች ኅብረት ያስፈልገናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን ስለሚያውቅ ለሮሜ ክርስቲያኖች ሲጽፍ እንዲህ ይላል «ወንድሞች ሆይ ስለ እኔ ወደ እግዚአብሔር

እየጸለያችሁ ከእኔ ጋር ትጋደሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና በመንፈስ ፍቅር እለምናችኋለሁ።» ሮሜ፡ 15፥ 30 በተጨማሪም ፊሊ፡ 1፥ 27 ፣ ቁላ፡ 4፥ 12 ብቻ መቆም ወይም በብቸኝነት ማምለክ አደገኝነቱ አማኙ ለጠላት የተጋለጠ መሆኑ እንደገናም በሌሎች ጸጋ ከሚገኘው መታነጽ መጉደሉና በክርስትና አረማመድ የሚያርመው የሚመክረው አለመኖሩ ነው ሮሜ፡ 15፥ 14 ፣ ሐዋ፡ 20፥ 31 ፣ ገላ፡ 6፥ 1 ፣ ቁላ፡ 3፥ 16 ።

(3) ለሕይወታችን አስፈላጊውን ምሪት የምናገኝበት አንደኛው መንገድ በክርስቶስ እካል [በቤተ ክርስቲያን] በኩል ነው። አንድ ክርስቲያን ለሕይወቱ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ መንፈስ ቅዱስ ለግሉ ሊናገረው ይችላል በተጨማሪ ግን ቤተ ክርስቲያን (ቅዱሳን) ለአማኙ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማሳየት ትችላለች። አንድን ነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብለን የምንቀበለው የቃሉ፣ የመንፈስና የቅዱሳን ምስክርነት ሲኖረን ነው።

(4) ጸጋችንን ለመጠቀምና ፍሬ ለማፍራት በተጨማሪም በአገልግሎት ራእይ ውስጥ ተሳታፊ ለመሆን በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አባል መሆን ይኖርብናል። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮንቶስ አሥራ ሁለትና ምዕራፍ አሥራ አራት ስለ ጸጋ ስጦታዎች ሲናገር ስለ ክርስቶስ እካል (ቤተ ክርስቲያን) በመደጋገም ይናገራል። ይህ የሚያሳየን በተሰጠን መክሊት ለማፍራትና በሌሎች ጸጋ ለመታነጽ እንዲሁም እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን በሚሰጠው ራእይ ውስጥ ለመሳተፍ በእካሉ ውስጥ መገኘት ይኖርብናል።

(5) እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል የዘላለምን ሕይወት የሰጠን ለእርሱ ምስክር እንድንሆንና እንድናመልከው ነው። አምልኮ እንደ ጸሎት ብቻችንን ሆነን ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን ከቅዱሳን ጋር የምናደርገው ነው። በብሉይ ሆነ በአዲስ ለእግዚአብሔር አምልኮ የተሰጠበትን ቦታዎች በምናነብበት ጊዜ

የምናየው ተመሳሳይ ነገር ቅዱሳን ሆኑ መላእክት በጎብረት ማድረጋቸው ነው። ይህም ማለት በምድር የቅዱሳን ጉባዔ በሰማይም የመላእክት ማኅበር እግዚአብሔርን የሚያመልኩት በጎብረት ሆኖ እናያለን። ስለዚህ አንድ አማኝ እግዚአብሔርን ማምለክ ወደ ደገንነት ከተጠራበት ምክንያትዎች አንዱ ስለሆነ ይህን ለማድረግ በቅዱሳን ጉባዔ (በቤተ ክርስቲያን) መገኘት አለበት።

እንግዲህ ደቀ መዛሙርት ከቤተ ክርስቲያን የሚወጡ ከሆነ፤ ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዛሙርትን የምታዘጋጅ መሆንዋ አጠራጣሪ አይደለም ይህን ካልን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ደቀ መዛሙር ታደርጋለች? የሚለውን ጥያቄ መመለስ አስፈላጊ ነው። ለዚህ ጥያቄ ሦስት መልሶችን እናገኛለን አንደኛ ቤተ ክርስቲያን አንድን ግለሰብ ደቀ መዛሙር ማድረግ የምትጀምረው ግለሰቡ ጌታን ከተቀበለበት ጊዜ ጀምሮ ነው ይህም ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ማምጣትና ደቀ መዛሙርነት ሊለያዩ የማይገባቸው አገልግሎቶች እንደሆኑ እናያለን። ስለዚህ ግለሰቡ በጌታ እንደተለወጠ ወዲያውኑ ስለደገንነት፣ ስለ እግዚአብሔር ቃል፣ ስለ ቤተ ክርስቲያንና ስለ መሳሰሉት መሠረታዊ ነገሮች ትምህርት ማግኘት አለበት።

ትምህርቱ በዚህ የሚያቋርጥ ሳይሆን ደረጃውን እየጠበቀ ግለሰቡን ለመንፈሳዊ መሪነት እስኪበቃ ድረስ የሚቀጥል ሊሆን ይገባዋል። የአንድ ቤተ ክርስቲያን እድገት ከሚለካበት መንገዶች አንደኛው አሳድጋ ለመሪነት በምታበቃቸው ክርስቲያኖች ቁጥር ነው። ስለሆነም ቤተ ክርስቲያን የደገንነትን ትምህርት አስተምራ በማጥመቅ መወሰን የለባትም ነገር ግን የበሰለና የጠነከረ ትምህርት በመስጠት አማኙን የወገኔል አደራ ለመቀበል ወደሚችልበት ደረጃ ማድረስ ይኖርባታል። ይህን ሀሳብ ያብራራል ብዬ ያሰብኩትን ሰንጠረዥ እንደሚከተለው አቀርባለሁ።

የትምህርት ደረጃ	የትምህርቱ ዓይነት	ለገለበጡ ሕይወት የሚያደርገው አስተዋጽኦ
የድግነት ትምህርት	-የድግነት ምሥጢር -የጸሎት ሕይወት -የመጽሐፍ ቅዱስ አጠናገዝ -ቤተ ክርስቲያን ሥርዓተ ትምህርት -አባልነት	1-አማኑ ደግነት በእየሰበ ብቻ የሚገኝ መሆኑን ይረዳል። 2-ሕይወቱ እድገት የቅዱሳን ኅብረት የጸሎት ሕይወት የእግዚአብሔር ቃል ምትክ የማይገኝባቸውንና አስፈላጊነታቸውን ይገነዘባል። 3-ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካል መሆናቸን እርሱም የአኩሪ ክፍል መሆኑን ይረዳል፤ በተጨማሪም በእግዚአብሔር ቤት መኖር እንደት እንደሚገባው ያውቃል። 4-በክርስቲና ሕይወት አስፈላጊ ስለሆኑ ጉዳዮች ይግራል። 5-ቅዱስ ቁርባን ጋብቻ የመገኘት ቅዱስ ጥምቀት የወጥ ጥምቀት 6-አማኑ በክርስቶስ ግሙን ግለት ደቀ መዝሙር መሆን እንደሆነ ይገነዘባል።
ደቀ መዝሙርነት	-የመጽሐፍ ቅዱስ አመጣጥ ታሪክ -የመጽሐፍ ቅዱስ (መግለጽ) -ከጳጳሩና ከመና -አራቱ ወንጌላዎች -የሐዋርያት ሥራ -የመገኘት ቅዱስ ስጦታዎች -እንደት እንመስክር	1-ደቀ መዝሙርነት ለደቀ መዝሙርነት። በመሆኑ የሚታወቅ ሲሆን የመጀመሪያው ክፍል መጽሐፍ ቅዱስን ከውጭና ከውስጥ መረዳት ነው። በሁለቱም ደረጃ ተግባራት ስለ መሳ መጽሐፍቱና ስለ ወንጌላቱ መግቢያ ትምህርት ያገኛል መጽሐፍ ቅዱስን እንዲረዳ ቃሉን በከፋኛና በዘመናት ከፋፋት ጥፋት ይታወቃል። በተጨማሪም የሐዋርያት ሥራን ይግራል። 2-በመገኘት ቅዱስ ስጦታዎች በመግር ስጦታዎቹን እንደት ማሳደግና በሰራ ላይ እንደሚታወቅ ይረዳል። 3-ደቀ መዝሙር ሕይወት ለሁሉን ወደ ክርስቶስ የማምጣት ሕይወት ስለሆነ የመመስከር ዘዴንና በጌታ የጻጉትን እንደት ወደ ቅዱሳን ኅብረት እንደሚመጣ ያውቃል።
መንፈሳዊ መሪ	-የመንፈሳዊ መሪ ትርጓሜና ችሎታ -በሀይማኖት ለመሪነት የሚያበቃው -የመንፈሳዊ መሪ ራሳይ -ከሁሉን ደቀ መዝሙርት አደራረግ ዘዴ -በአገልግሎት የሚገጥሙትን አስፈላጊነት -መሪ ከሰዎች ጋር የሚኖረው ግንኙነት።	1-መንፈሳዊ መሪ የመሪነትን ትርጓሜ በመረዳት ግንኙነቱን የተቀመጠበትን ስፍራ በማወቅ ራሱን ይመዝናናል። 2-የሚጠበቅበትን መንፈሳዊ ባህርይና የሚያበቃውን ችሎታዎች ያያል። 3-ራሳይ ከወደት እንደሚገኝና አስፈላጊነቱን ያስተውላል። -ራሳይን እንደት እንደሚያገለግልና እንደሚገደግ ይረዳል። -ራሳይን ለሰዎች የሚቀርብበትና የራሳቸው ራሳይ አድርገው የሚያበቃው ዘዴ ይግራል። -ራሳይን በራ መተርጎም 4-ሌሎችን ደቀ መዝሙርት አደራረግ ዘዴ 5-አገልግሎትና ስፍራ የምስጢር አስፈላጊነትና ዘዴን ይግራል። 6-መሪ ከሚያገለግለው ሕዝብ የመገናኛ (Communication) ዘዴ።

ስለዚህ ሁለተኛው ደረጃ በትምህርትና በሥልጠና ያለፈውን ወንድም ወይም እህት እንደተሰማቸው ጸጋ አገልግሎትና ሃላፊነት መስጠት ነው። ሰዎችን ማስተማር ብቻ በቂ አይደለም ነገር ግን ጸጋቸውን እንዲረዱና በአገልግሎት እንዲሳተፉ ማድረግ አስፈላጊ ነው። አለበለዚያ ከመቆየትና ከመዘግየት የተነሳ አማኑ ተስፋ መቁረጥና መሰልቸት እየተሰማው ወደኃላ ሊያፈገፍግ ይችላል ይህ እንዳይሆን መጠንቀቅ ይኖርብናል።

አገልግሎት በመስጠት በአማኑ ሕይወት የምናከናውናቸው ነገሮች ብዙዎች ናቸው። በመጀመሪያ በደቀ መዝሙር ሕይወት ያለፈውን ክርስቲያን የተማረውንና በልቡ የሚቀጣጠለውን በሥራ እንዲያውለው ዕድል እንሰጠዋለን፤ ሁለተኛ አገልግሎት ኃላፊነት ያለበት ስለሆነ አማኑ የአገልግሎት ኃላፊነት ሲሰጠው ቤተ ክርስቲያን በእርሱ እምነት እንዳላት በማወቅ ለበለጠ አገልግሎት ራሱን በመስጠት ለክርስቶስ አካል በረከት ይሆናል።

ሦስተኛው ደቀ መዝሙርትን የምናፈራበት መንገድ አቅርቦናቸው ከሕይወታችን፣ ከኑሮአችንና ከአገልግሎታችን እንዲማሩ በማድረግ ነው። ጌታችን ኢየሱስ በዚህ ምድር በነበረ ጊዜ ደቀ መዝሙርቱን ያስተማረበት አንደኛው መንገድ የእርሱን ሕይወት እንዲያዩ በማድረግ ነው። ደቀ መዝሙርቱ ወደርሱ በመቅረብ እንዲማሩ ይጋብዛቸው ነበረ «ከእኔ ተማሩ» የሚለው የጌታ ንግግር ይህን ያረጋግጥልናል። በኃላም ሐዋርያቱ ይህንኑ ፈለግ በመከተል ደቀ መዝሙርትን ሲያፈሩ እናያለን። ይህንንም ያደርጉ የነበሩት የጌታን ፈለግ በመከተል ቃሉን በማስተማርና ከሕይወታቸው እንዲማሩ በማድረግ ነበር። ለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ጢሞቴዎስ የጻፋቸውን መልእክቶች ማየት በቂ ነው። በአጭር ቃል ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ «ከእኔ እንደሰማኸው» «በእኔ እንዳየኸው» እያለ የጻፋቸውን ስናነብ በሁለቱ ሰዎች መካከል የነበረውን መቀራረብና ኅብረት እንመለከታለን። ዛሬም

ይህንኑ ፈለግ በመከተል በቃልና በተግባር ሰዎችን እያስተማርን ደቀ መዛሙርትን ማፍራት እንችላለን።

እንግዲህ ከአገልግሎት ጥሪ በፊት ደቀ መዛሙርነት መቅደም እንዳለበት በሚል ሀሳብ ተነስተን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ደቀ መዛሙርት ማፍራት እንደምትችል ተመልክተናል። ይህን ምዕራፍ ከመዝጋቱ በፊት አንባቢዬ የዚህን ምዕራፍ ዋና መልእክት እንዲረዳልኝ እፈልጋለሁ። ይህም ዐብይ ሀሳብ በእግዚአብሔር ቃል በብሉይ ሆነ በአዲስ ኪዳን ስንመለከት የአገልግሎት ጥሪ የተቀበሉ ሰዎች ሁሉ ቀደም ሲል ከእነርሱ በፊት እግዚአብሔር ባስነሳቸው ሰዎች እግር ስር የተማሩ ናቸው። በሌላ አቅጣጫ ደቀ መዛሙር አድራጊዎች ሊረዱት የሚገባው ሰዎች የደቀ መዛሙር ሕይወት በውስጣቸው እንዲመሠረት የምናደርገው በእነርሱ ላይ በመሠልጠንና፣ በመጫን አለመሆኑን ነው። ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ፍቅርና ለሌላው ዝቅ ማለት እንደሚገባቸው ለማስተማር የተጠቀመው መንገድ ራሱ ዝቅ ብሎ እግራቸውን ማጠብ ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ ስለዚህ አሠራር ሲያስተምረን እንዲህ ይላል «ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ እንጂ ማሳበሮቻችሁን በኃይል አትግዙ የእረኞች አለቃ በሚገለጥበት ጊዜ የማያልፈውን የክብር አክሊል ትቀበላላችሁ» 2ኛ፡ 5፡4 ደቀ መዛሙር ከአስተማሪው በቃል ከሚማረው ከሕይወቱ በሚያየው የሚያገኘውን ትምህርት ምንጊዜም አይዘነጋውም።

እንግዲህ አንድ ክርስቲያን ለአገልግሎቱ የሚያደርገው ዝግጅት የጌታ ደቀ መዛሙር በመሆን ነው። ይህም በመታዘዝ ሕይወቱ፣ ለእግዚአብሔርና ለሰዎች ባለው ፍቅር እንዲሁም በእየፅለቱ ለጌታ በመሰጠቱ ይታወቃል። እግዚአብሔር ክቡር የሆነውን የአገልግሎት ጥሪ የሚሰጠው በሕይወታቸው ምሳሌነት ባላቸው ፣ ለነፍሳት ፍቅር ላላቸው በመታዘዝ ሕይወታቸው ለሚያቃቸውና ታማኝ ለሆኑ ደቀ መዛሙርት ነው። ስለዚህ የአገልግሎት ጥሪ የደቀ መዛሙርነትን ጥሪ አይቀድምም። በጌታ

የሚገኘውን በረከት ለመውረስና የከበረውን ጥሪ ለመቀበል አቋራጭ መንገድ የለም። ጌታ ኢየሱስ አሥራ ሁለት ሰዎችን በሐዋርያነት አገልግሎት ከማሠማራቱ በፊት ለሦስት ዓመት ተኩል እንዲከተሉት ከእርሱ እንዲማሩ ማድረግ ነበረበት ዛሬም ወደ በለጠው የአገልግሎት ጥሪ ከመግባታችን በፊት ጌታ ለደቀ መዛሙርነት ይጋብዘናል።

ምዕራፍ ሁለት

የአገልግሎት ጥሪ

በአገልግሎት ፍሬያማ ሆኖ ለመገኘት ከሚያስፈልጉት ነገሮች የመጀመሪያው የአገልግሎት ጥሪ ነው። ስለ ጥሪ ከመነጋገራችን በፊት ስለ አገልግሎት ምንነት መረዳት ይኖርብናል። አገልግሎት ክቡርና ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ነው። አገልግሎት ምድራዊ ሳይሆን ሰማያዊ ነው። ስለዚህ መነሻው መለኮታዊ እንደሆነ መድራሻውም ሰማያዊ ነው። ይህ ከሆነ አገልግሎት በመለኮታዊ ምሥጢር የተሞላ በመንፈስ ዓይነት የምንረዳው ነው። አለበለዚያ የራሳችንን ትርጉም ከሰጠነው ስህተት ላይ መውደቅ ብቻ ሳይሆን ለእግዚአብሔርም ሥራ እንቅፋት እንሆናለን።

እንግዲህ ይህ ክቡርና ሰማያዊ አገልግሎት በሕይወታችን ፍሬ የሚያፈራውና በአገልግሎታችን ለሌሎች በረከት የምንሆነው ለምንሰጠው አገልግሎት ከእግዚአብሔር ጥሪ ሲኖረን ነው። ዛሬ በአብያተ ክርስቲያናት ለሚፈጠሩት ችግሮች አንደኛው ምክንያት ጥሪ የሌላቸው ሰዎች በአገልግሎት ላይ መሠማራታቸውና የጌታን አገልግሎት መንፈሳዊ መርሆን ተከትለው መፈጸም ሲገባቸው በራሳቸው ዘዴና መንገድ ለማገልገል መሞከራቸው ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በ2ቆሮ፡ 3 ÷ 7-11 አገልግሎት የከበረ መሆኑን ይናገርና በተለይ የአዲስ ኪዳንን አገልግሎት በሦስት ሐረጎች ይገልጠዋል እነርሱም፦

-የመንፈስ አገልግሎት

-የጽድቅ አገልግሎት

-የሚኖር አገልግሎት ናቸው።

እነዚህን ሦስት ሐረጎች ስንመለከት የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ምን እንደሚመስል ሀሳብ ይሰጠናል።

የመንፈስ አገልግሎት፦ ሐዋርያው ጳውሎስ እንደሚነግረን የአዲስ ኪዳን አገልግሎት በፊደል ወይም በሕግ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚፈጸም ነው። የአዲስ ኪዳን አገልግሎት መሥራች የሆነው ጌታ ኢየሱስ ወደ አባቱ ከማረጉ በፊት ለደቀ መዛሙርቱ «እናንተ ለዚህ ምስክሮች ናችሁ። እነሆም አባቱ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትቀበሉ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» በማለት ተናገራቸው። ይህ የሚሳየን አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በስተቀር ሊከናወንና ፍሬ ለማፍራት እንደማይችል ነው። በዚህ መሠረት ደቀ መዛሙርቱ አገልግሎት ከመጀመራቸው በፊት የመንፈስ ቅዱስን መውረድና መላቱን መጠበቅ ነበረባቸው። ከበዓለ ሃምሳ በኋላ የሐዋርያቱን አገልግሎት ስንመለከት የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የተገለጠበትና መንፈስ ቅዱስ ራሱ ያገለገለበት ሆኖ እናያለን።

ዛሬም የአገልግሎት አደራ የሚቀበል ሰው በቅድሚያ ሊረዳው የሚገባው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ሲኖረው ስለሚገባው የቅርብ ግንኙነት ነው። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መጠመቅና የእየፅለት አገልግሎታችንን በእግዚአብሔር መንፈስ ውስጥ ሆነን ማከናወን አማራጭ የሌለው ነው። እግዚአብሔር ይላል «በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም» ዘካ፡ 4 ÷ 6 ጳውሎስ በኤፌ፡ 5 ÷ 17-18 «የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ መንፈስ ይመላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ» ይላል። እንግዲህ የአዲስ ኪዳን አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ የሚከናወን ከሆነ ከአገልግሎት ጥሪ ጋር አብረን ልንመለከተው የሚገባን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የቀረበ ግንኙነትን መፍጠርና በእርሱ ኃይል፣ በእርሱ ምሪት፣ በእርሱ ጥበብና ማስተዋል ማገልገል ነው። ሐዋርያት የመጀመሪያዎቹን ዲያቆናት

ባለመረጡ ጊዜ ለማገበረ ጉባዔው ሲናገሩ እንዲህ አሉ በመልካም የተመሠከረላቸውን መንፈስ ቅዱስና፤ ጥበብ የተሞላባቸውን ሰባት ሰዎች ከእናንተ ምረጡ» ሐዋ፡ 6፡ 3 ፤ ይህ የሚያሳየን አንደኛው አገልግሎት ብቃት በመንፈስ ቅዱስ መሞላትና የእርሱን ጥበብና ማስተዋል መጎናጸፍ መሆኑን ነው።

በሁለተኛ ደረጃ ጳውሎስ እንደሚነግረን የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የጽድቅ አገልግሎት ነው። ጌታችን ኢየሱስ በመስቀል ላይ ስለ እኛ ኃጢአት ሲሞት የራሱን ሕይወት መስዋዕት በማቅረብ ስለ እኛ ጽድቅ ሆኖ በእግዚአብሔር አብ ፊት አቀረበን። ሐዋርያው ጳውሎስ የብሉይ ኪዳንን አገልግሎት የኩነኔ አገልግሎት ይለዋል ምክንያቱም የሰው ልጅ ሕግን በመፈጸም ሊጸድቅ ስላልቻለና ያለው ዕድል የእግዚአብሔር ጽድቅ የሆነውን ኢየሱስን እንደግል አዳኙ አድርጎ በመቀበል የዘላለምን ሕይወት መውረስ ብቻ ስለሆነ ነው ሮሜ 10፡ 3-4 ።

አንድ ሰው ኢየሱስ ክርስቶስን የግል አዳኙ አድርጎ በመቀበል ከመንፈስ ቅዱስ በመወለድ አዲስ ፍጥረት ይሆናል ቁሳ 3 ፡ 9-10 አዲሱ ሰው ጽድቅን እየፈጸመ በመንፈስ ፍሬ እየተሞላ እግዚአብሔርን እየመሰለ ይኖራል ገላ 5፡ 22-23 ፤ 1ጢሞ፡ 3፡ 16 እዚአብሔርን መምሰልና የመንፈስን ፍሬ ማፍራት አማኙ ከራሱ እያፈለቀ የሚኖረው ሕይወት ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በውስጡ የሚፈጽመውና የሚያከናውነው ነው። ይህንንም ሕይወት በእግዚአብሔር ፊት በጸሎት እያዳበረ ክርስቶስን ወደ መምሰል ይደርሳል።

እንግዲህ አንድ ክርስቲያን የአገልግሎትን አደራ ሲቀ በል የጽድቅ አገልጋይ ይሆናል ማለት ነው። ይህንንም የሚፈጽመው በሕይወቱ ምሳሌ በመሆንና ጽድቅ የሌለበትን የዓለምንና የዲያቢሎስን ሥራ በመቃወም ነው። ዛሬ የጽድቅ አገልግሎትን የምንሰጠው በስብከት አገልግሎት ብቻ አይደለም ነገር ግን ኃጢአትና ሰይጣን በነገሠበት ስፍራ በጽድቅ በመኖር

ነው። ሎጥ ኃጢአት በነገሠበት በሰዶም በሚኖርበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ያሳይ ነበር፤ መጥመቁ ዩሐንስ በዮርዳኖስ ጥግ በእስራኤል የነበረውን ኃጢአትና ፍርድ መዛባት በመናገሩ የጽድቅ ሰባኪ ተባለ 2ኛጴጥ፡ 2 ፡ 7-8 ፤ ማቴ፡ 3 ፡ 1-17 ማንኛችንም ዛሬ ጌታን ለማገልገል የተጠራን በመጀመሪያ የጽድቅ ፍሬን በሕይወታችን ማጽናትና ማሳየት ይኖርብናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለመንፈሳዊ ልጁ ለጢሞቴዎስ በጻፋቸው ሁለት ደብዳቤዎች በመደጋገም የሚነግረው እግዚአብሔርን ስለመምሰልና የጽድቅ ሕይወት ስለ መኖር ነው። 1ጢሞ፡ 2 ፡ 16 ፤ 4 ፡ 8 በ1ጢሞ፡ 6 ፡ 11 «የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከዚህ ሽሽ ጽድቅንና እግዚአብሔርን መምሰል፤ እምነትንም፤ ፍቅርንም፤ መጽናትንም፤ የዋህነትንም ተከታተል» ይለዋል። በተጨማሪም ኤፌ፡ 5 ፡ 8-10 ፤ ፊሊጵ፡ 1 ፡ 9-10 ላይ ይህ ሃሳብ ተገልጧል።

ሦስተኛውና የመጨረሻው የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የሚኖር አገልግሎት ነው። የብሉይ ኪዳን አገልግሎት የተሻለውና የበለጠው በመጣ ጊዜ ለበለጠው አገልግሎት ስፍራውን በመልቀቅ የአዲስ ኪዳን አገልግሎት ተመሠረተ። ይህ የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የሚኖር ዘላለማዊ የሆነበት ምክንያት ምንድነው ስንል የምናገኘው መልስ ከእምነት ጀማሪና ፈጻሚ ከሆነው ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የተነሣ ሆኖ እናገኘዋለን። የዕብራዊያን ጸሐፊ ጳውሎስ የፊተኛው አገልግሎትና /የብሉይ ኪዳን/ የአሁኒቱ ማለት የአዲስ ኪዳን አገልግሎት እንዴት እንደሚለያዩ ያሳየናል። እንግዲህ ከጌታ የተቀበልነው አገልግሎት ከዚህ ዓለም ተለይተን በምንሄድ ጊዜ እንኳ በእግዚአብሔር ፊት ተመዝግቦ የሚጠብቀን ስለሆነ ስለ አገልግሎታችን እጅግ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ቆሮ፡ 3 ፡ 10-15 ባለው ላይ ሊያስተምረን የሚፈልገው ይህንኑ ነው። የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የሚኖር አገልግሎት እንጂ በሌላ ሥርዓት የሚለወጥ አይደለም። በዚህ ምክንያት ነው

አንድ ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል ከተመሠረተው መሠረት ዞር ወይም ፈቀቅ ማለት የሌለብን። ለዚህ ነው ይሁዳ በመልእክቱ «አንድ ጊዜ ፊጽሞ ስለ ተሰጠ ሃይማኖት እንድትጋደሉ፤ እየመከርካችሁ እጽፍላችሁ ዘንድ ግድ ሆነብኝ» ይሁዳ ቁ.3 የሚለው። ስለ አገልግሎት ጥሪ ስንነጋገር አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ የሚደረግ፤ በጽድቅ የሚከናወን፤ ዘላለማዊ መሆኑን ተነጋግረናል እነዚህ ባህርያት የአዲስ ኪዳንን አገልግሎት ከቡር ያደርጉታል ስለዚህ የአገልግሎት ጥሪ የደረሳቸው ከቡር ጥሪ ደርሶቸዋል።

አገልጋይ መሆን

ቀደም ሲል እንደ ዘረዘርኩት አገልግሎት ሰማያዊ፤ መለኮታዊና፤ ከቡር ነው ብለናል በአገልግሎት ጥሪ ውስጥ ልንጠይቀው የሚያስፈልገን የመጀመሪያው ጥያቄ አገልግሎት ለማን የተሰጠ ነው? የሚለውን ነው። በነጁጥ፡ 2፡ 9 እንዲሁም በራእይ፡ 1፡ 6 እንደምናየው በጌታ በኢየሱስ አምነው ከመንፈስ ቅዱስ ዳግም የተወለዱ ሁሉ ለአገልግሎት ተጠርተዋል፤ በብሉይ ኪዳን የክህነት አገልግሎት በሌዌ ነገድ የተወሰነ ነበር በአዲስ ኪዳን ግን አማኞች ሁሉ ለክህነት አገልግሎት ተጠርተዋል። ይህ ማለት ግን እግዚአብሔር የተወሰኑ ሰዎችን ለአገልግሎት አይለይም ማለት አይደለም ይህንን አገልጋይ መሆን ምን ማለት ነው በሚለው ጥያቄ ስር እንደሚገባ አብራራለሁ።

ስለ አገልግሎት ስንነጋገር ልንጠይቀው የሚገባን ሁለተኛው ጥያቄ አገልጋይ መሆን ምን ማለት ነው? የሚለውን ነው። ከዚህ ጥያቄ አራት መልሶችን በመስጠት እያንዳንዳቸውን እንደሚገባ ለማብራራት እሞክራለሁ።

(1) አገልጋይ መሆን ማለት መመረጥ ማለት ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሌሊቱን ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ ከአደረ በኃላ በነጋ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ ከእነርሱ

መካከል የሐዋርያ አገልግሎትን ይቀበሉ ዘንድ አሥራ ሁለት ሰዎችን መረጠ ሉቃስ 6፡ 12-13 ጌታ እነዚህን አሥራ ሁለት ሰዎች የመረጠው ከሌሎቹ የተለዩ ስለሆነ ሳይሆን እግዚአብሔር በእነርሱ ይከብር ዘንድ ስለፈለገ ብቻ ነው። ጥሪ ከሚጠራው ከእግዚአብሔር እንጂ ከተጠራው አይደለም አንድ ጸሐፊ ይህን ሲገልጸው ብዙ የሲባኖስ ዝግባዎች ሲኖሩ ለምን የግራር እንጃትን እንደተመረጠ አይገባኝም ብሎአል። ዛሬም ጌታ ለአንድ አገልግሎት የመረጠው ሰው ካለ የተመረጠው እርሱ ከሌሎች ወንድሞችና እህቶች ይልቅ ጽድቅ ስለተገኘበት ሳይሆን እግዚአብሔር እንደው በጸጋው በእርሱ በኩል ለመስራት ስለወደደ ብቻ ነው።

(2) አገልጋይ መሆን ማለት መሾም ማለት ነው የሐ፡ 15፡ 16 መሾም ማለት ቀድሞ ተሰጥቶ ከነበረው ደረጃ ከፍ ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ጢሞ፡ 1፡ 12 «ታማኝ አድርጎ ስለቆ ጠረኝ ለአገልግሎቱ ሾመኝ» ይላል። እንደ ጳውሎስ አነጋገር ከመጀመሪያው ጥሪ ወደ በለጠውና ወደ ከበረው መሸጋገሩን ያስረዳል በዚህ ዓለም ላይ አገልጋይ ለመሆን ከመጠራት የበለጠ ሹመት የለም ይህንንም የሚገልጸው አንድ አነጋገር አለ «የወንጌል ሰባኪ ለመሆን ተጠርተህ ከሆነ ንጉሥ ወይም ፕሬዚዳንት በመሆን ራስህን አታዋርድ።» ይህ አነጋገር አገልጋይ በመሆን አንድ ሰው የሚቀበለውን ሹመት ያሳያል ይህም የከበረና እጅግ ታላቅ ዋጋ ያለው ነው።

(3) አገልጋይ መሆን ማለት ሥልጣን መቀበል ማለት ነው ማቴ፡ 10፡ 6 ፣ ማቴ፡ 28፡ 18 ጌታችን ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሐዋርያት ብሎ በሰየማቸው ጊዜ ከዚህ ታላቅ ጥሪ ጋር አብሮ የሚሄደውን ኃይል አብሮ ሰጣቸው ቃሉ እንደሚነግረን ይህ ሥልጣን በደዌና በሕመም በአጋንንትና በገሃነም ደጆች ላይ ነው። ይህ የሚያሳየን ጌታ ሲሾም ከሥልጣንና ከኃይል ጋር መሆኑን ነው።

ሌላው ሥልጣን በማቴ፡ 18 ፡ 15-18 እንደተገለጠው የማሠርና የመፍታት ሥልጣን ነው። ይህ ሥልጣን የተሰጠበትን ሁኔታ ለመረዳት የተሰጡን ጥቅሶች በጥንቃቄ ማንበብ ይኖርብናል። ጌታ ይህን የተናገረው በሁለት አማኞች መካከል አለመግባባት ቢፈጠር ሰላምንና እርቅን ለመፍጠር በሚወስዱት እርምጃ አንደኛው ወገን ማድረግ ስለሚገባው ሲያስተምር ነው። ጌታ ስለዚህ ሥልጣን በማቴ፡ 16 ፡ 18-19 ሲናገር እናያለን ይህም ለጴጥሮስ የተናገረው ሲሆን «የመንግሥተ ሰማያትንም መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ በምድር የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል።» ይላል። ይህ ማለት አንዳንዶች እንደሚተረጉሙት አንድ ካህን በተቀበለው የክህነት ሥልጣኑ ምክንያት ሰዎችን እንደፈቀደ መኩንን ማጽደቅ ይችላል ማለት አይደለም። ይህ ጥቅስ የሚናገረው ጴጥሮስ የወንጌልን የምስራች ሲያበስር የሚሰብከውን ቃል የሚቀበሉ ከኃጢአት እሥራት እንደሚፈቱ እንቢ ያሉ ግን በእሥራት እንደሚኖሩ ነው። «የመንግሥተ ሰማያትን ቁልፎቻችን እሰጥሃለሁ» የሚለው አነጋገር በሐዋርያት ሥራ ተፈጽሞ እናየዋለን በምዕራፍ ሁለት ጴጥሮስ በበዓለ ሃምሳ ቀን በሦስት ሺህ አይሁድ ፊት ቆሞ ሲሰብክ እንደገና በምዕራፍ አስር በመቶ አለቃ ቆርሎንዎስ ቤት ለአሕዛብ ወንጌልን ሲያበስር ለእነዚህ ሁለት ክፍሎች የመዳንን መንገድ ሲያሳይና ወደ ደኅንነት ሲያመጣቸው እንመለከታለን።

ሌላው ሥልጣን ሊመጣ ከአለው ዓለም ጋር የተያያዘ ሲሆን በዙፋን ላይ ስለመቀመጥና ስለመፍረድ የሚናገር ነው። ይህንንም በማቴ፡ 19፡ 27-28፣ በራእይ 20፡ 4 በግልጽ እናየዋለን እነዚህ ሁለት ክፍሎች እንደሚነግሩን የዓለምንና የሴይጣንን ፈተና አሸንፈው የሚወጡ ጌታ በምድር በሚገዛበት አንድ ሺህ ዓመታት ቅዱሳን በዙፋኖች ላይ ተቀምጠው እንደሚፈርዱ ይናገራል። ሐዋርያው ጳውሎስ በመካከላቸው ባለው ግጭት

ምክንያት ወደ ፍርድ ቤት ይጓተቱ ለነበሩ ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ጉዳያቸውን በቅዱሳን ፊት መጨረስ ሲገባቸው በአሕዛብ ፊት መፋረድን ስለመረጡ እንዲህ ሲል ይገስጻቸዋል «ከእናንተ አንዱ ከባልንጀራው ጋር መግት ቢኖረው በቅዱሳን ፊት በመፍረድ ፋንታ በዓመፀኞች ፊት ሊፋረድ ይደፍራል? ቅዱሳን በዓለም ላይ እንዲፈርዱ አታውቁም?...የትዳር ጉዳይ ይቅርና በመላእክት እንኳ እንድንፈርድ አታውቁም?...» 1ቆሮ 6፡ 1-3 ሐዋርያው ጳውሎስ የቆሮንቶስን ክርስቲያኖች ለመገሠጽ የበቃው ምእመኑ በመካከላቸው መንፈሳዊ ሥልጣን ያላቸውን መሪዎቻቸውን አልፈውና ንቀው በአሕዛብ ፊት ቀርበው መፋረድን ስለ መረጡ ነው። ቀደም ሲል እንደገለጥኩት የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የማሠርና የመፍታት ሥልጣን ያለው ሲሆን ሥልጣኑም ከሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነው። ስለዚህ የአዲስ ኪዳን አገልጋይ መሆን ማለት ሥልጣን መቀበል ነው።

(4) በመጨረሻ የምንመለከተው አገልጋይ መሆን ማለት መለየት ማለት ነው ይህም እግዚአብሔር አንዳንዶችን ለራሱ ሥራ እንደሚለያቸው ያሳያል። መለየት ከመጠራት ሆነ ከመሸም የጠለቀና የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ሀሳብ የሚያሳይ ነው። ምክንያቱም በብሉይ ሆነ በአዲስ ኪዳን እግዚአብሔር ለራሱ ሥራ ሰዎችን ከእናታቸው ማህጸን ሲለያቸው እንመለከታለን። የኤርምያስን ጥሪ በትንቢተ ኤርምያስ 1፡ 5 ስናነብ እግዚአብሔር ከማህጸን ለአገልግሎት እንደለየው ይናገራል ወደ አዲስ ኪዳን መጥተን ስለ ሐዋርያው ጳውሎስ የአገልግሎት ጥሪ ስናጠና ጳውሎስ ራሱ እንደሚነግረን ከእናቱ ማህጸን ጀምሮ ለአገልግሎት የተለየ ነበር ገላ፡ 1፡ 5 እንግዲህ የመለየት ምሥጢር ምንድን ነው? ስንል ምሥጢሩ የሕይወት ጥሪ ሆኖ እናገኘዋለን። ይህም ማለት እግዚአብሔር የለየው ሰው ጌታ ለራሱ አገልግሎት ለይቶታልና ያ ሰው በሕይወቱ ዘመን በሌላ ሙያ ተሰማርቶ መኖር አይችልም። ጠበቃ መሆን፣ ነጋዴ መሆን ወዘተ

ማንኛውንም ሌላ ሥራ እየሠራ መኖር አይችልም እግዚአብሔር ለይቶታልና ለእግዚአብሔር ተለይቶ መኖር አለበት።

በሐዋ: 13፥ 2 ስንመለከት በአንጾክያ የነበሩ አገልጋይዎች በጾምና በጸሎት በነበሩበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ «በርናባስና ሳኦልን ለጠራጓቸው ሥራ ለዩልኝ» በማለት ሲናገር እናነባለን ይህም ማለት ለሐዋርያነት አገልግሎት ማለት ነው። ዛሬም ጌታ ከመጀመሪያ ለአገልግሎት ያወቃቸውን በራሱ ግሩምና ድንቅ አሠራር ይለያቸዋል። የግለሰቡ ፈቃድና ፕሮግራም በሌላ መያ ተሰማርቶ መሥራትና ማግኘት ቢሆን እንኳ ጌታ ከመጀመሪያ ለራሱ የለየው ከሆነ በራሱ ምስጢራዊ አሠራር ሁሉን ከእጅ አስጥሎ የእርሱን ፈቃድ እንዲፈጽም ያደርገዋል። ስለዚህ ሕይወታቸውን ሰጥተው በሙሉ ጊዜ የሚያገለግሉትን አገልጋይዎች ቤተ ክርስቲያን ልትንከባከባቸውና ልታከብራቸው ይገባል። ምክንያቱም እነዚህ ግለሰቦች ሙሉ ጊዜያቸውን የሰጡት ሕይወታቸው ሆነ ችሎታቸው ከሌሎች ምዕመን ስለ አነሠ ወይም ደካሞች በመሆናቸው ሳይሆን ጌታ ስለጠራቸውና ስለለያቸው ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በሚሰጠው መምሪያ መሠረት ቤተ ክርስቲያን አገልጋይዎችን ልትንከባከብና ፍቅር ልታሳያቸው ይገባል።

ጥሪ በአገልጋዩ ሕይወት ምን ያከናውናል?

እግዚአብሔርን ለማገልገል ይልቁንም በሙሉ ጊዜ ለማገልገል ከጌታ ጥሪ ማግኘት እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው። ጥሪ የአገልግሎት ቁልፍ ነው። ከእግዚአብሔር ጥሪ ያላገኘ ሰው በአገልግሎቱ ፍሬያማ አለመሆን ብቻ ሳይሆን ለራሱና ለሰዎች ሕይወት መሰናከል ይሆናል ስለዚህ ለተሰየምንበት አገልግሎት ጥሪ ማግኘት ለአገልግሎታችን በጣም አስፈላጊ ነው። እንግዲህ

ጌታን ለማገልገል (በተለይ በሙሉ ጊዜ) ለምን ጥሪ ያስፈልገናል ስንል የሚከተሉትን መልሶች እናገኛለን።

(1ኛ) ጥሪ ያለው ሰው እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ለመሆኑ ይመሰክርለታል። ሙሴ ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር ኢያሱን ሲያስነሳ የተናገረውን ወይም የሰጠውን የሚያጽናና ቃል ስንመለከት አንድ ነገር እና ስተውላለን ይህም «ከሙሴ ጋር እንደሆንኩ እንዲሁ ከአንተ ጋር እሆናለሁ አልጥልህም አልተውህም...» ይላል ኢያሱ 1፥ 5 ወደ አዲስ ኪዳን ሄደን ስንመለከት ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ሲያገለልግል እንዲህ ባለ ንግግር ጌታ ያጽናናዋል ጌታም ሌሊት በራእይ ጳውሎስን «እኔ ከአንተ ጋር ነኝ ማንም ክፉ ሊያደርግብህ የሚነግብህ የለምና አትፍራ...» ሐዋ: 18፥ 9-10 ይለዋል። እንግዲህ አንድ አገልጋይ በአገልግሎቱ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር መሆኑ እጅግ አስፈላጊና ለመጠራቱ ምልክት ነው። ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን ውድቀት ምክንያት የሚሆነው እግዚአብሔር ያልጠራቸው ለአገልግሎት ያለያቸው ሰዎች በመጋቢነት፣ በወንጌላዊነት፣ ወ.ዘ.ተ መቀመጣቸው ነው። አገልግሎት ችግር መወጧል፣ ማትረፈያና ለሰዎች መጠቀሚያ ሊሆን አይገባውም። አገልግሎት እጅግ የከበረና መመረጥና መለየት የሚጠይቅ ነው። ጥሪ የሌለው ሰው እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለሌለ በአገልግሎት መድረክ ራሱን እንጂ እግዚአብሔርን አይወክልም። ዛሬ በሙሉ ጊዜ የሚያገልግለን አገልጋይ እንፈልጋለን የሚሉ አብያተ ክርስቲያናትና ኅብረትዎች ቁጥራቸው እየበዛ ሄዶአል። እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት መጋቢያቸውን ሲመርጡ በመጀመሪያ ከአገልጋዩ ሊመለከቱት የሚገባው በሥነ መለኮት ትምህርት ያለውን ዲግሪ፣ ወይም በሰው ፊት ለሰው ዓይን የሚሞላ መሆኑን ሳይሆን በእግዚአብሔር የተጠራ እግዚአብሔር ለአገልግሎት የለየው ሰው መሆኑን ነው። ሙሴ ከሞተ በኋላ የእስራኤል ገብዔ ወደ ኢያሱ መጥተው የተናገሩትን ለመጥቀስ እፈልጋለሁ

«በሁሉም ለመሴ እንደ ታዘዝን እንዲሁ ለአንተ ደግሞ እንታዘዛለን ብቻ አምላክህ እግዚአብሔር ከመሴ ጋር እንደ ነበር ከአንተ ጋር ይሁን።» ኢያሱ 1፥ 17 እንግዲህ ጥሪ በአገልጋዩ ሕይወት እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ለመሆኑ ማረጋገጫ ሲሆን ይህም ጌታን በሚያገለግል ሰው ሕይወት በተቀዳሚ የሚታይ ነገር ነው።

(2ኛ) የአገልግሎት ጥሪ አገልጋዩ በመከራ፣ በችግርና ተስፋ በመቁረጥ ውስጥ ሲያልፍ ሳይናወጥ ጸንቶ እንዲቆምና እንዲበረታ ያደርገዋል። ለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስን ምሳሌ አድርገን መውሰድ እንችላለን ሐዋርያው በወንጌል ምክንያት እስረኛ ሆኖ ስለአሳለፈው ችግር ሲናገር እንዲህ ይላል «በፊተኛው መግባት አንድ ስንኳ አልደረሰልኝም፤ ሁሉም ተውኝ እንጂ ይህንም አይቁጠርባቸው ዳሩ ግን የሰብከቱ ሥራ በእኔ እንዲፈጸም አሕዛብም ሁሉ እንዲሰሙት ጌታ በእኔ አጠገብ ቆሞ አበረታኝ ከአንበሳ አፍም ዳንሁ ጌታም ከክፉ ነገር ሁሉ ያድነኛል ለሰማያዊውም መንግሥት ይጠብቀኛል ለእርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን አሚን» 2ጢሞ፣ 4፥ 16-18 እንግዲህ በጳውሎስ ሕይወት እንዳየነው ከጌታ የተቀበለው ጥሪ ጉልበት እንደ ሆነውና በችግር እንዲጸና እንዳበረታው እናያለን።

(3ኛ) ጥሪ አገልግሎታችንን ያስመሰክራል። ከላይ እንደ ጠቀስኩት ጥሪ ያለው ሰው እግዚአብሔር በነገር ሁሉ ከእርሱ ጋር ይሆናል ብያለሁ፤ ከእርሱ ጋር መሆኑን የምናውቀው እንዴት ነው? ብለን ስንጠይቅ የምናገኘው መልስ እግዚአብሔር በሕይወቱ ሆነ በአገልግሎቱ በተጨማሪ ሁኔታ ጥሪውን ያስመሰክራል።

መሴ የእስራኤልን ሕዝብ በሚመራበት ጊዜ በተደጋጋሚ ከሕዝቡ ተቃውሞ ይገጥመው ነበር። አንዳንዴም ተቃውሞው ሲበዛበትና ሲደጋገምበት መሞትንና ስሙ ከሕይወት መጽሐፍ እንዲፋቅ የጠየቀበትም ጊዜ ነበር እግዚአብሔር ግን ከመሴ ጋር

በመቆም ሕዝቡን የገሰጸበት ጊዜ ብዙ ነው ዘኅ፣ 12፥ 1-5፣ 16፥ 12-35 ኤልያስ በቀርሜሌዎስ ተራራ የባኦል ነብያት በተገዳደሩት ጊዜ ሰምቶ በእሳት የሚመልስ እርሱ አምላክ ይሁን በማለት ወደ እግዚአብሔር ቢጸልይ እግዚአብሔር እሳትን በማውረድ የባሪያውን ማንነት አገልግሎቱን አስመሰክረ 1ኛገሰት 18፥ 28-40 ።

ወደ አዲስ ኪዳን ሄደን ስንመለከት ጌታ ኢየሱስ ለመጨረሻ ጊዜ፣ ከማረጉ በፊት ለሐዋርያቱ የተወላቸው ቃል «እስከ ዓለም ፍጻሜ ከእናንተ ጋር ነኝ» የሚል ነው ማቴ፣ 28፥ 20 ወደ ሐዋርያት ሥራ ሄደን ጌታ በእንዴት ያለ ሁኔታ ከእነርሱ ጋር እንደ ነበር ስንመለከት በእጃቸው ድንቅና ታእምራት ይደረግ ነበር ሐዋ፣ 12፥ 28-23 የመለኰታዊ ኃይል ይገለጥ ነበር ሐዋ፣ 4፥ 31፣ 5፥ 1-11፣ 12፥ 1-11 የሚድኑት ነፍሳት ቁጥር ይበዛ ነበር ሐዋ፣ 5፥ 12-16 ።

እንግዲህ ከእግዚአብሔር ቃል እግዚአብሔር በብዙ ጎዳናና መንገድ የአገልጋዩን ማንነት አገልግሎቱን የሚያስመሰክር ከር ከሆነ ከዚህ የምንማረው ትምህርት ምንድነው? ብለን መጠየቅ ይኖርብናል። ጥሪንና አገልግሎትን የሚያስመሰክር እግዚአብሔር ከሆነ ዛሬ ጥሪ ያላቸው ሰዎች ለአገልግሎታቸውና ለጥሪያቸው ጠበቃ መሆን የለባቸውም ምክንያቱም በቅዱስ ቃሉ እግዚአብሔር የጥሪ ማኅተም ባደረገባቸው ሰዎች ጎን እንደሚቆምና ጠበቃቸው እንደሚሆን በመደጋገም ተናግሮአል «የቀባኋቸውን አትዳስሱ በነቢያቱም ክፉ እታድርጉ ብሎ ሰው ግፍ ያደርግባቸው ዘንድ አልፈቀደም» መዝ፣ 105፥ 14-15 ስለዚህ አገልግሎታችን ሲዘለፍ፣ ነቀፌታ ሲበዛብን በሐሰት ወሬ ስማችን ሲጠፋ ስለ እኛ ለሚመሰክር ጌታ አሳልፈን መስጠት እንጂ በሥጋችን እርምጃ መውሰድ የለብንም። ለእግዚአብሔር መንፈስ ስፍራ ብንሰጠው እግዚአብሔር በሐዋርያት ጎን መቆሙን ባስመሰክረበት ሁኔታ ዛሬም ለእኛና ለጥሪያችን ያስመሰክራል።

ጥሪ በአገልግሎታችን ምን ያከናውናል በሚል ርዕስ ስር ከላይ የጠቀስኳቸውን ዝርዝር ሀሳቦች የሚያነብ ሰው ወደ አእምሮው ይመጣል ብዬ የምገምተው ጥያቄ እውነተኛ ጥሪ ያላቸውን ሰዎች እንዴት እናውቃለን? የሚል ነው ብዬ እገምታለሁ። ጥያቄው በጣም አስፈላጊና ሰፊ መልስ የሚያስፈልገው ነው። ስለ ሆነም በሚከተለው ርዕስ ስር ይህን ጥያቄ እንደሚገባ ለመመለስ እሞክራለሁ።

ዛሬ በዓለም ዙሪያ በእግዚአብሔር የተጠሩና እግዚአብሔር የቀባቸው ብዙ አገልጋይዎች በዓለም ዙሪያ መኖራቸው የታወቀ ነው። በሌላ አቅጣጫ ደግሞ እግዚአብሔር ለአገልግሎት ያልጠራቸውና ያለያቸው ሰዎች በአገልግሎት መሰማራታቸው ትልቅ ችግር ፈጥሮአል ስለዚህ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ቤተ ክርስቲያን ጥሪ ያላቸውን ከሌላቸው መለየት የሚገባት ዘመን ይህ ነው። መለየት ከምንችልበት መንገዶች አንደኛው በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር የጠራቸውን ሰዎች ሕይወትና አገልግሎት በማጥናት ሲሆን ሌላው መንገድ ደግሞ የአገልግሎት ጥሪ ምልክቶች ከሚታይባቸው ሰዎች ጋር በመጸለይ የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ በመስማት የሚገኝ ነው። ይህም በአንጻክያ ቤተ ክርስቲያን ከተደረገው ጋር ስምምነት ያለው ነው (ሐዋሥራ 13፡1-5)።

በዚህ ክፍል ከእግዚአብሔር ቃል ያገኘሁትንና ከልምምዴ የተማርኩትን ጥሪ ያላቸውን ሰዎች የምንለይባቸውን አስራ ሁለት ነጥቦች ከማብራሪያ ጋር ለማቅረብ እሞክራለሁ።

የአገልግሎት ጥሪ ያለው ክርስቲያን ምልክቶች

(1) የአገልግሎት ጥሪ ያለው ሰው በመንፈሳዊ ባህርይው ይታወቃል። ጥሪ ያለው ክርስቲያን ወንጌልን በሕይወቱ የሚሰብክ የጽድቅ ሕይወት የሚኖር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ

ለመንፈሳዊ ልጁ ለጢሞቴዎስ የጻፋቸውን ሁለት መልእክቶች በጥንቃቄ ስናነብ ከምናስተውለው የመጀመሪያ ነገር ጢሞቴዎስ ክርስቶስን በመምሰል የጽድቅ ሕይወትን እንዲኖር የሰጠው ምክር ነው (1ጢሞ፡ 4፡ 7-8፤ 4፡ 11-12፤ 6፡ 11 2ጢሞ፡ 2፡ 15 22) እግዚአብሔር የጠራው ሰው ከስብከቱ ይልቅ በሕይወቱ የሚኖር ነው።

የጽድቅን ሕይወት መኖር ለሁሉም ክርስቲያኖች የተሰጠ ቢሆንም በአገልግሎት ደረጃ የተቀመጡ መልካም ምሳሌ መሆን እንደሚገባቸው ቃሉ ያስተምረናል። ጌታችን ኢየሱስ በተራራው ስብከቱ [ማቴ ምዕራፍ 5-7] ስለ ጽድቅ ሕይወት አጥብቆ ሲያስተምር እናያለን። ይህንንም አጠንክሮ ሲናገር «እንግዲህ ከእነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት አንዲቱን የሚሸር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል። እሳችኋለሁና ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳዊያን ጽድቅ ካልበለጠ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።» ማቴ፡ 5፡ 19-20።

የጽድቅ ሕይወት የአገልግሎት መሠረት ነው። ክርስቲያኖች ቅዱሳን ተብለው የሚጠሩት የጽድቅ ሕይወትን ስለሚኖሩ ነው። ቀደም ብዬ እንዳልኩት ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በሰጠው ትምህርት «አንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ.... ጽድቅንና እግዚአብሔርን መምሰል እምነትንም ፍቅርንም መጽናትንም የዋህነትንም ተከታተል።» 1ጢሞ፡ 6፡ 11 ይለዋል። ይህም የሚያሳየን ከጽድቅ በኋላ መሮጥ እንደሚገባን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ግን እንደሚከተሉን ነው። ኢሳ፡ 51፡ 1 ስለዚህ አንድ ጥሪ ያለው ክርስቲያን ከሚታወቅበት የመጀመሪያ ነጥብ በሚኖረው የጽድቅ ሕይወትና በሚያሳየው የመንፈስ ፍሬ ነው።

(2) ሌላው ጥሪ ያለው ክርስቲያን የሚታወቀው ለእግዚአብሔር አገልግሎት ባለው ሽክምና ፍቅር ነው።

የአገልግሎት ጥሪ የሚጀምረው በሸክም ነው የእግዚአብሔር ቃልን ስናነብ በብሉይ ሆነ በአዲስ ኪዳን እውነተኛ አገልጋይዎች ለእግዚአብሔር ቤትና ሥራ ታላቅ ፍቅርና ሸክም ነበራቸው። ስለዚህ የብሉይ ኪዳን ነብያት መልእክታቸው የሚጀምረው በሸክምና በራእይ ነው ኢሳ፡ 13፡ 1፣ 14፡ 28፣ 15፡ 1 ዘካ፡ 12፡ 1 ሚላ፡ 1፡ 1 እንዲሁም የነህምያን መጽሐፍ ስናነብ አገልግሎቱ በሸክም ሲጀምር እናያለን። የመጻሕፉን የመጀመሪያ ምዕራፍ ስናነብ ነህምያ የኢየሩሳሌምን ቅጥር መፍረስና መቃጠል በሰማበት ጊዜ ለኢየሩሳሌም መገንባትና መሠራት ታላቅ ሸክም እንደተሰጠውና ለቅጥሩ መሠራት መሣሪያ ሲሆን እንመለከታለን። ወደ አዲስ ኪዳን ዞር ብለን ስንመለከት ሐዋርያው ጳውሎስ በወንጌል ምክንያት ከሚደርስበት ስደት ይልቅ ዕለት ዕለት የሚከብደው የአብያተ ክርስቲያናት ጉዳይ እንደሆነ ይነግረናል 2ቆሮ፡ 11፡ 28።

ራሱን ለእግዚአብሔር ሥራ ሰጥቻለሁ የሚል ነገር ግን የጌታን አገልግሎት በቸልተኝነት የሚያደርግ ሰው ቢኖር የዛ ሰው ጥሪ አጠያያቂና የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን ነው። እንዲህ ያለ ሰው ቢኖር ምናልባት ሙሉ ጊዜውን መስጠቱ የተመሠረተው በጥቅም ወይም በሌላ ጉዳይ ላይ ሊሆን ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ዓይነቱ ሰው በእርግጥን ውስጥ እንዳለ ይናገራል ኤር፡ 48፡ 10 ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ጢሞቴዎስ ሲናገር ለእግዚአብሔር ሥራና አገልግሎቱ ሸክም የነበረው አገልጋይ እንደሆነ ይነግረናል ፊሊጲ 2፡ 19-22 ይህም የሚያሳየን በእግዚአብሔር የተጠራና መንፈስ ቅዱስ ለአገልግሎት የለየው ሰው መሆኑን ነው። ዛሬ የአገልግሎት ጥሪ ያላቸው ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር ቤት ባላቸው ቅንአትና ፍቅር እንዲሁም በአገልግሎት ላይ በሚያሳዩት ፍቅር ይታወቃሉ።

(3) እግዚአብሔር ለጠራው ሰው የአገልግሎቱ መንስኤ ምክንያት የእግዚአብሔር መክበር ነው። እግዚአብሔርን ሲያገለግል ምክንያቱ እርሱ የሚያገኘው ዝና ወይም ለኑሮው የሚያገኘው ጥቅም አይደለም።

ስለዚህ ነው አገልጋይዎች ስለ መብታቸው ከመናገራቸው በፊት አጥብቀው መጠንቀቅ ያለባቸው። አዲስ ኪዳን አገልጋይዎች እንዴት መያዝ እንደሚገባቸው በግልጽ ያስተምራል ይህን የማስፈጸም ሀላፊነት የቤተ ክርስቲያን እንጂ አገልጋይዎች ለራሳቸው ጠበቃ በመሆንና በመጋፋት የሚያስጠብቁት መብት አይደለም። በመጋፋት የምናገኘው የክብር ወንበር የብዙ ሰዎች ስሜት የቆሰለበት ስለሆነ ምችዎትና በረከት የለውም። ቤተ ክርስቲያን ስለ ወንጌል አገልጋይዎች ስለተቀበለችው አደራ በመጨረሻው ምዕራፍ በዝርዝር እንመለከተዋለን። አገልጋይዎች ግን ከጌታ የተቀበልነውን የወንጌል አደራ በታማኝነት እየፈጸምን ስንሄድ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ ያከብረናል።

በሌላ አንጻር ስንመለከት በጌታ የተጠራ አገልጋይ በአገልግሎቱ በሚገኘው መልካም ውጤትና ፍሬ ለእግዚአብሔር ክብርን ይሰጣል። በጌታ ኢየሱስ ሐዋርያት የምንመለከተው ይህን ነበር በሕይወታቸው በአገልግሎታቸው እግዚአብሔርን ያከብሩና ያስከብሩ ነበር። ለአንድ ደቂቃ እንኳን ተገልጋዩ ሕዝብ ለአገልግሎታቸው መሳካት ምክንያት እነርሱ እንደሆኑ በመገመት በሰጣቸው የክብር ስፍራ አልተቀመጡም ሐዋ፡ 2፡ 11-13፣ 13፡ 8-18 እነዚህም ሐዋርያት የአገልግሎታቸው ዓላማ የጌታ መክበር ስለነበር ጌታም አስደናቂ በሆነ ሁኔታ ይጠቀምባቸው ነበር። ዛሬም ጌታ የጠራው ክርስቲያን በአገልግሎቱ፣ በሕይወቱ የጌታን መክበር ብቻ የሚፈልግ እግዚአብሔርን የሚያስከብርና የሚያከብር ነው።

(4) እግዚአብሔር የጠራው ሰው የሕይወቱና የአገልግሎቱ መመሪያ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢዋቱዎስ በጻፈለት መልእክትዎች በመደጋገም የሚገልጥለት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ሊኖረው ስለሚገባ ግንኙነት ጳውሎስ ይህን ከሚናገርበት አንደኛውን ክፍል እንመልከት «እስከመጣ ድርስ ለማንበብና ለመምከር ለማስተማር ተጠንቀቅ.... ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አስብ ይህንም አዘውትር። ለራስህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ። በእነዚህም ጽና ይህን ብታደርግ ራስህንም የሚሰሙህንም ታድናለህና።» 1ጢዋ. 4፥ 13-16 ይህ ጥቅስ አንድ አገልጋይ ቃሉን እንደሚገባ ማወቁ ለራሱ ሕይወት መቆምና ለሌሎችም በረከት ለመሆን የሚያስችለው መሣሪያ እንደሆነ ይነግረናል። አገልጋይ በቃሉ ይኖራል እንደቃሉ ያገለግላል።

የክርስትና እድገት ከፍል አንድ ላይ የእግዚአብሔር ቃልና አገልግሎቶችን በሚለው ርዕስ ስር የዘረዘርኳቸውን አንዳንድ ሀሳቦች በአጭሩ ለመጥቀስ እፈልጋለሁ። የእግዚአብሔር ቃል ከአገልግሎቶችን ጋር በአራት አቅጣጫዎች ይገናኛል እነርሱም፦

(ሀ) የሕይወታችን ዝግጅትና የእግዚአብሔር ቃል

(ለ) ራእያችንና የእግዚአብሔር ቃል

(ሐ) መልእክታችንና የእግዚአብሔር ቃል

(መ) የአገልግሎታችን መንገድና የእግዚአብሔር ቃል የሚሉት ናቸው። ለእነዚህ ለአራቱ አጣጥሮ መግለጫዎች ብቻ በመስጠት አልፈዋለሁ።

(ሀ) የሕይወታችን ዝግጅት የሚፈጸመው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነትና በቃሉ ነው። እንዚህ ሁለቱ እግዚአብሔር በጠራቸው ሰዎች ሕይወት የሚሠሩ አገልጋዩን ለተጠራበት አገልግሎት የሚያበቁ ናቸው ዕብ. 4፥ 12 ዮሐ. 15፥ 5 ።

(ለ) ጥሪ ያለ ራእይ የተሟላ ሊሆን አይችልም ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ራእያችን የምንመዝንበትና የሚቀረጽበት መሣሪያ ነው።

(ሐ) መልእክታችን የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ካልሆነ ፍሬ ሊኖረን አይችልም ስለዚህ ቃሉ የሌለው አገልጋይ ለሕዝብ የሚያስተላልፈው መልእክት አይኖረውም። 1 ቆሮ. 1፥ 23፣ 2ጢዋ. 2፥ 9 እና 15 ፣ 4፥ 2 ።

(መ) መልእክት እንኳን ቢኖረን እንዴት እንደምናገለግል ካላወቅን አገልግሎታችን ይበላሻል። አንዳንድ መዘምራን ወይም ሰባኪያን አገልግሎት ቢኖራቸውም እንዴት ማገልገል እንደሚገባቸው ስለማያውቁ ችግር ይገጥማቸዋል። ይህን ሀሳብ የሚያጠቃልል አንድ ጥቅስ እንመልከት «እያንዳንዳችሁ የፀጋ ስጦታን በተቀበላችሁ መጠን በዚያው ፀጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሎት ማንም ሰው የሚናገር ቢሆንም እንደ እግዚአብሔር ቃል ይናገር የሚያገለግልም ቢሆን እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ኃይል ነው ብሎ ያገልግል ክብርና ሥልጣን እስከ ዘላለም ድረስ ለእርሱ ይሁን።» 1ኦፕ. 4፥ 11

እንግዲህ ከእግዚአብሔር እውነተኛ ጥሪ ያለው ሰው የሕይወቱ መመሪያ ቃሉ ከመሆኑም በላይ የሚሰብከው የእግዚአብሔር ቃል ሲሆን አገልግሎቱንም የሚፈጽመው በፍቅር፣ ዝቅ በማለት፣ የክርስቶስን ሕይወት በማንጸባረቅ ነው።

(5) በእግዚአብሔር የተጠራ ሰው የአገልግሎቱ ኃይል ጸሎትና መንፈስ ቅዱስ ነው። አንድ አገልጋይ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በሕይወቱም ሆነ በአገልግሎቱ እንዲታይበት ያስፈልጋል። ጌታ ኢየሱስ ለአገልግሎት የጠራቸውን ሐዋርያት ኃይል እስኪለብሱ በኢየሩሳሌም እንዲቆዩ ተናገራቸው ሉቃ. 24፥ 49 ሐዋርያው ጳውሎስ በመልእክቶቹ በመደጋገም የአገልግሎቱ ምሥጢር የሰው ጥበብ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደሆነ ይናገራል። ሮሜ 15፥ 18-19፣ 1ቆሮ. 2፥ 4-5፣ 1ታሰሎ. 1፥ 5 ።

ዛሬም አንድ አገልጋይ በሚያቀርበው መልእክት፣ በትምህርቱ በጠቅላላ የፀጋ ስጦታውን በመንፈስ ቅዱስ ቅባትና ኃይል በማቅረቡ ይታወቃል የእግዚአብሔር ኃይልና ሥልጣን የማይታይበት አገልጋይ በአገልግሎቱ ሰዎች ስለማይነኩ ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስንል በሽተኞችን በጸሎት የመፈወስ ወይም ትንቢትን የመናገር ጸጋ ብቻ ማለታችን አይደለም ነገር ግን በመዝሙር ቢሆን በመስበክ፣ ወይም በማስተማር ለአገልጋዩ በተሰጠው ጸጋ የእግዚአብሔር ኃይል ሲገለጥበት ይታያል።

ስለዚህ እግዚአብሔር የጠራው ሰው ትምክህቱ የእግዚአብሔር ኃይል ስለሆነ በራሱ ጥበብና ማስተዋል አይደገፍም። ሐዋርያው ጳውሎስ ደብዳቤ ለጻፈላቸው አብያተ ክርስቲያናት በመደጋገም ግልጽ ያደረገላቸው አገልግሎቱ በመንፈስ ቅዱስና የእግዚአብሔርን ኃይል በመግለጥ መሆኑን ነው። ዛሬም ጌታ የጠራቸው አገልግሎታቸው እንደ ጳውሎስ የሰዎችን ሕይወት የሚነካና የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚገለጥበት ሊሆን ይገባዋል።

(6) እግዚአብሔር የጠራው ሰው ጥሪውን ለመታዘዝ በሚከፍለው ዋጋ ይታወቃል። በእግዚአብሔር ቃል ሆነ ዛሬም በምናየው የአገልግሎት ጥሪ ዋጋ የሚያስከፍል ነው። ለዚህም ከወንጌላቱ ብዙ ማስረጃዎችን ማቅረብ ይቻላል። ጌታ ኢየሱስ የአገልግሎት ጥሪ ያቀረበላቸው ነገር ግን የሚከፈለውን መሥዋዕት መክፈል አቅትዋቸው ወደ ኃላ የቀሩ ሰዎችን እናያለን ። ከእነዚህም መካከል በማቴዎስ ወንጌል 19፥ 16-22 ያለው ይነግረናል። በዚህ ስፍራ እንደምንመለከተው ብዙ ሀብት ያለው ሰው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥቶ የዘላለምን ሕይወት ስለመውረስ ጌታን ሲጠይቅ እናነባለን በመጨረሻም ጌታ ወደደውና «ፍጹም ልትሆንህ ብትወድ ያለህን ሁሉ ሽጠህ ተከተለኝ አለው» ኅበዙም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት

ነበረውና እያዘነ ሄደ። ተመሳሳይ ሁኔታ በማቴ 8፥ 18-22 እናነባለን።

እግዚአብሔር የተማሩ ሰዎችን፣ ያልተማሩትን፣ ሀብት ያላቸውን፣ የሌላቸውን፣ ስምና ዝና ያላቸውን፣ የሌላቸውን ይጠራል። የምንከፍለው ዋጋ የሚመዘነው ባለን ነገር ሳይሆን በማግኘትም በማጣትም በሃዘንም በደስታም ለማገልገል በመታዘዝ ነው። ዛሬም መንፈስ ቅዱስ የአገልግሎትን ጥሪ ለብዙዎች ያቀርባል ነገር ግን የሚከፈለው ዋጋ በዝቶ ስለሚታያቸው ለመታዘዝ ይቸገራሉ። እውነተኛ ጥሪ ላለው አገልጋይ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሙሉ ጊዜ መሆን የኑሮ ማዳበሪያ፣ ወደተሻለ ኑሮ መሸጋገሪያ መሰላል አይደለም። ስለዚህ ጥሪ ያለው ሰው ጥሪውን ለመታዘዝ በሚከፍለው ዋጋ ይታወቃል።

(7) ጥሪ ያለው ክርስቲያን ባለ ራሱ ነው። የአገልግሎት ጥሪ ያለው ክርስቲያን ከጌታ ራሱ የተቀበለ ራሱ ይውን በሥራ ለመተርጎም የሚተጋ ነው። ራሱ ሸክም እንዲኖረን የሚያደርግ ሲሆን የሚገኘውና የሚሰጠው ከእግዚአብሔር ነው።

በብሉይና በአዲስ እግዚአብሔር የጠራቸው ሰዎች ሁሉ ራሱ ነበራቸው። የሙሴ ራሱ ሕዝበ እሥራኤልን ከምድረ ግብፅ ማውጣት ሲሆን ለኢያሱ የተሰጠው ራዕይ ደግሞ የእሥራኤልን ሕዝብ ወደ ከነዓን ይዞ መግባት ነበር። ወደ አዲስ ኪዳን ስንመጣ ጴጥሮስ በአብዛኛው በአይሁድ መካከል ሲሰራ ጳውሎስ ደግሞ ራሱን ይዞ ወንጌልን ለአሕዛብ ሲያዳርስ እንመለከታለን። ዛሬም ጥሪ ያላቸው ክርስቲያኖች ባለ ራሳቸውና የአገልግሎታቸውን አቅጣጫና መድረሻ የሚያውቁ ናቸው።

(8) እውነተኛ ጥሪ ያለው ክርስቲያን ፍሬ የበዛለት በአገልግሎቱ ውጤት የሚታይበት ነው። ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ሲናገር «ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሽምጃችሁ» ዮሐ 15፥ 17 ይላል። በጠቅላላ የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ አምስት የሚናገረው ፍሬ ስለማፍራት ነው።

ይህም የሚያሳየን ፍሬ ማፍራት ምን ያህል ከጌታ የሚጠበቅብን እንደሆነ ነው።

በእግዚአብሔር የተጠራ ሰው እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለሆነ ፍሬው እንደበዛና ፍሬውን ሊሸከም እንዳልቻለ ዛፍ ነው። አንድ ሰው አገልግሎቱ የሚመዘነው ወዲያና ወዲህ በመሯሯጡ ወይም በአገልግሎት ስም በሥራ በሚያጠፋው ጊዜ አይደለም ነገር ግን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመለሳቸው ነፍሳትና ለቤተ ክርስቲያን መታነጽ ባበረከተው አገልግሎት ነው። የአንዳንድ ሰዎች አገልግሎት ውጤት ይህ መሆኑ ይቀርና አገልግሎታቸው ቤተ ክርስቲያንን የሚከፋፍል፣ የክርስቶስን አካል የሚያቆስል ሲሆን ጥሪያቸው አጠያያቂ ይሆናል። ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጉት ራሳቸውን የጠሩ ሰዎች ሳይሆኑ ጌታ የጠራቸውና መንፈስ ቅዱስ የለያቸው ሰዎች ናቸው።

(9) እግዚአብሔር የጠራው ሰው ለዘመኑና ለሚያገለግለው ሕዝብ የሚሆን መልእክት ያለው ነው። አዲስ ኪዳን ስለ መጥመቁ ዮሐንስ ሲናገር እንዲህ በማለት ይጀምራል “ከእግዚአብሔር የተላከ ሰው ዮሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ” ዮሐ፡ 1፥ 6 ዮሐንስ በእግዚአብሔር የተላከ ሰው ነው ስንል ምን ማለታችን ነው? ዮሐንስ በትክክለኛው ቦታ፣ በትክክለኛው ጊዜ፣ ትክክለኛውን መልእክት ለእሥራኤል ይዞ የመጣ ሰው ነበር። ዛሬም ከእግዚአብሔር የሚላኩ ሰዎች ትክክለኛውን መልእክት በትክክለኛው ጊዜና ቦታ ይዘው ይቀርባሉ። እግዚአብሔር ለየዘመኑ የሚጠራቸው ሰዎች አሉ እነርሱም ከጌታ የተቀበሉት መልእክት ስላላቸው ስብከታቸው፣ መዝሙራቸው፣ ምክራቸው ወደ ሰው ልብ ጠልቆ የሚገባ ነው።

(10) እግዚአብሔር የጠራው ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ላለው ግንኙነት ቅድሚያ የሚሰጥ ነው። አንዳንድ ጊዜ በአገልግሎት ላይ ስናተኩር ከጌታ ጋር ያለንን ግንኙነት ቸል

የምንልበት ወቅት ይኖራል። አገልጋይዎች የተጠሩበት የመጀመሪያው ምክንያት ከጌታ ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ ነው። አንዳንድ ግን በአገልግሎታችን ላይ በማተኩር አገልግሎት ከጌታ የተቀበል ነው መሆኑን ረስተን የግል ንብረታችን እንደሆነ አስመስለን እንናገራለን። ይህ አስተሳሰብ በአገልግሎታችን ላይ ለሚሰነዘርብን አስተያየት ጌታ ማንነታችንን እንዲያስመሰክር ስፍራ ለእርሱ ከመስጠት እኛ ጠበቆችና የጠሪያችን አስከባሪዎች እንድንሆን ያደርገናል። እንግዲህ ከእንደዚህ ከአለው አስተሳሰብ እንድንድን ከጌታ ጋር ላለን ግንኙነት ቅድሚያ መስጠት ይኖርብናል። የተጠራንበት ዋነኛው ምክንያት ከጌታ ጋር ኅብረት እንድናደርግ ነው። ኅብረትን ከጌታ ጋር ማጠንከር ቃሉ በሙሉአት በሕይወታችን እንዲኖርና ለመንፈስ ቅዱስ ድምፅ የተከፈተ ልቦና ይሰጠናል። ስለዚህ የአገልግሎት ጥሪ ያለው ክርስቲያን ከጌታ ጋር ባለው የጠበቀ ግንኙነት የሚታወቅ ሲሆን በዚህ ራሱንና የሚያገለግላቸውን ሕዝብ የሚጠቅም ይሆናል 1ጢሞ፡ 4፥ 15-14፣ ገላ፡ 6፥ 1።

እነዚህ ባለፉት ገጾች የዘረዘርኳቸው አስር ነጥቦች ጥሪ ያለውን ክርስቲያን የምንለይባቸው መሆን ብቻ ሳይሆን የአገልግሎት ጥሪ ቢኖረን ራሳችንን ለመመልከት የሚያስችሉን ናቸው። ዛሬ መከሩ እጅግ ሰፊና ብዙ በመሆኑ መንፈስ ቅዱስ የሙሉ ጊዜ አገልግሎት ጥሪን ለብዙዎች እያቀረበ ነው። እዚህ ላይ እንረዳው ዘንድ የሚያስፈልገን የአገልግሎት ጥሪ ደረጃውን እየጠበቀ የሚያድግና በመጨረሻም እንደ አበባ ፈንድቶ የሚታይ ነው።

የአገልግሎት ጥሪ ለደረሳቸውና በዝግጅት ላይ ላሉ ይረዳ ዘንድ ጥሪ የሚያድግባቸውን ደረጃዎች ለመዘርዘር እወዳለሁ። የአገልግሎት ጥሪ ወደ አንድ ግለሰብ ሲመጣ በሸክም መልክ እንደሚመጣ በመጽሐፍ ቅዱስ የተመዘገበው የቅዱሳን ታሪክ ያረጋግጥልናል። ነገር ግን አገልግሎት ወይም የነፍሳት ሸክም ማግኘታችን ጥሪያችን ተረጋገጠ ወይም ወደ ፍጻሜ ደረሰ ማለት

አይደለም። መጀመሪያ ስለ አንድ አገልግሎት ሸክም ቢሰማን ያ ሸክም ጊዜያዊ ወይም በውስጣችን ዘላቂነት ያለው መሆኑን ማረጋገጥ ይኖርብናል። ምክንያቱም በተባረኩና ለእግዚአብሔር ቅርብ እንደሆኑ በተሰማቸው ጊዜ የአገልግሎት ጥሪ እንዳላቸው የመሰላቸው ወንድሞችና እህትዎች ከጥቂት ወራት በኋላ ኃሳባቸውን በመለወጥ የሙሉ ጊዜ አገልግሎትን ጉዳይ ከአይምሮአቸው አውጥተዋል። ስለዚህ የአገልግሎት ጥሪ በሸክም መልክ ወደኛ የሚመጣ ሲሆን ዘላቂውን ከጊዜያዊው ለመለየትና በውስጣችን የተወለደው ሸክም አድጎ ራዕይ እስኪሰጠን መጠበቅ ይኖርብናል። የአገልግሎታችን ሸክም ጊዜያዊነትና ዘላቂነት ለመለየት በሀገራችን የመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን «አንድ ዓመት ለክርስቶስ» በሚል ስያሜ የምትጠቀምበትን ፕሮግራም ለመጥቀስ እፈልጋለሁ። ይህ ፕሮግራም ጌታን በሙሉ ጊዜ ለማገልገል ጥማት ላላቸው ወጣቶች የአገልግሎት መድረክ የሚሰጥ ሲሆን ወጣቶች ጥሪያቸውን ለመፈተንና ለመለየት ትልቅ ዕድል ይሰጣቸዋል። ስለዚህ ይህ ፕሮግራም ወጣቶችን ከስህተት ውሳኔ የሚጠብቅ ከመሆኑም በላይ በጊዜያዊ የአገልግሎት ጥማት ተነስተው የራሳቸውን እርምጃ በመውሰድ ጥፋት ላይ እንዳይወድቁ ያደርጋል። ይህን የመሰለ ፕሮግራም አብያተ ክርስቲያናት ቢኖራቸው እጅግ ጠቃሚ ይሆናል ብዬ እገምታለሁ።

ሁለተኛው ጥሪያችን የሚያድግበት ደረጃ በምናደርገው የእውቀትና መንፈሳዊ ዝግጅት ነው። ብዙውን ጊዜ የአገልግሎት ጥሪ ሲደርሰን በአቋራጭ ልናልፈው የምንፈልገው ደረጃ ይህንን ነው። የእውቀት ወይም የአእምሮ ዝግጅት በመጽሐፍ ቅዱስ ኩሌጅ ገብተን የምናገኘው ነው። ይህ ዝግጅት እንደ ግለሰቡና እንዳለበት አካባቢ ሁኔታው ሊለያይ ስለሚችል ጥሪ ያላቸው ሰዎች ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ኩሌጅ ወይም ተመሳሳይ ስልጠና ማለፍ አለባቸው ማለት አይቻልም። በመሠረቱ ግን ትምህርት ማግኘትና አእምሮን ማዘጋጀቱ በጣም አስፈላጊ ነው። መንፈሳዊ

ዝግጅት ግን መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን በመቅረጽና በመሥራት የሚፈጽመው ውስጣዊ ሥራ ነው። ሙሴ በእዚህ ዓይነት ዝግጅት ውስጥ ያሳለፈው አርባ አመታት ነው ዝግጅቱ መንፈስ ቅዱስ ሥጋችንን ለራሱ እስኪያስገዛ የማያቋርጥና የማያልቅ ነው።

የመጨረሻው ደረጃ ራዕያችንን አውቀን የአገልግሎታችንን አቅጣጫና ስጦታችንን በግልጽ የምናውቅበት ነው። ጥሪ ያለው ክርስቲያን ምልክቶች በሚለው ርዕስ ስር እንደዘረዘርኩት በዚህ ደረጃ ግለሰቡ ስጦታው ምን እንደው የት እንደሚያገለግል፣ አውቆ ለጊዜውና ለሰዓቱ የሚሆነውን መልእክት ይዞ ይቀርባል። አንዳንድ ክርስቲያኖች ጥሪ እንዳለኝ አውቃለሁ ነገር ግን መቼና በምን እንደማገለግል አላውቅም ይላሉ ይህ የሚያሳየው ስለ ጥሪያቸው ግልጽና ቀጥተኛ መመሪያ ከጌታ እንዳላገኙና በመጀመሪያ ደረጃ ውስጥ እንዳሉ ነው።

ስለዚህ የሙሉ ጊዜ አገልግሎት ጥሪ በሕይወታችን ለመፈጸም ደረጃና ጊዜ የሚፈልግ ስለሆነ እግዚአብሔር በሕይወታችን የጀመረው ሥራ እስኪያከናውንና እስኪፈጽም ድረስ በትዕግሥት መጠበቅ ይኖርብናል። የሚቀጥሉት ምዕራፍዎች የአገልግሎት ራዕይና የአገልግሎት ቅባት በእነዚህ ሦስት የጥሪ ደረጃዎች ውስጥ የጠቀስኳቸውን ሀሳቦች እንደሚገባ ያብራሩታል።

የአገልግሎት ቅባት

አንድ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ለአንድ አገልግሎት ሲለይ ለተጠራበትና ለተለየበት አገልግሎት ብቁ የሚያደርገው ቅባት ከእግዚአብሔር ይሰጠዋል። ያም ቅባት ፍሬ ለማፍራት፣ በኃይልና በሥልጣን ለማገልገል ያስችለዋል ማለት ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር የሚሰጥና ማንኛውም የአገልግሎት ስጦታ የመንፈስ ቅዱስ ቅባትና ኃይል ይከተለዋል።

የአገልግሎት ቅባት ስንል ምን ማለታችን ነው? ከብሉይ እስከ አዲስ ኪዳን አንድ ግልጽ ሆኖ የምናየው ነገር ቢኖር እግዚአብሔር ለአገልግሎት የተወሰኑ ሰዎችን እንደሚያቆምና ለተጠራበት አገልግሎት የሚያበቃቸውን ጸጋ እንደሚቀበሉ ነው። «ቅባት» ወይም «መቀባት» የሚለው ሀሳብ የመጣው ከብሉይ ኪዳን ሲሆን ሰዎች ለአገልግሎት ሆነ ለንጉሥነት ሲሾሙ ሹመት በሚሰጣቸው ሰዎች ላይ ዘይት ይፈስባቸዋል። ይህም እግዚአብሔርን በተጠራበት እንዲያገለግሉ መጠራታቸውንና መለየታቸውን ስለሚያሳይ ነው። በተጨማሪም ሥልጣን መቀበላቸውን ያመለክታል።

እንደምናውቀው በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጠቀሱት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌዎች አንደኛው ዘይት ነው። ይህም ምሳሌነቱ በብሉይ ሆነ በአዲስ ኪዳን ተጠብቆ እናያለን። አይሁድ በየዕለት ሕይወታቸው ውስጥ ዘይት ከፍተኛ ሥፍራ ነበረው። ስለዚህም ለተለያዩ ጉዳይ ይጠቀሙበት ነበር ከእነርሱም መካከል የሚከተሉት ዋናዎቹ ናቸው።

- ምግብ ለማብሰል
- ለመብራትነት
- የሰውነትን ድርቀት ለመከላከል መክ፡ 9፡8

አንድ ስፍራን ለእግዚአብሔር ለመለየት ሲጠቀሙበት እናያለን። ዘፍ፡ 28፡18 በተለይ በሙሴ መጽሐፍት /በዘሌዋውያንና በዘጸአት/ ዘይት በመገናኛው ድንኳን ከሚገኘው መቅረዝ ጋር ተያይዞ እናያለን። በሙሴ መጻሕፍት በተሰጠው መግለጫ መሠረት ሰዎች የክህነት ሥልጣን ሲቀበሉ ለንጉሥነት ሲሾሙ በዘይት ይፈስባቸው ነበር።

ወደ አዲስ ኪዳን በምንመጣበት ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በማቴ፡25 ስለ አሥሩ ቆነጃጅት በሰጠው ምሳሌ ዘይትን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር አያይዞ ሲናገር እናያለን። ደቀ መዛሙርቱ ወንጌልን እንዲሰብኩ በተላኩ ጊዜ ዘይት እየቀቡ ለድውያን ሲጸልዩ እንመለከታለን ማር፡ 6፡ 12-13 ። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች በመካከላቸው የታመመ ሰው ካለ ዘይት ቀብተው ይጸልዩለት ዘንድ የእግዚአብሔር ቃል መመሪያ ይሰጣል ያዕ፡ 5፡ 14 ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእክት በእግዚአብሔር እንደ ተቀባ ይናገራል 2ቆሮ፡1፡21። ሐዋርያው ዮሐንስ በመልእክቱ አማኞች የእግዚአብሔርን ቅባት እንደ ተቀበሉና ያ ቅባት እንደ ሚመራቸውና እንደ ሚያስተምራቸው ይናገራል 1ኛዮሐ፡ 2፡ 26 ስለ ጌታ ኢየሱስ አገልግሎት የሚናገሩትን ክፍሎች ከአዲስ ኪዳን ስንመለከት መቀባት ከሚለው ሃሳብ ጋር ተያይዞ እናገኘዋለን ሉቃስ 4፡ 17-19፣ ሐዋ፡ 10፡ 38 ።

እንግዲህ እነዚህ የተመለከትናቸው ክፍሎች «መቀባት» በብሉይና በአዲስ ኪዳን የተደገፈ ሰው ሰራሽ ያልሆነ በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ሀሳብ ሆኖ እናገኘዋለን። ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ሆኖ የሚያገለግል ሲሆን በአንድ አማኝ ሕይወት ውስጥና በአገልግሎት ያለውን ከፍተኛ ስፍራ እንመለከታለን ስለዚህ በሚቀጥሉት ገጽዎች መንፈስ ቅዱስ ለአማኝ ያለውን እቅድና ስለ አገልግሎት ቅባት እንመለከታለን።

መንፈስ ቅዱስና አማኙ

አንዳንድ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ መቀባት የሚለውን ሀሳብ ወይም ትምህርት በክርስቲያኖች መካከል መበላለጥን የሚፈጥር፣ አንዱን ከፍ ሌላውን ዝቅ የሚያደርግ አድርገው ስለሚቆጥሩት እንዲህ ዓይነቱን ትምህርት መቀበል ቀርቶ ለመስማት እንኳን አይፈልጉም። በመንፈስ ቅዱስ መቀባት ወይም የመንፈስ ቅዱስ ቅባት የሚለው ሀሳብ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ለመሆኑ የማያጠራጥር ነው ነገር ግን በአቀራረብ በሚደረግ ስህተት ብዙ ችግር ሊፈጠርና መለያየት ሊመጣ ይችላል። ይህም የሚሆነው ትምህርቱ ሚዛንን የጠበቀ ሳይሆንና አቅራቢው ራሱን ወይም የተወሰኑ ሰዎችን ከሌሎች በላይ አድርጎ ለማቅረብ በሚሞክርበት ጊዜ ነው። በእንደዚህ ባሉ ስህተቶች ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት አለመቀበል ወይም ማስወገድ ተገቢ አይደለም ስለዚህ በዚህ ክፍል እያንዳንዱ አማኝ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ስላለው ግንኙነት በማስረዳት እጀምራለሁ።

ወደ አዲስ ኪዳን መጥተን በብሉይና በአዲስ ኪዳን አማኞች መካከል ያለውን ልዩነት ስንመለከት በመጀመሪያ ጎልቶ የምናየው በብሉይ ኪዳን የነበሩ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነት በጽላት ተጽፎ በነበረ በፊደል ቃል ላይ የተመሠረተ ሲሆን እያንዳንዱ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት የሚያደርገው በካህኑ በኩል ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን እግዚአብሔር በነብዩ ኤርምያስ በኩል በተናገረው መሠረት ጌታ በእያንዳንዱ አማኝ ልብ መንፈስ ቅዱስን በማፍሰስ በፊደል ሳይሆን በመንፈስ በልባቸው በተጻፈ ሕግ እንዲገዙ አደረገ ኤር፡ 31፡33-34 ዕብ፡ 10፡ 15-16 ።

ይህም ማለት እያንዳንዱ አማኝ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ የሚከተሉት ሁኔታዎች በሕይወቱ ይፈጽማሉ።

(ሀ) መንፈስ ቅዱስ የአማኙን ልብ በማተም የደገነነቱን ማረጋገጫ በመስጠት የሰማያዊ መንግስት (ርስት) ወራሽ ያደርገዋል ኤፌ፡ 1፡13 ።

(ለ) አማኙ በጌታ በኢየሱስ ደም በመንጸት በመንፈስ ቅዱስ በመታተም የአዲስ ኪዳን ካህን ሆኖአል 1ኛ ጴጥ፡ 2፡9 ራእይ፡ 1፡ 6 ።

(ሐ) መንፈስ ቅዱስ አማኙን በማስተማር፣ በመምራትና በማጽናናት ያገለግለዋል 1ኛ ዮሐ፡ 2፡ 27 ዮሐ፡ 16፡ 5-15።

(መ) መንፈስ ቅዱስ አማኙን በእሳት በማጥመቅ በኃጢአት ላይ ድል እንዲያደርግ ያደርገዋል፣ ለአገልግሎት ያስታጥቀዋል ሉቃ፡24፡49፣ ሐዋ፡1፡ ፣ ማቴ፡3፡11።

ከዚህ በላይ በሰጠታቸው ዝርዝሮች እንደ ተመለከትነው መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ በማደር አማኙን ይቀበለዋል ይህም ማለት በክርስቶስ ኢየሱስ ለተገኘ ሰማያዊ በረከት ሁሉ ብቁ ያደርገዋል። ስለዚህ ለእያንዳንዱ አማኝ የእግዚአብሔር ፈቃድ በመንፈስ የተሞላ ሕይወት መኖር ነው ኤፌ፡ 5፡16 ነው።

በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ማለት ምን እንደሆነ በሚከተሉት ሰባት ነጥቦች ለመግለጽ እሞክራለሁ።

(1) በመንፈስ የተሞላ ሕይወት መኖር ማለት ራስን ለመንፈስ ቅዱስ ማስገዛት ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ ምዕራፍ ሰባትና ስምንት ስለፊደል ሕግና ስለመንፈስ ሕግ ስለ ሥጋ ፈቃድና ስለ መንፈስ ፈቃድ ይናገራል። ሐዋርያው በምዕራፍ ሰባት የእግዚአብሔርን ሕግ በስጋው ለመፈጸም በሚያደርገው ትግል እንደተሸነፈ ሲገልጽልን፣ በምዕራፍ ስምንት ደግሞ በመንፈስ በመመላለስ ሥጋውን ማስገዛትና ራሱን ለእግዚአብሔር መስጠት እንደተቻለው ያስተምረናል። ስለዚህ አንድ ክርስቲያን ራሱን ለመንፈስ ቅዱስ በማስገዛት የሥጋን

ምኞት ሁሉ በማሸነፍ በመንፈስ ፍሬ የተሞላ ይሆናል ገላ፡ 5፡ 16-17 ።

(2) አንድ ክርስቲያን በመንፈስ የተሞላ ሕይወት በሚኖርበት ጊዜ የአዲሱን ሰው ባህርይ ጥበብና እውቀት ይቀበላል። የመንፈስ ፍሬ ጳውሎስ በገላ፡ 5፡ 22-23 የገለጠው ሲሆን የአዲሱን ሰው ባህርይ ግን በ1ኛ ቆሮ፡ 2፡ 15 እንደሚገልጠው መመርመርና መለየት፣ ጥልቅ የሆነውን የኃይሉን ታላቅነት፣ የመጥራቱን ተስፋ መረዳትና የክርስቶስን ማንነት በማወቅ መሞላት ነው ኤፌ፡ 1፡ 17-19 ።

(3) በመንፈስ የተሞላ ሕይወት የሚመላለስ አማኝ የድል ሕይወትን የሚኖር ነው። ድል የምናገኘው ከሥጋ ምኞትና በጫማ ከሚሰሩ ርኩሳን መናፍስት ጋር ከምናደርገው የማያቋርጥ ትግል ነው።

ድል ማድረግን ወይም የድል ሕይወትን መኖር በሁለት አቅጣጫ ልናየው እንችላለን። በመጀመሪያው ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የመጣበትን ፈተና ሲያሸንፍና ሁኔታዎችን ለመለወጥ ሲችል ነው። ሌላው፣ ሁኔታዎችን ለመለወጥ የችግራችንን መፍትሔ ለማግኘት ሳንችል ችግሩ እንዳለ ሆኖ ነገር ግን ከችግሩ በላይ መቆም ስንችል ነው። ዕብራዊያን ምዕራፍ አስራአንድን ስናነብ የእምነት አርበኞችን ዝርዝርና የፈጸሙትን ተጋድሎ እናያለን። ዝርዝሩ በእምነታቸው ድል ያገኙትን ቅዱሳን ስም የሚናገር ሲሆን በእምነት ኃይል የእሳትን ኃይል ማጥፋታቸውን፣ ነገስታትን ድል መንሳታቸውን፣ ከሰይፍ ስለት ማምለጣቸውን ያስረዳናል፤ በሌላ አንጻር ደግሞ «አንዳንዶችም መዳንን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ» ይላል ዕብ፡ 11፡ 35 ። በመጀመሪያው ዝርዝር ላይ ያሉት በእምነታቸው የአንበሶችን አፍ ሲዘጉ፣ የእሳትን ኃይል ሲያጠፉ እናነባለን። በሁለተኛው ዝርዝር ውስጥ የሚገኙት በተአምር ከእሥራትና ከመወገር

ያልዳኑ ነገር ግን በእምነታቸው ጌታን ያስከበሩ ናቸው። ምንም እንኳን እንደቀደመዎቹ በተአምር ከሞት ሊድኑ ባይችሉም ዝርዝራቸው ከድል አድራጊዎች ሆኖ እናገኛለን። ይህም የሚያሳየን ድል ማግኘት ማለት ፈተናን በእምነት ወይም በጸሎት ኃይል ማስወገድ ብቻ ሳይሆን ከፈተና በላይ ሆነን በችግራችን ራስ ላይ መቆም ማለት ነው። አንድ ክርስቲያን ይህንን ሕይወት ሊጎናጸፍ የሚችለው በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ሲኖርና እግዚአብሔር በሕይወቱ ሲነግስ ነው።

(4) በመንፈስ የተሞላ ሕይወት በምንኖርበት ጊዜ የጌታን ድምፅ እየሰማን በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ ሕይወት እንኖራለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ፡ 8፡ 14 እንደሚናገረው «በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው» ይላል። አንድ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ይመራል ስንል ምን ማለታችን ነው? «የእግዚአብሔር ድምጽ» በሚለው መጽሐፍ በሰፊው እንዳብራራሁት እግዚአብሔር ድምጹን ለማሰማት ከሚጠቀምበት መሣሪያዎች ዋናዎቹ የእግዚአብሔር ቃል፣ ቤተ ክርስቲያንና የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ናቸው።

ከእነዚህ መካከል ዋነኛውና ተቀዳሚው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ምንም ሰው መጽሐፍ ቅዱስን አንስቶ ለማንበብ ይችላል መጽሐፍ ቅዱስ በአንባቢው ሕይወት ትርጉም የሚያገኘውና መመሪያ የሚሰጠው በመንፈስ ቅዱስ የተለወጠ ክርስቲያን ሲያነበው ነው። በመንፈስ የተሞላ ሕይወት በምንኖርበት ጊዜ ቃሉን በማንበብ ለሕይወታችን አስፈላጊውን መመሪያና በረከት እናገኛለን።

(5) በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ስንኖር በመንፈስ ሀሴት እያደረግን እንኖራለን። በአዲስ ኪዳን ስንመለከት ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ ሀሴት የማድረግ ባህርይ ይታይባቸዋል። ሉቃ፡ 10፡ 21 በምናነብበት ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ሀሴት ሲያደርግ እናያለን በሐዋ፡ 13፡ 52 በአንጾኪያ የነበሩ ደቀ

መዛሙርት በመንፈስ ቅዱስ በተሞሉ ጊዜ ሀሴት እንዳደረጉ እናነባለን።

ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ደስታ በዓለም ከሚገኝ ደስታ የሚለየው ከመንፈስ የሚሆን ደስታ በሁኔታ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በጌታ ላይ የተመሠረተ መሆኑ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊሊጲስዮስ ክርስቲያኖች ከእስር ቤት ሆኖ በጻፍው ደብዳቤ «ሁል ጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ ደግሜ እላለሁ ደስ ይበላችሁ» ይላል ፊል፡ 4፥ 4። ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው የወንጌል እስረኛ የሆነው ጳውሎስ የክርስቲያኖች ደስታ በጌታ ላይ የተመሠረተ እንጂ በሁኔታ ላይ አለመሆኑን ይገልጣል። እንዲሁም ዳዊት በመዝሙር 45፥ 7 ላይ ሲናገር «እግዚአብሔር አምላክህ የደስታ ዘይትን ቀባህ» ይላል እውነተኛና ዘላቂነት ያለው ሀሴት የሚወጣው በመንፈስ ከተሞላ ሕይወት ነው።

(6) በመንፈስ ከተሞላ ሕይወት በመንፈስ የሆነ አምልኮ ይገኛል። በዮሐንስ ወንጌል 4፥ 24 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲናገር «እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።» ይላል። ሰዎች መንፈስ የሆነውን እግዚአብሔር በአምልኮታቸው ሆነ በጸሎታቸው ለመንካት በመንፈስ ቅዱስ መሞላታቸው አስፈላጊነቱ የማያጠራጥር ነው ሮሜ፡ 8፥ 26-27 ።

እንዴት አምልኮትን ማድረግ እንደሚገባን የሚያስተምረን መንፈስ ቅዱስ ነው። አምልኮት ከሰው ተምረን የምናደርገው ሥርዓት ሳይሆን ከበኃ ኅሊና በመንፈስ ቅዱስ ከተቀደሰ ልቦና የሚመጣ ነው። አምልኮት ስለ እግዚአብሔር ማንነት፣ ስለ ታላቅነቱ፣ ስለ ቅድስናው ወ.ዘ.ተ. እየተናገርን ወደ እግዚአብሔር ዙፋን የምንወጣበት መሰላል ነው። ስለዚህ ስለ እግዚአብሔር ለመናገር ስለ እርሱ ማወቅና በአወቅነው ሕይወት ልምምድ ውስጥ ማለፍ ያስፈልገናል። በመንፈስ የተሞላ ሕይወት

ስንኖር ስለ ቅድስናው፣ ስለ ኃይሉ፣ ስለ ክብሩ ወ.ዘ.ተ. እንድናውቅ ያደርጋል።

(7) በመጨረሻም በመንፈስ የተሞላ ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ አገልግሎት እንዲኖረን ያደርጋል። እንግዲህ «አማኙና መንፈስ ቅዱስ» በሚለው ክፍል ለማሳየት የሞከርኩት ለአገልግሎት መቀባትና መለየት በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ውጤት መሆኑን ነው።

የእግዚአብሔር አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ የሚከናወን ነው ለዚህም የሐዋርያቱን ሕይወት ማየት በቂ ማስረጃ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ወደ አባቱ ከማረጉ በፊት በሉቃስ 24፥ 49 ለደቀ መዛሙርቱ በሰጠው ቃል «ከላይ ኃይል እስከ ትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» አላቸው ደቀ መዛሙርቱ ይህን ሲጠባበቁ በበዓለ ሃምሳ ጊዜ በወረደባቸው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልተው ሲያገለግሉ እናያለን። ዛሬም በመንፈስ በተሞላ ሕይወት በመኖር በመንፈስ ወደ ተቀባ አገልግሎት እንገባለን። ከአገልግሎት በፊት መባረክ ስለሚቀድም አገልግሎታችን ከመቀባቱ በፊት ሕይወታችን መቀባት አለበት።

እንግዲህ ከዚህ በላይ በተዘረዘሩት ሰባት ነጥቦች እንደተመለከትነው በመንፈስ የተሞላ ሕይወት የሚኖር ክርስቲያን እንደ ጌታ ፈቃድ የሚመላለስና ፍሬያማ ነው። በአዲስ ኪዳን አማኞች ሁሉ የአገልግሎት ክህነት ስላላቸው በተሰጣቸው ጸጋ የማገልገል ሃላፊነት አለባቸው። ይህንንም ሊያደርጉ የሚያስችላቸው በእግዚአብሔር ላይ ያላቸው የጠለቀ እውቀትና በመንፈስ የተሞላ ሕይወት መኖራቸው ነው።

አገልግሎት እንደ ስጦታው እንደሚለያይ እንዲሁም ደረጃው ይለያያል። በዚህ ምዕራፍ በሁለተኛው ክፍል የምንመለከተው የአገልግሎት ቅባት አስፈላጊነቱንና ደረጃውን ነው። ቀደም ብዬ እንዳልኩት ይህ ሀሳብ ከአርን መቀባት ጀምሮ እስከ አዲስ ኪዳን እንደ ሰንሰለት ተያይዞ ይገኛል። እንግዲህ እነዚህን ተያይዘው ያሉትን ሀሳቦች በማወራረስ ዛሬ በዚህ ዘመን

ጌታን ለምናገለግል ሰዎች የሚሰጠንን ትምህርት እንመለከታለን።

የአገልግሎት ምሥጢር የተሰወረው በመቀባት ውስጥ ነው። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቃል ሆነ የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ስንመለከት እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ሰዎች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስና በኃይል የተቀቡ ሆነው እናገኛቸዋለን። ስለዚህ በሚቀጥሉት ገጾች ስለ አገልግሎት ቅባት ማወቅ የሚገቡንን ነገሮች በቅደም ተከተል በሚገባ እንመለከታለን።

የመቀባት ምሥጢር

ቀደም ሲል እንደገለጽኩት የአገልግሎት ምሥጢር ያለው በመቀባት ላይ ነው። በዚህ ክፍል ደግሞ የመቀባትን ምሥጢር እንመለከታለን። እግዚአብሔር የአገልግሎትን ጥሪ ሲሰጥ ከቅባቱ ጋር ነው ይህ የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ግለሰቡ ለተጠራበት አገልግሎት ኃይል፣ ጥበብ፣ እውቀትና ብርታት ይሰጠዋል። እግዚአብሔር ሰዎችን ለአንድ አገልግሎት ሲለይ የሚጠራን ለሕዝብ ነው ይህም ማለት ለአንድ ወገን ለአንድ ሕዝብ ይለየናል ማለት ነው። በዚያም ሕዝብ መሃል እንድናከናውነው የሚፈልገው ግልጽና ቀጥተኛ ነገር ይኖራል።

ኤርምያስ የተጠራው ወደ ጣዖት ልባቸውን ለመለሱት ለእሥራኤል ቤት ነበር ጥሪውም ስለ አድራጎታቸው የእግዚአብሔርን ፍርድ ለመናገር ነበር ኤር፡ 1፡ 15-19 ። ወደ አዲስ ኪዳን ተመልሰን የጌታ ኢየሱስን ጥሪ ስንመለከት ደገንነትን ለማምጣት መንፈሳዊ ነፃነትን ለመስጠት እንደ ተላከና በአባቱ እንደተቀባ ይናገራል ሉቃ፡ 4፡ 19። ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር ለአሕዛብ የወንጌልን የምሥራች እንዲናገር እንደ ለየውና ይህንንም ሩጫውን ለመፈጸም የሚያስችለውን ቅባት እንደተሰጠው ይነግረናል ገላ፡ 2፡ 7-10፣ 2ቆሮ፡ 1፡ 21 ።

እንግዲህ በአዲስ ሆነ በብሉይ ኪዳን እንደምንመለከተው እግዚአብሔር ለአገልግሎት ሲለይ የሚጠራን ሕዝብንና ወገኖችን ለማገልገል ነው የጥሪውም ዓላማና ምክንያት ምንጊዜም ግልጽና ቀጥተኛ ሆኖ እናያለን ከእግዚአብሔር የተሰጠንን አገልግሎት እንድናከናውን የሚያስችለንን ቅባት ይሰጠናል። ከዚህ አባባል ልናስተውል የሚገባን አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የምናከናውነው እንጂ በኃይልና በብርታት አለመሆኑን ነው ዘካ፡ 4፡ 6 ።

የመቀባት ደረጃና ዐይነት

ወደ ብሉይ ኪዳን ተመልሰን ሰዎች በዘይት የተቀቡበትን ምክንያት ስንመለከት ሦስት ሀሳቦችን እናገኛለን። ሰዎች በሚከተሉት ምክንያቶች ይቀቡ ነበር።

(1) ምህረትንና ይቅርታን ሲቀበሉ ዘሌ፡ 14

(2) ከህነትን ሲቀበሉ ዘጸ፡ 30፡ 22-32

(3) ለንጉሥነት ሲሾሙ 1ኛ ሳሙ፡ 16፡ 13

እነዚህን ሦስት ሀሳቦችን መሠረት በማድረግ እያንዳንዳቸው ዛሬ በአዲስ ኪዳን ለምንኖር እማኞች የሚሰጡንን ትምህርት እንመለከታለን።

(1) የምህረትና ይቅርታ ቅባት

በዘሌዋዊያን 14 ስናነብ ስለ ለምጸሙ የመንጸት ሥርዓትና ሕግ ይናገራል። በዚህ ሥርዓት ካህኑ የነጻው ሰው ያቀረባቸውን ሁለት ንጹሐን ወፍዎች ደም ለመሥዋት ከረጨው በኋላ በዘይት ይቀባዋል በራሱም ላይ የቀረውን ዘይት ያፈስበታል።

ይህ ከለምጽ የመንጸት ሥርዓት አንድ ሰው በክርስቶስ በሚያምንበት ጊዜ በጌታ ደም ከኃጢአቱ እንደሚነጻና የእግዚአብሔር መንፈስ በልቡ በማደር እንደ ሚቀድሰው

የልጅነትንም ባሕርይ እንደሚሰጠው ያስተምረናል 1ኳጥ፡ 1፥ 1 ፤ 2ቆሮ፡ 1፥ 22 ቀደም ሲል እንደተመለከትነው ይህ ዘይት በአማኙ ሕይወት መቀደስን፣ ደስታን፣ ፍቅርን በጠቅላላ የመንፈስ ፍሬ በሕይወቱ እንዲትረፈረፍ ያደርጋል።

(2) የክህነት ወይም የአገልግሎት ቅባት

በሙሴ መጽሐፍ በግልጽ እንደምንመለከተው እግዚአብሔር ከአሥራ ሁለቱ የአሥራኤል ነገድ የሌዌን ነገድ ለክህነት ሲለይና ሲጠራቸው እንመለከታለን ዘገ፡ 3፥5-13 ፤ ዘጸ፡ 10፥8-9 ። እግዚአብሔርም የክህነትን አገልግሎት የሚቀበል ሌዌዊ በምን ዓይነት ሥርዓት ማለፍ እንደ ሚገባው ዘዳግም ምዕራፍ 29-30 ያለው እንደሚገባ ይነግረናል።

በእነዚህ ሁለት ምዕራፍዎች ያሉትን ሀሳቦች ስንመለከት በሚከተሉት ነጥቦች ይጠቃለላል። አንደኛ ክህነትን የሚቀበል ሰው ከኃጢአቱ ይቀደስ ዘንድ መሥዋዕት ማቅረብ ይኖርበታል በመሥዋዕቱ ደምና በዘይት ለክህነት የቀረበው ሰው ይረማል ዘጸ፡ 29፥21 ሁለተኛ ይህ ሥርዓት ለሰባት ቀን ከተደረገ በኋላ ካህኑና የሚያገለግልበት ስፍራ የተቀደሰ ይሆናል ዘጸ፡ 29፥35-37 ሦስተኛ አሮንና ልጆቹ ከእነርሱም የሚከተሉት የሌዌ ነገድ ክህነት ሲቀበሉ የሚቀቡበት ዘይት ለምጻሙ ከለምጽ ሲነጻ እንደሚቀባበት ሳይሆን የሽቱ ጠረን ያለው ይህ ልዩ ዘይት ለክህነት የሚቀቡ ብቻ የሚቀቡት ሲሆን ማንም ሰው ያን የመሰለ ዘይት ቢሰራ የተወገዘና የተፈረደበት ነው ዘጸ፡ 30፥30-33 ።

በአሮንና በልጆቹ እንዲሁም የሌዌ ነገድ ክህነትን ሲቀበሉ የሚከተሉት ሥርዓትና የሚቀቡት ዘይት ብዙ ትምህርት ያስተምረናል። በመጀመሪያ በአዲስ ኪዳን አማኞች ሁሉ ክህነትን የተቀበሉ ሲሆን ይህም የሆነው በእነርሱ ድካምና ጽድቅ ሳይሆን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከፈጸመው ሥራ የተነሳ

ነው 1ኳጥ፡ 2፥9 ፤ ራዕይ 1፥6 ይህም በኢየሱስ ክርስቶስ ደም መረጨታችን በቅዱስ መንፈሱ በመታተማችን ነው። በሁለተኛ ደረጃ ማስተዋል የሚገባን የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በፈጸመው ሥራ ለአማኞች ሁሉ ክህነትን እንደሰጠ እንዲሁም በአዲስ ኪዳን የተመረጡ ሰዎችን ለተለየ አገልግሎት ይለያል ሐዋ፡ 13፥ 1-3፤ ኤፌ፡ 4፥11-13 ። አሮን የክህነት ዘይት ሁለት ነገሮችን በተጨማሪ እንድናስተውል ያደርገናል። የመጀመሪያው ዘይቱ የሚያስተላልፈው መልካም መፃዛና ሽታ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ 2ቆሮ 2፥14-15 ሲናገር «ነገር ግን በክርስቶስ ሁል ጊዜ ድል በመንሳቱ ለሚያዞረን በእኛም በየስፍራው ሁሉ የእውቀቱን ሽታ ለሚገልጥ ለአምላክ ምስጋና ይሁን።» ይላል። ቀደም ሲል በምዕራፍ ሁለት የምዕራፉን ሀሳብ እየተከተልን ስንመጣ ጳውሎስ ይህን የተናገረው በወንጌል አገልጋይነት በየስፍራው በመዞር ለሰዎች የሚያስተላልፈው ሕይወት የሚሰጠውን አገልግሎት ሲገልጥ ነው ይህም የሆነው እርሱን ለአገልግሎት ከለየውና እግዚአብሔር ከሰጠው ቅባት የተነሳ ነው ሐዋ፡ 13፥1-3 ፤ 2ቆሮ፡ 1፥ 21 ።

ለምጻሙን ለማንጸት ከሚቀባው ዘይት ከክህነት ዘይት መለየቱ ምን ያስተምረናል? አማኞች ሁሉ በክርስቶስ ባገኙት የእግዚአብሔር ልጅነት ልዩነትና መበላለጥ የለም ነገር ግን በአገልግሎት ደረጃና በሚሰጣቸው ቅባት የአንዱ አገልግሎት ከሌላው ይለያል። ሐዋርያው ጳውሎስ በኤፌሶን 4፥11 የአገልግሎት ስጦታዎችን ዝርዝር ይሰጠናል እነርሱም ሐዋርያነት፣ ወንጌል ሰባኪነት፣ እረኝነት፣ አስተማሪነትና ነብይነት ናቸው። ሐዋርያው እነኚህን የአገልግሎት ስጦታዎችን ዝርዝር ሲሰጠን ሥራቸው ወይም አገልግሎታቸው የተለያየ መሆኑን ሊያሳየን ብቻ ሳይሆን በክብርና በቅባት የተለያዩ መሆናቸውንም ሲያስተምረን ነው። ጳውሎስ በመልእክቶቹ በመደጋገም ሐዋርያ መሆኑ ታላቅ ሹመት እንደሆነና ለእርሱ

እንደማይገባው ይናገራል 1ቆሮ፡ 15፡9-10 ፣ 2ቆሮ፡ 12፡12 ፣
1ጢሞ፡ 1፡12 ፣ 2ጢሞ፡ 1፡11 ።

ከክህነት ቅባት ሌላው የምናስተውለው የተለየና ማንም ሰው አስመስሎ ሊሰራው የማይገባ ይህን የሚያደርግ ሰው ቢኖር በሞት ፍርድ የሚቀጣ መሆኑን ነው። ዘጸ፡ 30፡31-33 በአዲስ ኪዳን ለምንኖር ሰዎች ከዚህ የምንማረው የእግዚአብሔር አገልግሎት በማስመሰል፣ በመቅዳት የሚደረግ ሳይሆን ከጌታ በሚሰጥ ከላይ በሚሆን ቅባት ብቻ የሚደረግ መሆኑን ነው። በተጨማሪም የእግዚአብሔር ቅባት ከቡር ነውና እርሱ ያከበራቸው የተከበሩ ናቸው 1ጢሞ፡ 5፡17 ።

(3) የንጉስነት ቅባት

ሌላው በብሉይ ኪዳን ሰዎች በዘይት የሚቀቡት የንጉሥነትን ሹመት ሲቀበሉ ነው። በብሉይ ኪዳን ሰዎች ለንጉሥነት ሲሾሙ ዘይት የተቀቡበት ብዙ ስፍራ ለመጥቀስ ብንችልም የዳዊትን መጥቀሱ በቂ ይሆናል። በመጀመሪያውና በሁለተኛው ሳሙኤል ስንመለከት ዳዊት በተለያዩ ጊዜና ቦታ ሦስት ጊዜ ሲቀባ እንመለከታለን። በ 1ሳሙ-16 ስንመለከት ዳዊት ለመጀመሪያ ጊዜ በነብዩ ሳሙኤል ሲቀባ እናነባለን እያንዳንዱ ቅባት የሚያከናውነው ነገር ስላለ ለዳዊት ሦስቱም አስፈልጎት ነበር። በአንደኛ ሳሙኤል 16፡13 ያለውን ጥቅስ ስናነብ እንዲህ ይላል «ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ ወስዶ በወንድሞቹ መካከል ቀባው። የእግዚአብሔርም መንፈስ ከዚያ ቀን ጀምሮ በዳዊት ላይ በኃይል መጣ» በሚቀጥለው በምዕራፍ አስራ ሰባት የምንመለከተው ዳዊት ጎልያድን በወነጨው ድንጋይ እንደገደ ለውና እሥራኤል በዳዊት ምክንያት ድል እንዳገኘ ነው ዳዊት በጎልያድ ላይ ድል ያገኘው በችሎታውና ጦረኛ በመሆኑ ሳይሆን ድልን የሰጠው በእርሱ ላይ የነበረው የእግዚአብሔር ቅባት ነው።

ይህ የመጀመሪያው ቅባት በዳዊት ሕይወት ተጨማሪ ነገሮችን አከናውኖአል ይህም ዳዊት በሳኦል ተሰዶ ለሰባት ዓመታት በምድረበዳ ሲቅበዘበዝና በቋጥኝ መካከል ሲኖር በዚህ ሁሉ ሁኔታ ውስጥ ጉልበት የሆነውና ከአደጋና ከሞት የጠበቀው ያ የእግዚአብሔር ቅባት ነው። ዳዊት በሳኦል የሚሰደድ ሰው ቢሆንም በእሥራኤል በሚኖሩ ሁሉ እጅግ የተወደደ ሰውና ሞገስ የነበረው ነው። ጌታ ለአገልግሎት ሲቀባን የሰዎችን ልብ ይሰጠናል፣ በሰዎች መወደድንና መከበርን ያመጣልናል ሐዋ፡ 5፡13 አገልግሎት አድካሚ የማይሆነው የምናገለግላቸውን ሰዎች ልብ እግዚአብሔር ሲሰጠን ነው።

ዳዊት ሁለተኛውን ቅባት ሲቀበል የምናየው በ 2ሳሙ-2፡4 ነው። ሳኦል ከሞተ በኃላ ዳዊት ቤተሰቡን ይዞ በእግዚአብሔር በመመራት ወደ ኬብሮን መጣ በዚያም የይሁዳ ሰዎች ወደ እርሱ መጥተው በይሁዳ ቤት ይነግስ ዘንድ ቀቡት። ዳዊት ሳኦል በመሞቱ ምክንያት መንገድን አፋጥኖ የሳኦልን ስፍራ አልወሰደም ነገር ግን በእሥራኤል ፊት ሞገስን የሰጠው የእግዚአብሔር ቅባት ስፍራን እስኪያዘጋጅለት ለመጠበቅ ወሰነ። ዳዊት ጌታውን እየጠበቀ የሚራመድ ሰው ነበር ስለነበረም ለሚወስደው እርምጃ ሁሉ ጥንቃቄ ሲያደርግ እንመለከታለን። እንዲሁም የአገልግሎት በር ከሰዎች ሳይሆን ከእግዚአብሔር ነው ቅባቱ ስፍራን ያዘጋጅልናል እንጂ ለራሳችን ስፍራ ማዘጋጀት አይገባንም።

በ2ኛ ሳሙ፡ 5፡3-5 እንደምንመለከተው ዳዊት ለሦስተኛ ጊዜ እንደገና በኬብሮን ሲቀባ እንመለከታለን ይህ ቅባት በኢየሩሳሌም በእሥራኤልም ሁሉና በይሁዳ ላይ ሠላሳ ሦስት ዓመት እንዲነግሥ ያስቻለው ነው። ዳዊት ለምን ሦስት ጊዜ መቀባት አስፈለገው? ለእኛስ ዛሬ ምን ያስተምረናል? ብለን ስንጠይቅ የምናገኘው መልስ እያንዳንዱ ቅባት የሚያከናውነው ነገር እንዳለና አንድ ጊዜ ብቻ መቀባት ሳይሆን በሕይወታችን

ለሚከፈተው አዲስ ምዕራፍ እንደገና መቀባት እንዳለብን ነው። እያንዳንዱ ቅባት በደረጃ በስፋትና በኃይል ከሌላው ይለያል።

የንጉሥነት ቅባት የመጨረሻው ቅባት ሲሆን ሥልጣንን የሚያሳይ ነው። በመንፈሳዊ አመለካከት ይህ ሥልጣን በነብያቱ በኃላም በሐዋርያቱ ሕይወት የታየ ነው። ነብያት የእግዚአብሔር ቃል በአንደበታቸው ስለ ነበር ለመንቀል፣ ለመትከል፣ ለማፍረስና ለመስራት ተጠርተው ነበር ኤር፡ 1፡10 ። ጌታ ደቀ መዛሙርቱን ሐዋርያት ብሎ በሾመበት ጊዜ በርኩሳን መናፍስት፣ በደዌና በህመም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው ማቴ፡ 10፡1 በእነሱ ላይ የነበረው ሥልጣን ታላቅ ስለነበረ የሚናገሩት የማዳን ሆነ የፍርድ ቃል ሲሰራ ይታይ ነበር ሐዋ፡ 5፡1-11 ይህ ነብያትና ሐዋርያት የተቀበሉበት ቅባት በዘሌዋ፡14 ወይም በዘጸ፡ 30፡22-23 እንዳለው ከዛፍ ተጨምቆ ወይም በሰው ተቀምጦ የሚሰራ ሳይሆን ሰማያዊ ነበር። በብሉይ ሆነ በአዲስ ነብያት በሰው ሲጠፋና በሰው ሲሾሙ አናይም ሹመታቸው ሰማያዊ እንደሆነ ቅባታቸውም ሰማያዊ ሆኖ እናገኘዋለን። በትንቢተ ዘካርያስ ምዕራፍ 4 ነብዩ ዘካርያስ የተመለከተውን ራእይ ይገልጻልናል። በቁጥር ሁለት እንደምናነበው ነብዩ እንደዚህ ይላል «እርሱም፡ የምታየው ምንድር ነው? አለኝ እኔም፡ እነሆ ሁለንተናው ወርቅ የሆነውን መቅረዝ አየሁ የዘይትም ማሰሮ በራሱ ላይ ነበረ . . .» የሚቀጥሉትን ቁጥሮች በምናነብበት ጊዜ ስለ ሁለት ወይራ ዛፍዎችና የወርቅ ዘይት ይነግረናል። ይህ የወርቅ ዘይት በዚህ ምድር የማይገኝ እንደሆነ እናውቃለን ሰማያዊ የሆነ ጌታ እግዚአብሔር ለታላቅ አገልግሎት የጠራቸውን የሚቀባበት ይሆናል ብዬ አስባለሁ።

ስለሆነም ሐዋርያት በደረሱበትና እግራቸውን ባሳረፉበት ስፍራ ሁሉ ለትውልድና ለዘመናት የማይጠፋ አሻራቸውን ትተው ሲያልፉ እናያለን። በዘዳግም 33፡24 ለአሴር የተነገረው በረከት ብዙ ትምህርት ያስተምረናል «አሴር በልጆቹ የተባረከ ይሁን

በወንድሞቹ የተወደደ ይሁን እግሩንም በዘይት ውስጥ ያጥልቅ» ይላል። የእግዚአብሔር ቅባት ሲፈስ ለአሮን እንደተነገረው ከራሱ አልፎ በመደረቢያው ላይ የሚፈስ ከዚያም አልፎ እስከ እግር የሚደርስ ነው መዝ(133)፡1-3 ዛሬም እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚፈሰው ዘይት ሁለመናችንን የሚሸፍን እንዲሆን ይፈልጋል። ስለዚህ የምህረትና የይቅርታን ዘይት ከመቀበል አልፈን ፍጹም የሆነውን ሥልጣን በሚያቀዳጀው ዘይት እንድንቀባ የጌታ ፈቃድ ነው። ስለ አገልግሎት ቅባት ከመግለጹ በፊት ለትምህርታችን ይሆን ዘንድ በአገልግሎታችን የእግዚአብሔር ኃይል ሊገለጥባቸው የሚችሉትን ከእግዚአብሔር ቃል እንደተረዳሁትና መንፈስ ቅዱስ እንዳስተማረኝ አራት መንገዶችን አቀርባለሁ።

የመጀመሪያው የእምነት ኃይል ነው። በዕብራዊያን ምዕራፍ አስራ አንድ እንደምንመለከተው ቅዱሳን በእምነት ያደረጉትን በዝርዝር ያስረዳናል። በእምነት የእሳትን ኃይል አጠፉ፣ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፣ ነገሥታትዎችን ድል ነሡ፣ የአንበሶችን አፍ ዘጉ። እነዚህ ሁሉ በእምነታቸው የተመሰከረላቸው ቅዱሳን በዚህ ዘመን ለምንኖር አማኞች ታላቅ ምስክር ትተውልናል።

ጌታ ኢየሱስ በወንጌላቱ በተለያዩ ስፍራ ስለ እምነት ኃይል ይናገራል። ጌታ «እምነት» የሚለውን ቃል ሃያ አምስት ጊዜ የጠቀሰው ሲሆን ብዙውን ጊዜ የተያያዘው ከፈውስ ጋር ሆኖ እናያለን። በሉቃ፡ 17፡6 «የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ሾላ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተተክል ብትሉት ይታዘዝላችሁ ነበር» የሚል እናነባለን። ጌታ ኢየሱስ በዚህ ስፍራ ሰዎች በእምነት ሊያደርጉት ስለሚችሉት ወይም ስለሚሆነው ይናገራል። ዛሬም ጌታን የሚያገለግሉ በእምነት ለበሽተኞች በመጸለይ ለሰዎች የእግዚአብሔር ባርኮት እንዲደርስ ያደርጋሉ።

እምነት በእግዚአብሔር ቃል ላይ ቆመን የምንወስደው እርምጃ መሆኑ የታወቀ ነው። ሌላው ደግሞ ልንረዳው የሚያስፈገን ስለ አንድ ሁኔታ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ እምነት መኖሩን ነው። ሰዎች ከእግዚአብሔር በሚሰጣቸው እምነት እርምጃ ሲወስዱ የእምነት ኃይል ይገለጣል። እምነት ስጦታ ነው ስለሆነም አንዳንድ ሰዎች ለመፈወስ ሆነ አንዳንድ እርምጃ ለመውሰድ ያላቸው እምነት ሌሎች ሳይኖራቸው እንመለከታለን። ጌታን በምናገለግልበት ጊዜ በቃሉ ላይ በመቆም ወይም እግዚአብሔር በሚሰጠን ልዩ እምነት የጌታ እጅ ይገለጣል ይህም በእምነት ኃይል ማገልገል ነው።

ሁለተኛው የእግዚአብሔር ኃይል የሚገለጠው በጸምና በጸሎት ነው። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 17፡21 ጌታ ኢየሱስ ከእምነት ጋር በማያያዝ ስለ ጸምና ጸሎት ጌታ የተናገረውን እንመልከት «ይህ ዓይነት ግን በጸምና ጸሎት በቀር አይወጣም» አለ። በያዕቆብ መልእክት 5፡16 ስለ ጸሎት ኃይል ይናገራል «የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች» እነዚህ ጥቅሶች የሚነግሩን በጸሎት ኃይል ስለሚደረጉ ወይም ስለሚሠሩ ነገሮች ነው። ዛሬ በጸሎት ኃይል በቤታቸው ሳሉ የሚፈወሱ ብዙ ሰዎች አሉ፤ በጸሎት ኃይል ለጥያቄአችን መልስ ማምጣት እንችላለን ሉቃ፡ 18፡1-8 ጸሎት እምነታችንን ያጠነክራል።

ሦስተኛው በቅባት ማገልገል ነው። ጌታችን ኢየሱስ አገልግሎቱን ሲጀምር «የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛል» ብሎአል እንዲሁም በሐዋርያት ሥራ 10፡38 «እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ቀባው እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያቢኡስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበርና» በማለት ይናገራል። እነዚህ ጥቅሶች የሚነግሩን ጌታ ኢየሱስ ለሰዎች የመንፈስና የሥጋ ነፃነት ለማምጣት ከአብ ዘንድ ተልኮ ነበር እንዲሁም ሥልጣንን

የሰጣቸው ሐዋርያት በመንፈስ ቅዱስ በመቀባት ተመሳሳይ አገልግሎት ሲሰጡ እናያለን። በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ውስጥ ማገልገል ልዩ የሚያደርገው ምንድን ነው? በመንፈስ ቅዱስ ቅባት ውስጥ የሚያገለግል ሰው ለተጠራበት አገልግሎት ከእግዚአብሔር ልዩ ኃይል ስለ ተሰጠው በቀላሉ ለሰዎች የጌታን ባርኮት ሲያስተላልፍ ይታያል። እንደዚህ ላለው ሰው አገልግሎት አድካሚና፣ የጉልበት ሥራ ሳይሆን ራሱን ለእግዚአብሔር አቅርቦ አሸንዶ ማስተላለፊያ መሆን ብቻ ነው። እርሱ በቆመበት ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ሕዝቡን ለማገልገል ይቆማል።

አራተኛው በእግዚአብሔር ክብር ውስጥ ማገልገል ነው። መንፈስ ቅዱስ እንዳስተማረኝ ይህ ከፍተኛው የአገልግሎት ደረጃ ነው። በቅባት ማገልገል አገልጋዩ በሕዝብ ላይ እጅ በመጣን ወይንም በዴጥሮስና በጳውሎስ ሕይወት እንደተገለጠው በልብሳቸው፣ በጥላቸው ሰው ሲፈወስ ነው። በእግዚአብሔር ክብር ውስጥ ማገልገል ግን ሰዎች ሁሉ በማያጠራጥር ሁኔታ የእግዚአብሔርን መገኘት ሲረዱና የመሰብሰቢያው ስፍራ ሁሉ በጌታ ኃይል ሲሞላ ነው። የፀሐይ ብርሃን ምድርን እንደሚሸፍን እንዲሁ የእግዚአብሔር የክብሩ ደመና ስፍራውን ሁሉ ይሸፍናል። ሕዝቅኤል በመጽሐፉ በምዕራፍ 43፡1-2 ስለ እግዚአብሔር ክብር ሲናገር «ወደ ምሥራቅም ወደ ሚመለከተው በር አመጣኝ እነሆም የእሥራኤል አምላክ ክብር ከምሥራቅ መንገድ መጣ ድምጹም እንደ ብዙ ወኖች ይተምም ነበር፡- ከክብሩም የተነሳ ምድር ታበራ ነበር» ይላል። የእግዚአብሔር ክብር ሲመጣ የማይሸፍነው ስፍራ የማይደርስበት ቦታ የለም። ይህም በአንዳንድ ስብሰባ ላይ ሲገለጥ ይታያል። ሰዎች በእግዚአብሔር መንፈስ እየተነኩ ንሰሃ መግባት ይጀምራሉ፣ አንዳንዶችም ባሉበት ስፍራ ማንም ሰው ሳይነካቸው ይፈወሳሉ፣ ድንቅዎች ይደረጋሉ። የእግዚአብሔር ክብር ሲወርድ አገልጋዩም ተመልካች ስለሆነ እከሌ የሚባል አገልጋይ እጁን ዌፍብኝ ዳሶኝ ዳንኩ እየተባለ ሰው የሚደነቅበትና የሚታይበት ሳይሆን

እግዚአብሔር ብቻውን ተአምር ሠራ መሆኑ የሚታወቅበት ነው። ለዚህም በአገልግሎቱ ያየኋቸውን ሁለት ምስክርነትዎች በአጭሩ አቀርባለሁ። በ1971 ዓ.ም. በአንድ የፈውስ አገልግሎት ከወገብዋ በታች ሽባ የነበረች ወጣት ትገኝ ነበር። ይህች ወጣት ለብዙ ወራት ከተቀመጠችበት ሆስፒታል በአምቡላንስ ወደ ስብሰባው ቦታ ስትመጣ እንደምትፈወስ በማመን ነበር። ወደ ስብሰባው ስፍራ ሰዎች ተሸክመው ካስገብዋት በኋላ እግዚአብሔር በአስደናቂ ሁኔታ በውስጥዋ ይሠራ ጀመር። ቃሉ በሚሰበክበት ጊዜ እንደ ኤሌክትሪክ የሚሄድ ኃይል በታመመው ሰውነቷ ውስጥ ያልፍ ነበር። በስብከቱ መጨረሻ ያቺ ወጣት ተነስታ በመቆም እንደገናም ወዲያና ወዲህ በመመላለስ መፈወስዋን አረጋገጠች። ይህች ወጣት የተፈወሰችው በእምነትዋ እንደሆነ ብናውቅም ይዳስሳት የነበረው ሰው ሳይሆን የጌታ ክብር ነው። ይህንንም ሃሳብ በዚህ ከመዝጋቱ በፊት በ1996 ዓ.ም. በሁለት በተለያዩ ስፍራዎች በወንዶ ገነትና በድሬደዋ በተደረጉት መንፈሳዊ ስብሰባዎች በተለይ በአንድ ሰው ሕይወት አስገራሚ ነገር ሆነ። ይኸውም አካላቱ ሁሉ ሽባ የሆነ መናገር የማይችል ለሦስት ዓመት የአልጋ ቁራኛ የነበረ ሰው በቃሬዛ ሰዎች ተሸክመውት ወደዚህ ስብሰባ ይመጣል፤ ነገር ግን ብዙ ሰዎች ቢፈወሱም ይህ ሰው ግን አልተፈወሰም። ተሸክመውም የመጡት ሰዎች ሩቅ መንገድ አቋርጠው በመምጣታቸው ለሚቀጥለው ስብሰባ ይዘውት እንደገና መመለስ አስቸጋሪ ስለሆነባቸው «ይህን ሁሉ መንገድ ተሸክመን በየቀኑ ልናመላልስህ አንችልም» በማለት በዛው ስብሰባው በሚካሄድበት ሚዳ ላይ ጥግ አስጠግተው በቃሬዛው ያስተኙታል። ነገር ግን በግምት ከሌሊቱ ሰዓት ሰዓት ገደማ የእግዚአብሔር መንፈስ ኃይል ይመጣና ከተኛበት የሦስት ዓመት ቃሬዛ ላይ ያስነሳዋል። ብድግ ሲል አፉ ተከፍቶአል መናገር ይችላል፤ ቆመ፤ ተራመደ፤ እጆቹን ዘረጋ በዛች ሌሊት እግዚአብሔር ፈጽሞ ሙሉ ጤንነቱን

መለሰለት። ወገኖቹ በተለያዩ ሥፍራ በጉባኤ ውስጥ ስብሰባው እየተካሄደ ጌታ ሰዎችን ብቻውን ሲዳስስ (ሲፈውስ) አይቻለሁ። በዚህ በድሬደዋ በተደረገው ስብሰባ ላይ በተለይ በጣም አሰደናቂ የሆነው ለዘጠኝ ዓመት እውር የነበረችና በሰው እየተመራች በፀሎት ታገለግል የነበረችው የሙሉ ወንጌል አባል በድንቅ ሁኔታ ጌታ አይኖችዋን ሲያበራ ማየቱ ነው። ወደ ፊት «የእግዚአብሔር ክብር» በተሰኘው መጽሐፍ ይህን በሚገባ አብራራዋለሁ።

እንግዲህ ትምህርት ይሆነን ዘንድ ባለፉት ገጽዎች የእግዚአብሔር ኃይል ስለሚገለጥባቸው አራት መንገዶች ያብራራሁ ሲሆን ወደ ተነሳንበት ተቀዳሚ ሀሳብ ተመልኼ ስለ እግዚአብሔር ቅባት ልናውቅ የሚገባንን ሁለት ዐብይ ሀሳብዎችን በቅደም ተከተል ለማቅረብ እሞክራለሁ። ከእነዚህም የመጀመሪያው ለአንድ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ስንቀባ በሕይወታችን ምን እንደሚሆንና ለቅባቱ ማድረግ ስለሚገባን ጥንቃቄ እንመለከታለን። በእግዚአብሔር መንፈስ መቀባት ብቻ ጠቃሚ አይሆንም ነገር ግን ይህን ክቡር ነገር እንዴት መያዝ እንደሚገባን ማወቅም አስፈላጊ ነው። ስለዚህ ነው ሳምሶን ከመወለዱ በፊት ስለ ሕፃኑ ማንነትና ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ እንደሚገባቸው ለወላጆቹ በመላእክ አማካኝነት የተነገራቸው። የሳምሶን ችግር የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ማጣት ሳይሆን በእርሱ ላይ የነበረውን ቅባት እንዴት መያዝ እንደሚገባው አለማወቁ ነው። ዛሬም በእግዚአብሔር የተቀቡ ብዙዎች ሲሆኑ የተቀበሉትን ፀጋ እንዴት መጠቀም እንደሚገባቸው ባለማወቅ ስህተት ላይ የወደቁ ብዙዎች ናቸው። ስለዚህ ከዚህ ቀጥሎ የማቀርበው ሰዓት ነጥቦች የያዘ መመሪያ ለእግዚአብሔር ቅባትና ለአገልግሎታችን ምን ዓይነት እንክብካቤ ማድረግ እንደሚገባን ያስተምረናል። በአንጻሩም ለአንድ አገልግሎት ያልተቀባ ሰው የሚታይበትን ባህርይ በማሳየት ራሳችንን እንድንጠብቅ የሚረዳንን ነጥቦች አቀርባለሁ።

የመንፈስ ቅዱስ ቅባትና አገልጋዩ

አንድ አገልጋይ ለአንድ አገልግሎት ሲቀባ መንፈስ ቅዱስ የሚከተሉትን ነገሮች በሕይወቱ የሚያከናውን ሲሆን፤ በተወማሪም በእርሱ ላይ ላለው ቅባት ሊያደርግ ስለ ሚገባው ጥንቃቄ እንመለከታለን።

(1) የእግዚአብሔር ቅባት ቀንበርን ይሰብራል። በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን እግዚአብሔር ሰዎችን ሲቀባ በእነርሱ ላይ የመጣው መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያ በአገልጋዩ ወይም በተቀባው ሰው ሕይወት ላይ ያለውን ቀንበር ይሰብራል።

ሙሴ እግዚአብሔር ወደርሱ መጥቶ የአገልግሎትን ጥሪ ሲሰጠው በተስፋ መቁረጥ፣ በብቸኝነትና በበታችኝነት ቀንበር ስር ነበር ስለዚህ አልችልም፣ የበቃሁ አይደለሁም በማለት ከእግዚአብሔር ጋር ሲከራከር እንመለከታለን። ምንም እንኳን ሙሴ የግብፅን ቀንበር ከእሥራኤል ላይ ለመስበር የተጠራ ሰው ቢሆንም አስቀድሞ በእርሱ ላይ የነበረው ቀንበር መሰበር ነበረበት ምክንያቱም ስለ ነፃነት የሚናገር ሰው ነፃ የሆነ ሰው ብቻ ነው። እንዲሁም በጌድዎን ሕይወት ተመሳሳይ ነገር እናያለን በመሳፍንት ምዕራፍ ስድስት እንደምንመለከተው ጌድዎን የእግዚአብሔር መልአክ ተገልጦለት እሥራኤልን ከምድማውያን እጅ እንዲያወጣ ሲናገረው ታናሽነቱን በመናገር ከጌታ ጥሪ ለመሸሽ ሞክረ ነገር ግን እግዚአብሔር የፍርሃት ቀንበሩን ሰብሮ ለበረከት አደረገው። ዛሬም እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ሲቀባና ሲጠራ አስቀድሞ በእነርሱ ላይ ያለውን ቀንበር በመስበርና ነፃነትን በመስጠት ይጀምራል። በእርግጥ ቅባት ቀንበርን ይሰብራል። የመንፈስ ቅዱስ ቅባት አገልጋዩን ነፃ ካወጣ በኋላ ያው ቅባት የታሰሩትን ለመፍታት የተገልጋዮችን ቀንበር ለመስበር ሰዎችን ነፃ ለማውጣትና ለመፈወስ በአገልጋዩ በኩል ይሠራል። በሉቃስ 4፡17-19 ያለውን

ስናስብ ጌታ ኢየሱስ በነብዩ በኢሳያስ የተነገረውን በማንበብ ስለ እርሱ የተነገረ መሆኑን ይገልጣል ቃሉ የሚለው፡-

“የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው ለድሆች
ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና ሊታሰሩትም
መፈታትን ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ
የተጠቁትንም ነፃ አወጣ ዘንድ ...”

ከጥቅሱ እንደምንመለከተው ጌታ “ለታሰሩት መፈታትን ለተጠቁት ነፃነትን እሰጥ ዘንድ” በሌላ አነጋገር ቀንበራቸው ይሰበር ዘንድ ቀብቶኛል ይላል። ይህንኑ ጴጥሮስ በቆርኔሌዎስ ቤት በሰበከው እንዲህ ይላል “እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በኃይልም ቀባው እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያቢሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ።” ሐዋ፡10፡38 እንግዲህ ከእነዚህ ጥቅሶች እንደምንመለከተው ቅባት ቀንበርን እንደሚሰብር ነው። ስለዚህ ዛሬም በጌታ የተቀቡ አገልጋይዎች የሚታወቁት በሚያገለግላቸው ሰዎች ላይ ያለው እሥራት በመበጠሉ ቀንበራቸው በመሰበሩ ነው። ስለዚህ ከላይ የሚመጣ ቅባት ቀንበርን ይሰብራል።

(2) በጌታ የተጠሩ ሰዎች ፍሬ ያለው አገልግሎት ለመስጠት በመንፈስ ቅዱስ መቀባት ይኖርባቸዋል ስለዚህ አስፈላጊነቱ የማያጠያይቅ ስለሆነ በጌታ እስኪቀቡ መጠበቅ ይኖርባቸዋል። ከተቀቡም በኋላ የመንፈስ ቅዱስን ምሪት እየጠበቁ ማገልገል አለባቸው።

የዳዊት ሕይወት ከሚያሰተምረን ተቀዳሚው ነገር ለምናደርገው ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን መጠበቅ እንደሚገባንና እርምጃችንንና የመምራቱን ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር መንፈስ መስጠት እንዳለብን ነው። ዳዊት በሳሙኤል ቢቀባም በእሥራኤል ላይ እስኪነግሥ ረጅም ዓመታት መጠበቅ ነበረበት። ዙፋኑን በኃይል ለመውሰድ በሚያስችለው ሁኔታ ላይ እያለ እንኳን እጁን ለጦር ሳያነሳ የጌታን ጊዜ ሲጠብቅ እናያለን። ዛሬም በመንፈስ

ቅዱስ ከተቀባን በኃላ የዳዊትን ምሳሌ በመከተል ቅባቱ በፊታችን እንዲራመድ መፍቀድ አለብን። የዳዊትን ሕይወት የድል ሕይወት ያደረገው በእርሱ ላይ ለነበረው ቅባት ስፍራ መስጠቱና ከሰው ጊዜ ይልቅ የእግዚአብሔር ጊዜ የተሻለና የበለጠ መሆኑን ማወቁ ነው።

ዛሬም በአገልግሎታችን የእግዚአብሔርን ቅባት የተቀበልንና ለመቀበል በመዘጋጀት ላይ ያለን ይህን ልናውቅና ልንረዳ ያስፈልገናል። ቅባቱ ካላንቀሳቀሰንና ካልመራን ራሳችንንና አገልግሎታችንን እኛ ብንመራ ችግር ላይ እንወድቃለን። በሉቃስ 1፡80 ላይ ያለው ጥቅስ ይህንን ሀሳብ ያጠቃልላል ብዬ አስባለሁ «ሕፃኑም አደገ በመንፈስም ጠነከረ ለእሥራኤልም እስከ ታየበት ቀን ድረስ በምድረ በዳ ኖረ።» ዮሐንስ በምድረ በዳ መኖር ምርጫው ሆኖ ሳይሆን እግዚአብሔር በትክክለኛው ጊዜ እስኪያነሳው እስኪቀባው መጠበቁ ነበር።

በሌላ አቅጣጫ ደግሞ ጌታ የቀባቸው አገልጋይዎች ምንም እንኳን አንድ ጊዜ የተቀቡ ቢሆንም በአገልግሎታቸው የጌታን መንፈስ መገኘቱን እያረጋገጡና መንፈስ ቅዱስን እያደመጡ ቢያገለግሉ ከሥጋና ከስሜት ነፃ የሆነ አገልግሎት መስጠት ይችላሉ ብዬ አምናለሁ።

(3) የተቀበልነውን የቅባት ደረጃና ክልል አውቀንና ተረድተን ማገልገል ከብዙ ችግር ይጠብቀናል። ቀደም ብዬ እንደገለጥኩት በደገንነታችን በእግዚአብሔር ፊት ሁላችንም እኩል ብንሆንም ወደ አገልግሎት ቅባት ስንመጣ ግን ጳውሎስ እንዳለው አንድ ኮከብ ከሌላው ኮከብ በከብር ይለያል።

በእኛ ላይ ያለውን ጸጋና እግዚአብሔር የሰጠንና ያልሰጠንን ለይተን ማወቅ ከውድድርና እንደ ሌላው አገልጋይ ሆነን ለመታየት ከምናደርገው የማስመሰል አገልግሎት ነፃ እንሆናለን። የእግዚአብሔር ቃል «አሠራር ልዩ ልዩ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው» እንዳለ መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ እንደ

ወደደ ይሥራ እንጂ ሌሎችን ለመቅዳት በመሞከር ጊዜያችንን ማጥፋት የለብንም።

(4) በሰዎችም ሆነ በእኛ ላይ ያለውን የእግዚአብሔርን ቅባት ማክበር ይኖርብናል። በእኛና በሰዎች ያለውን ቅባት የምናከብረው እንዴት ነው? በመጀመሪያ በእኛ ላይ ያለውን ቅባት ማክበር ይኖርብናል። በማቴ.7፡6 ጌታ ኢየሱስ «በእግራቸው እንዳይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሱላቸው፣ የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ ዕንቁቻችሁንም በእሪያዎች ፊት አትጣሉ።» ይላል። በእኛ ላይ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ነገር ማክበር በተቀዳሚነት የእኛ ሃላፊነት ነው። ሳምሶን ከእናቱ ማህጸን የተቀባ ሆኖ ሳለ የከበረውን የእግዚአብሔር ቅባት እንዴት መያዝ ስላላወቀ ታሪኩ እንደሚናገረው አወዳደቁ አሳዛኝ ሆነ።

ዛሬም አንዳንድ አገልጋይዎች አገልግሎታቸውን ሲያዋርዱና ዕንቁቻቸውን በእሪያዎች ፊት ሲጥሉ ይገኛሉ። መንፈስ ቅዱስ ከሚያዝንባቸው ነገሮች አንዳንዶቹ በጠብና በክርክር ውስጥ መግባት፣ ሃሜትና መለያየት፣ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን የግል ጥቅምን ለማዳበሪያ መጠቀም፣ ልክና ገደብ በሌለው ፊዝና ቀልድ ውስጥ መገኘት፣ የምንውልበትን ስፍራ አለመለየትና የገንዘብና የዝሙት ኃጢአትን መለማመድ የመሳሰሉት ናቸው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ቅባት የሚፈልጉ እነዚህን ከመሳሰሉት ነገሮች ራሳቸውን ማንጸት አለባቸው።

ሁለተኛ በእኛ ያለውን ቅባት ሰዎች እንደሚያከብሩ እኛም በሰዎች ያለውን ቅባት ማለት አገልግሎትና ጸጋ ማክበር አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ በመልእክትዎቹ በተለያዩ ስፍራ እርስ በርስ ስለ መከባበር ይናገራል የእግዚአብሔር ቅባት የተቀበለ ሰው በሌሎች ያለውን ቅባት ያከብራል። ምክንያቱም የጌታ እጅ በሕይወቱ ያለበትን ሰው ከምናውቅበት መንገድ አንደኛው በሌሎች ላይ ያለውን ቅባት በማክበሩና ለሌሎች መንፈሳዊ ሥልጣን ራሱን ዝቅ በማድረጉ ነው። ቅዱሳን

በክርስቶስ አካል ውስጥ ሆነው የሚያገለግሉ ስለሆነ የሌሎች አካል ክፍሎችን መንከባከብና ማክበር አስፈላጊ ነው። ይህን ስናደርግ በአገልግሎት ከሚታይ ውድድርና አንዱ ሌላውን ለመቅደም ከሚደረግ ሹኩቻ ነፃ እንሆናለን። በዚህ አቅጣጫ ከዳዊት ብዙ እንማራለን። ዳዊት ሳኦል እስከሞተበት ዕለት «በእግዚአብሔር የተቀባ» በማለት ስለ እርሱ ይናገር ነበር። ስለዚህ ነው ከሁለቱም ሦስቱ ሊገለው ሲችል እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጇን አልዘረጋም በማለት የተናገረው 1ሳሙ.24÷6፣ 26÷9፣ 2ሳሙ.1÷14። ምንም እንኳን ሳኦል በትክክለኛ መንገድ ላይ ባይሆንም ዳዊት እግዚአብሔር ስለ ስጦታውና ስለ ጥሪው የማይጸጸት (ሮሜ 11÷29) መሆኑን ስለሚያውቅ ሳኦልን እስከመጨረሻው ያከብረው ነበር። ዛሬም እግዚአብሔር የቀባቸውን ስናከብር ሰጪውንና የቀባቸውን ማክበራችን ነው።

(5) የእግዚአብሔር ቅባት የመታዘዝ ሕይወት እንዲኖረን ይጠይቀናል። ስለ መታዘዝ በምዕራፍ አምስት በሰፊው የማብራራው ሲሆን በዚህ ስፍራ ግን የመታዘዝ ሕይወት በእኛ ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔር ቅባት እንደሚያሳድገው በሌላ አንጻር ደግሞ በአለመታዘዝ ምክንያት በእኛ ላይ ያለው ጸጋ ሊወሰድ እንደሚችል ማወቅ አለብን።

ለአገልግሎት ራሳቸውን በማዘጋጀት ስለ እግዚአብሔር ቅባት የሚጸልዩ ወንድሞችና እህትዎች ሊያውቁት የሚገባው ቅባት ዋጋ እንደሚያስከፍል ነው። መቀባት የጌታ ነፃ ስጦታ ነው በቅባት ውስጥ መኖር ግን ዋጋ ያስከፍላል። ስለሆነም ሐዋርያት «ከሰው ይልቅ እግዚአብሔርን ልንታዘዝ ይገባናል» እንዳሉት ዛሬም በጌታ ለመቀባት የሚፈልጉና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚያገለግሉ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ጌታን ለመታዘዝ የቆረጡ መሆን አለባቸው።

(6) ለአገልጋይዎች የእግዚአብሔርን ቅባት ከቃሉና ከጸሎት ሕይወት ጋር አጣምሮ መያዝ አገልግሎታቸው ሚዛን የጠበቀና ተቀባይነት እንዲኖረው ያደርጋል። በምዕራፍ ሁለት ስለ አገልግሎት ጥሪ በገለጥኩበት ጊዜ የአገልጋይ ተቀዳሚ ሀላፊነት የራሱን ሕይወት መንከባከብና ከጌታ ጋር ያለውን ኅብረት መጠበቅ እንደሆነ እንደሚገባ ገልጻለሁ።

ስለ ቃሉ የሰፋና የጠለቀ እውቀት በሚኖረን ጊዜ ከጌታ ጋር ያለን ግንኙነት መጥበቁ ብቻ ሳይሆን አገልግሎታችን በልምምድ ላይ ብቻ የተመሠረተ ሳይሆን በቃሉ ላይ ይሆናል። ዛሬ ሚዛን ያጣውና ብዙ ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያላቸውን ትኩረት እንዲያነሱ ያደረጋቸው ለመንፈሳዊ ልምምዶች ከፍተኛ ትኩረት መስጠታቸውና ቃሉን ችል ማለታቸው ነው። መንፈሳዊ ልምምዶች በየጊዜው ሊለዋወጡና መንፈስ ቅዱስ እንደፈቀደ ከስፍራ ስፍራ በተለያየ መንገድ ይሰራል። የእግዚአብሔር ቃል በዘመንና በጊዜ የማይሻርና የማይለዋወጥ ነው። ጳውሎስ እንዳለው አገልጋዩ በቃሉ ሲመሰረት የእርሱንና የሚያገለግላቸውን ሰዎች ሕይወት ከውድቀት፣ ከስህተት ትምህርት አሠራር ይጠብቃል 1ጢሞ.4÷16። ይህን ሀሳብ ወደፊት «መንፈስን አታጥፉ» በሚለው አነስተኛ መጽሐፍ አብራራዋለሁ።

እንግዲህ እነዚህ ከዚህ በላይ የዘረዘርኩቸው ነጥቦች ስለ እግዚአብሔር ቅባት ልናውቅ የሚገባንን ዋና ነጥቦች አሳውቀውናል ብዬ አምናለሁ።

በመጨረሻም ይህን ምዕራፍ ከመዝጋቴ በፊት በእግዚአብሔር የተቀባ አገልጋይ በባሕርይው ሆነ በአገልግሎቱ የምናያቸውን ነገሮች ለመግለጽ እፈልጋለሁ። ከዚያ በፊት ግን አንድ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ ነው ብለን ስለምንሰጠው አስተያየት መጠንቀቅ አለብን። ምክንያቱም ዛሬ ትንቢት የማይነገርበት ድንቅና ታላሚነት የማይታይበት ስብሰባ ክብደት እንደማይሰጠው ከምንመለከተው ለመረዳት ችያለሁ።

ይህም የማስተማርና የመጋቢነት ጸጋ ያላቸው፣ መገለጥና ትንቢት የማይናገሩትን አገልጋይዎች እንዲናቁና እንዲረሱ አድርጓል። ይህ ሊታረምና ሊስተካከል የሚገባው ነው። በእግዚአብሔር ቃል ታላምራት የማድረግ ስጦታ የሌላቸው እንደ መጥመቁ ዮሐንስ የተሰማቸውን መልእክት ብቻ በመናገር በእግዚአብሔር መንግሥት ከፍተኛ አስተዋጽኦ የሚያደርጉ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ብዙ ወንድሞች መኖራቸውን አንርሳ።

ወደ ተነሳሁበት ሀሳብ ልመለስና በእግዚአብሔር የተቀባ አገልጋይ የሚታይበት ባህርያት ማንነቱን ይገልጡልናል።

(1) በእግዚአብሔር የተቀባ ሰው አገልግሎቱ የጌታ እንጂ የእርሱ እንዳልሆነ ስለሚያውቅ አገልግሎቱን ለማስከበርና ለማስጠበቅ ሲል ሰዎችን አይነዳም፣ ከዚያም ከፍርሃትና ሰውን ካለማመን ነፃ ሆኖ ይኖራል ምክንያቱም በእግዚአብሔር ስለ ተጠራ በእርሱ ላይ ያለውን የጌታ ቅባት ሰው ሊያቆመው እንደማይችል ስለሚያውቅ ነው።

(2) አገልግሎቱ የተቀባ ስለሆነ በሚያገለግለው ሕዝብ ላይ ድርቀት አያመጣም። ሰዎች አገልግሎቱ የሚባርካቸውን ያውቃሉ ስለዚህ የተቀባ አገልጋይ በበረቱ የገረጡና የከሱ በጎች አይታዩበትም ነገር ግን የበረቱ ጤነኞችና ብርቱዎች ሆነው ይታያሉ።

(3) ማንነቱን ለሚያስመሰክር ለእግዚአብሔር ሁሉን ይተዋል እንጂ በጌታ የተቀባ ሰው መሆኑን በመናገር ተቀባይነት እንዲያገኝ አይደክምም። ጌታ ኢየሱስ «ስለ እኔ የሚመሰክር አለ እርሱም አባቴ ነው» ሲል ይናገር ነበር ዛሬም ጌታ በተለያዩ መንገድ በቀባቸው ሰዎች ላይ ማኅተም በማድረግ ስለ እነርሱ ይመሰክራል።

(4) የሌሎች ሰዎችን አገልግሎት በመቅዳት አያገለግልም ነገር ግን በእርሱ ላይ ያረፈውን ቅባት በመስማት ጌታ እንደመራውና እንዳሳየው ያገለግላል።

(5) የሕይወቱ ጥማት የጌታ ኢየሱስ መክበር እንጂ የግል ጥቅሙ ወይም የራሱ ክብር አይደለም

እንግዲህ እግዚአብሔር የጠራውን ሰው የተጠራበትን አገልግሎት ሊፈጽም የሚያስችለውን ቅባት ይሰጠዋል። በታማኝነት የሚያገለግል ሰው ከክብር ወደ ክብር ከኃይል ወደ ኃይል እየተሸጋገረ ወደ በለጠው ቅባት ውስጥ ይገባል። የእግዚአብሔር መንፈስ ጨዋና በቀላሉ የሚያዝን ስለሆነ ቃሉን እያጠናንና ወደ ጌታ ፊት በመቅረብ በአክብሮት እንድንይዘው ያስፈልጋል።

እርማት

ገጽ 45 «..... እርሱ በመንግሥተ

ሰማያት ታላቅ ይባላል።» የሚለው

«..... እርሱ በመንግሥተ

ሰማያት ታናሽ ይባላል።» ተብሎ እንዲነበብ።

ገጽ 100 (የአንድ ራእይ መሳካት

ራሳቸውን የሰጡ ሰዎችን) የሚለው ሰዎች ተብሎ እንዲነበብ።

ገጽ 144 ዛሬም ጌታ..... ለአገልግሎት

ያደረሳቸው በሰማያዊ በምድራዊ በረከት የሚለው

የደረሳቸውን በሰማያዊና በምድራዊ በረከት

ተብሎ እንዲነበብ በትህትና እንጠይቃለን።